¶ 4°. ſi nō eſſet ex ſuperfluitate cruda nulla eſſet cā ſignificanda: q̄re dum ſanguis eſſet in ſemita digōnis: apparet hipoſtaſis plurima alba lenis ⁊c. ⁊ qñ cōplet̃ ciꝰ digō minorat̃ ſedimen: ⁊ tñ hoc apparet ad experientiam ⁊ eſt de mente Gal. p̄mo de criſi cū dicit. Et dico ꝙ q̄ꝫdiu ſanguis ꝑmanet in ſemita digōnis: in oī vrina que mingitur vr̃ ſedimen lene eq̄le album plurimū. Cūqꝫ complet̃ digeſtio addit̃ color eius ⁊ minorat̃ qḋ ī ipſa reſidet. ¶ Et idē ſentit nō multo poſt cū aſſignat cāʒ quare eſt plurima ipoſtaſis in vrina vtentiū multo ocio ⁊ pueroꝝ: dixit. n. ⁊ ꝑp hoc aggregat̃ ī vrinis pueroꝝ oiūʒ niſi paucoꝝ ⁊ in vrinis vtētiū tranqllitate ⁊ ocio completoꝝ: ⁊ alioꝝ multo vtentiuʒ cibo hipoſt. plurima: ꝑpea ꝙ multiplicat̃ in corꝑibꝰ oium quos diximus ſupfluitas cruda. ¶ Ex his ergo ⁊ multis ſimilibus pꝫ ſuppoſitio ꝙ hipoſtaſis laudabilis ī ſanis eſt ex ſupfluitate cruda. ¶ Supponit̃ 2°. ꝙ ī fe. hu. pu. humore peccāte exiſtente in venis ſine apoſtemate digeſtio humoris ꝑ quā fe. ducitur ad ſtatuʒ ⁊ criſes fiūt laudabiles ⁊ per quā materia parata eſt euacuatōi nō ꝑmutat humorē peccantē a ꝓpria ſpecie: ita ꝙ colera ſūme digeſta in nocitiuo in cauſone hora ſtatus nō ē facta alterius ſpeciei: ſʒ ē colera vt añ: ⁊ ita eſt de ſanguine in ſinocha ⁊ flegmate in latica ⁊ de melia in q̄rtana cōtinua. Hec ſuppoſitio pꝫ: q̄ in criſibus taliū febriū que fiūt poſt completā digōnē expellitur in cauſone colera ⁊ in ſinocha ſanguis ⁊ ſilr̃ in alijs. ¶ Supponit̃ 3°. ꝙ hipoſtaſis laudabilis ī talibus febribꝰ ſignificans 2ᵉ digōnis cōplementū non eſt aliqs iſtoꝝ humorū: hoc pꝫ: q̄ nō eſt ſanguis: nec colera nec melancolia cū ſit alba nec ēt ē flegma ſubtiliatū: vt cōſtat ex Aui. ī capitulo iſto: ⁊ pꝫ: q̄ colera ⁊ ſanguis ꝑ digeſtionē nō conuertuntur in flegmate. cū tamen ex eorū digōne appeat hipoſtaſis. ¶ Supponitur 4°. ꝙ hipoſtaſis laudabil' ī hoc differt a ſanie laudabili ꝙ cauſe facienti ſaniē eſt coniuncta diſpoſitio extra naturā: ſʒ cauſe facienti hipoſtaſim nō eſt ꝯmixta diſpoſitio p̄ter naturaʒ. hec ſuppoſitio ē Gal. p̄mo ꝓnoſticoꝝ. cōmēto vltimo. cū dixit in fine cōmēti loquēs de dicta ipoſtaſi nec eſt ſicut ſanies. Cauſe. n. efficiēti eam nō permixta ē diſpoſitio extra naturā. ¶ Ultimo ſupponitur ꝙ dicta hipoſtaſis ē illḋ ex cibo qḋ refugit operationem eius apud ꝯuerſionē eius ad ſanguinē. ¶ Patet hec ſuppō ex dicto ꝯmēto ⁊ auc̄te ī argumētis ſupra allegata.

¶ His habit] ſit iſta p̄ma ꝯcluſio. hipoſtaſis laudabil' ſubſtantie in corporibus ſanoꝝ nō eſt ſupfluitas genita in corpore hūano ex ſanguine ꝑ tertiā digōneʒ. ¶ Probat̃ primo ſic: ſi hipoſtaſis eſſet hoc mō nō oīs talis eēt ex ſupfluitate cruda ꝯ̄ p̄mā ſuppoſitionem. Et ꝯña arguit̃: q̄ aliqua eſſet ex ſanguine bene digeſto ⁊ optime cum ex illo ſit ſupfluitas dicta qḋ per tertiā digeſtionē digerit̃: hoc aūt eſt in ſanis ac optime ſanis ſanguis bene digeſtus. ¶ Forte dr̃ ꝙ hipoſtaſis ē ex ſupfluitate ſanguinis ⁊ ex parte q̄ ſupfluit ſanguini cū digerit̃ 3ª digōne: ⁊ iſta eſt cruda reſpectu partis q̄ in ſecūdam humiditatē ꝯuertit̃: vel reſpectu 2ᵉ humiditatis ex illo ſanguīe genite. Et ad hūc ſenſum itelligūt auctoritates predicte ꝑ p̄ma ſuppōne. ¶ Contra: q̄ vrinā ⁊ feces in genere ſuo bene digeſtas nunq̄ꝫ vocat Gal. ſupfluitates crudas: ergo a pari nec dꝫ dicere crudaʒ ſupfluitatē 3ᵉ digōnis bene digeſtā in genere ſuo. ¶ Preterea hipoſtaſim taleʒ dicūt bene digeſtā: ⁊ tamen dicunt eē ex ſupfluitate vl' humore crudo: cū ergo hipoſtaſis hoc mō dicto in rōne eſſet cruda: ſequit̃ ꝙ nō illo modo intelligūt auctores. ¶ Si vero dicatur ꝙ hipoſtaſis nō ſit niſi quādo ſanguis hꝫ partes q̄ ſūt partes ſanguis ⁊ ſūt crude ⁊ ſit ex illis. ¶ Cōtra. ex ſanguīe quātūcūqꝫ bene digeſto ſequeſtrat̃ ſupfluitas per tertiam digeſtionem: in oī enim integra digeſtione reſecat̃ aliqd ſuperfluuʒ. Si ergo hipoſtaſis nō eſt niſi ex tali ſuperfluitate ꝯſtat ꝙ cōtingeret eē hipoſtaſim ex ſanguīe nō habēte partes crudas. ¶ 2° p̄ncipaliter probatur cōcluſio ſic. Gal. voluit p̄mo de criſi vt ſupra dicitur ꝙ ī omni vrina que mingitur dū ſanguis eſt ī ſemita digōnis eſt ſedimē lene ⁊ equale ⁊ album plurimū qḋ nō eēt ſi eēt hipoſtaſis ſupfluitas 3ᵉ digeſtiōis: ergo nō ē ita: minor patet: quia ſi hipoſtaſis eſſet ſuperfluitas digeſtionis 3ᵉ. nō ſequeſtraretur ante digeſtionem tertiā: ſʒ ſanguis eſt in ſemita digeſtionis ante digōneʒ tertiā: ergo tūc nō ſequeſtraretur ſaltē plurima. ¶ 3°. ſi ita eſſet non eſſet hipoſtaſis illud qḋ refugit operationē nature apḋ ꝯuerſionē ſuā ad ſanguinē. Nā talis ſupfluitas eſt ex parte cibi q̄ nō fuit paſſa a natura hora cōuerſionis in ſanguinē ⁊ nō q̄ fuit paſſa a natura hora cōuerſionis ſanguinis ī membra. Nec valet ꝙ qdā dicūt ipoſtaſim eſſe illud qḋ refugit operationem nature apud digōneʒ tertiā que fit in ſanguine. Nā ſi ad hunc intellectum Gal. dixiſſet fruſtra addidiſſet ſtatim illud verbuʒ. nō ergo alteratur ⁊ fit ſanguis. Nam certum eſt ꝙ in hac digeſtione tertia cibus nō cōuertitur in ſanguinē: ſʒ ī ſecūdas hūiditates aut ī mēbra.

¶ 2ª concluſio principalis eſt iſta. hipoſtaſis laudabilis ī febribus humoralibus abſqꝫ apoſtemate putridis nō eſt ex parte humoris qui eſt cauſa añs vel cauſa cōiuncta fe. Cōcluſio probatur ſic. hipoſtaſis laudabilis in iſtis nō ē aliqs quatuor humoruʒ nec facta eſt ex ipſis: ergo nullo mō eſt vere ex parte humorū qui ſūt cauſa febris. Prima pars aſſumpti patet ex ſuppoſitiōe 3ª. 2ª pars probatur: q̄ hipoſt. fit per digōneʒ humoꝝ taliū ſi eſt ex eis: ſed per digōnem quā recipiūt iſti humores nō ꝯuertūtur a ꝓpria ſpecie: vt dixit ſuppō 2ª. ergo ſi hoc mō eſſet ex parte illoꝝ humorū hipoſtaſis eēt aliqs quatuor humoꝝ. ꝯñs tñ ꝯ̄ ſecūdā ſuppoſitionē: vt ſtatim dicit̃ ⁊ ꝯ̄ experiētiam. Uidemus. n. ꝙ ſedimen laudabile viſum in cauſone nō eſt colera ⁊ viſuʒ in ſinocha nō eſt ſanguis ⁊ viſum ī quartana nō eſt melia. Reſtat ergo ꝙ hipoſtaſis laudabilis ī talibꝰ febribꝰ nō ſit ex parte humorum q ſunt cauſa coniuncta vel cauſa añcedens fe. ¶ Confirmatur precipue ꝙ nō ſint ex parte cauſe cōiuncte que actu putrefit: quia ſi ita eſſet. ſequeretur ꝙ hipoſtaſis eēt ſanies: nam nō differt a ſanie: niſi quia cauſe faciēti hipoſtaſim nō eſt cōiuncta cauſa preter naturaʒ: ſʒ ꝯſtat ꝙ cū calore nāli digerēte talē hūorē q ē cā ꝯiūcta cōcurrit calor preter naturam: ergo ⁊c.

¶ 3ª ꝯclō ē iſta. ipoſtaſis laudabilis tā ī ſanis q̄ꝫ ī egris ē ex ꝑte cibi q̄ in epate hora gñationis ſanguis ⁊ hūoꝝ nō fuit ꝯuerſa ī ſāguieʒ vl' aliquē alioꝝ hūoꝝ. ꝯclō ꝓbat̃ ſic. hipoſtaſis iſta aut ē ex ꝑte ꝯuerſa ad aliquē hūorē aut ex ꝑte ñ ꝯuerſa ad aliquē: ſʒ nō ē ex ꝑte ꝯuerſa ad nāʒ hūoꝝ: g̃ ē ex ꝑte nō ꝯuerſa ad alicuiꝰ hūoris nāʒ. Minor pꝫ: q̄ aut eſſet ex parte conuerſa ad hūores hipoſt. ſanoꝝ aut egroꝝ: ſʒ nō ſanoꝝ vt ꝑt īferri ex ꝯclōne pª nec egroꝝ vt pꝫ ex 2ª. g̃ nulla oīno hipoſtaſ nāl' ſube ē ex ꝑte ꝯuerſa ad nām hūoꝝ in epate: ſʒ ex ꝑte cibi ñ ꝯuerſa ad nāʒ hūoꝝ ī epate q̄ effugit opatōeʒ nāe apḋ ꝯuerſionē ſuā ad ſanguineʒ: vt dicit Gal. loco allegato. ¶ Et vt planiꝰ itelligat̃ huiꝰ pōnis itētio dicā ſūmati: vult g̃ pō hipoſtaſ nāl' ſube q̄ hꝫ ſignificar̃ ſup digōnē epat] ⁊ hūoꝝ q ſūt ī ꝯcauo venaꝝ ī totiꝰ ambitu ḣ mō accider̃ tā ī ſanis q̄ꝫ ī egris ī qbꝰ īuenit̃ ꝙ cibo digeſto ī ſtō ⁊ gēito chilo aliq̄ ꝑtes ex cibo genito mittūt̃ ad epar q̄ dū chilꝰ ī ſanguinē ⁊ alios hūores ꝯuertit̃ nō cōuertunt̃ ipſe ad ſpēm alicꝰ hūoris ſʒ remanēt nō paſſe illā digōneʒ: nec ꝯuerſe ad aliā ſpēm q̄ꝫ prius eēnt. Nā ſi ad aliā ſpēm eēnt ꝯuerſe ſupfluitates genite ꝑ ſecūdā digōnē eēnt pl'es q̄ꝫ ſūt ab auctoribus poſite: ⁊ eſſet opportunū in ſanis ſemꝑ debite rectis huiuſmodi hipoſt. apparere ſicut ⁊ feces ⁊ vrinā ⁊ ſorditiē: qḋ ē falſuʒ ⁊ ꝯ̄ expientiā. Iſte g̃ partes trāſeunt cum aquoſitate ad veſicaʒ ⁊ cū pelluntur reſidēt in vrina ⁊ ſicut multa pars aquoſitatis vadit ad venas cum

ſanguine ita multa pars hui⁹ipoſtatice materie tranſit ad venas cū ſanguie ⁊ aquoſitate recurrēte aut tarde aut ci/to ad veſicā recurrit ipoſtaſis q̄ in vrinis apparet ſub̄e lau dabilis.⁊ hāc ptē dic̄ Gal.vocari chimū crudū:⁊ Aui.ſup/fluitatē crudā: q̄z nō recipit digōnē ſcōa3 eo ꝙ nō tm̄ fuit digeſta i ſtomacho p pmā ⁊ vt epar cum alÿs circūſtātÿs tūc exiſtentib⁹ſufficiat i z^a digerere. ℂ Et attende ꝙ ego nō limito me ad dicēdū ꝙ hec pars ſit chilus: vel ꝙ ſit ps potētialis chili: vel pars cibi aſſumpti ex his dictl:ſ3 relin/quo hoc ſub dubio ſolū hoc dicēs iuxta hāc opinionem ꝙ ipoſtaſis eſt res facta ex cibo que refugit actiones nature apud conuerſionē cibi ad ſanguinem.

Sed hanc pōnē circūſtāt multe difficultates q̄s o3 ſoluere ſi o3 iſta pō plene itelligi. ℂ Pri mū ḡ dubiu3 eſt qō ex dictis vr̄ ſeq ꝙ ipoſtaſis laudabilis in ſanis ſup idigeſtionem ſtomaci ſignificat:ɔ̄ns tñ ɔ oēs auctores medicine: q̄z ipoſtaſis ſup digōnes ſignificat nō ſup indigōnes. ℂ z° vr̄ ꝙ ſignificat impfectionē digeſtio/nis epatl. Nā ſignat partē chili effugere operationē natu/re qō nō accidit niſi epar diminute digerat. ℂ 3° vr̄ ꝙ ipo ſtaſis laudatiſſima i ſanis nō ſignat ſup digōne3 in epate: aut digōnē humoꝝ in venis. Nā ipoſtaſis nō ſignat ſuper illas digōnes p quas ipſa nō digerit:ſ3 non digerit aut z^a. aut 3ª digōne:ḡ nō ſignificat ſuper illas:ɔ̄ns tñ oino ɔ oēs auctores. ℂ 4°ipoſtaſis laudabilis i febrib⁹i p̄n° deberet apparere: nā ſtat in p̄ncipio taliū febriū parte3 cibi crudā trāſmitti ad veſicā ⁊ inde cū vrina egri. ℂ Quintū dubiū q̄z nō ſignificaret in febrib⁹ſup humoꝝ digōnes. Nam cū nō ſit ex parte peccātis humoris nō vr̄ modus quo ſup ta liū humorū digōnes ſignificet. ℂ 6° ɔ opinionē eſt expſſe Gal.p de differētÿs febriū:cū dixit. Putredo autē hūoris q̄ in vaſis ſitis eſt ei ꝙ ſm apoſtemata. Et ſubdit parūpoſt de putredie q̄ fit dn̄ante nā. In flegmonibus ⁊ puſtuloſis tumorib⁹pus eſt:in humorib⁹autē que ſūt circa arterias ⁊ venas pportionabile puri.ſ.illud qō i vrinis ſubſiſtit. Ec/ce ꝙ Gal.vult humorē putrentē i venis ſubſiſtere i vrinis ⁊ eē ipoſtaſim.⁊ idē expſſe vult Aui.pma q̄rti.ca° de cura putridaꝝ i generali cū dixit. Et an ſedimē laudabile ē ali/q̄d niſi humor faciēs febre3 q iā digeſtus ē. ℂ 7°. Si eſſet vt dicit nō eſſet cauſa albedinis ipoſtaſis iſta: q̄z cū digeri/tur aſſilat̄ mēbris radicalib⁹ſ3 colore ɔ Gal.pmo pnoſti/coꝝ.cōment⁹ vlti⁹ Silr̄ ɔ Aueroym 4°.colliget.ca° de ipo/ſtaſi dicit eē:q̄z nō nutriunt̄ mēbra ex ſanguine niſi poſtꝙ eſt dealbat⁹⁊ eis aſſilatus:⁊ pptea erit color ſupfluitatis ſi cut color nutrimēti:q̄n nutritiua ſequit̄ ſuū curſum nālē.

ℂ 8^a difficultas: q̄z ſi iſta pō ſit vera nō eſſ3 vera cā aſſigna/ta ab Aui.i iſto ca°paꝝ infra ꝙ ipoſt.nō requirit̄ in vrinis ſanoꝝ. Nā aſſignat hāc cām: q̄z nō o3 in venis ſanorū eſſe humorem excutiendum:conſtat ergo vult ipoſtaſim in ſa nis eſſe ex parte humorali.

ℂ Pro ſolutiōe iſtoꝝ nota p° ꝙ l3 res q̄ eſt ipoſtaſis i epate hora z^e digeſtionis nō pmutet̄ a ppria ſpecie in epate:nec cōuertat̄ ad aliquā humorē:ipſa tñ aliquo mō digōnis di/gerit̄ ⁊ pportionabilr̄ patitur a calore epatis ſicut reliqua maſſa ptiſanaria:ita ꝙ epate bene digerente reſiduu3 hec pars q̄ refugit operationē nature ita ꝙ nō cōuertit̄ in hu/morē:nec eſt aquoſitas:digerit̄ ita ꝙ fit alba ⁊ eq̄lis i par/tibus ⁊ mediocris ſubtilitatis:ſ3 cū digeſtio eſt debilis fit groſſior ⁊ cū p digōnē ſanguis fit multū colericus plerūq3 de hac ipoſtaſi multū ſubtiliat̄ ⁊ reſoluit̄ vt modicum re/maneat aut nihil cū vrina excernendu3. ℂ Silr̄ etiam cū ſanguis ⁊ alÿ humores trāſmutant̄ i venis ſimul cum eis tranſit ipoſtatica mā trāſmutabilis diuerſimode a calore ⁊ frigore ⁊ humorū diſpoſitiōibus nō ſolū i diſpoſitionib⁹ ſenſibilib⁹⁊ manifeſtis:ſ3 i q̄buſdā pprietatibus:ita vt di/geſtis humoribus ſimul hec ipoſtatica mā eſt digeſta mō

ſuo:⁊ cū putreſcit ſilr̄ hoc accidit in illa mā. ℂ Nota z°ꝙ Gal.⁊ Aui.talē ſupfluitate3 talib⁹hūorib⁹peccātib⁹mixtā ſepe vocāt peccantē humorē aut partē ei⁹:⁊ hoc putandū eſt eē:aut q̄z multū pportionabiliter diſponit̄ cū peccāte hūore cui admiſcet̄ i digōne ⁊ putredie:aut q̄z ita ſecū cō/mixt⁹ ē vt diſcerni ſenſu nō poſſit aut pp vtraq3: ⁊ q̄z talis mā eſt apta peccare cū colera ⁊ cū flegmate ⁊ cū alÿs hūo/ribus:⁊ ſeq illoꝝ putredinē ⁊ augere febrē:iō tales vocant medici materias cōes ad quaꝝ euacuatione3 elaborat̄ in p̄ncipio putridaꝝ febriū vt pma q̄rti.caplo de cura putri/daꝝ i generali. Et Gal.has vocat ſepe ſeroſas ſuperfluita/tes. ℂ Nota 3° hanc ſupfluitatē optime diſpoſitā quodā/modo dici poſſe p̄ternāle3 ⁊ quodāmodo nālē: vnde Gal. pmo pnoſticoꝝ.cōmento vltimo hāc dicit mediū iter hu/mores nāles ⁊ p̄ternāles:nam q̄z ipſa fit a ſolo calore nāli nō reqſito p̄ternāli: nec reqſita p̄ternāli diſpōne coagen/te vel p̄ternāli diſpōne q̄litatiua ſpāli in mā:iō illā dicim⁹ nālē:q̄z vō hec ipoſtaſis nō accidit niſi ex q̄dā ipotētia na/ture ſupra cibū vel pte3 ſuā:iō pōt dici quodāmō p̄ter nā3 recte ſicut diaforus ex relatu Gal.pma afforiſmoꝝ oē3 ſu dorē dicit p̄ter naturā.⁊ iō nō o3 hāc iueniri i corporibus ſanoꝝ:q̄z nullo facto errore i regimie ⁊ corpore optime ſa no in etate pfecta nō o3 eſſe huiuſmodi ipoſtaſim:hoc aūt eſt valde raro:ſ3 ex multis alÿs modis accidit ꝙ in ſanita te non appareat.

ℂ Ex q̄bus p3 dubioꝝ oium ſolō. ℂ Ad pmu3 ɔcedo ꝙ ſi/gnificat ſup indigōne3 q̄rundā ptiū cibi i ſtō:ſ3 reſiduum chilū ipoſtaſis optima declarat eē bene digeſtū: ⁊ iō faci/endo denoiatione a maiori dr̄ ſig̃re digōne3 ⁊ pſiformiter rn̄r ad ſcōs. ℂ Ad tertiū negat̄ ꝙ ipoſtaſis nō digerit̄ mō ſuo p^a vel z^a digōne vel 3^a.vt dictū eſt i p notabili. ℂ Ad quartū ɔcedit̄ ꝙ aliq̄n apparet ipo.laudabilis i p̄n°.putri daꝝ:ſ3 nō pſeuerāter.⁊ i oi eoꝝ vria tūc micta.⁊ dicit ypo. z°pronoſticoꝝ vrinā fidelē nunciā ſalutis hēre ipoſtaſim laudabilē ſp vſq3 in criſim:⁊ non ex vnica vice hoc ſignifi cari textu commēti.z6.cū dixit.vrina laudabilis q̄ ipoſta. albā ſubſidente3 ⁊ equalē ⁊ ɔtinuam atq3 lenem habebit: ⁊ ſic pmanēs vſq3 in criſim:eſt.n.fidelis nuncia ſalutem ⁊ breuitate3 egritudis ſignificat:neq3 ē oino fidelis. Ex quo p3 multu3 errare medicos q ex vnica viſione vrine volūt ſignificare ſup digeſtione hūoris faciētis morbum. ℂ Ad quintū p3 mod⁹ex pmo notato quo ſignificat ſup digōne3 hūoris peccātis ⁊ ſup idigeſtionē ei⁹. ℂ Ad ſextū qō fun/dat̄ ſup dictum Gal.dr̄ ꝙ Gal.ſufficit ꝙ in putredine ma/terierū q̄ ſunt in vaſis.i.venis.⁊ arterÿs pars cōmixta hu/mori que putrefit ſimul cū hūore q̄n digerit̄ integre vin/cente nā fit ipoſtaſis laudabilis. nā ſi ex humore putrido ſuā ſpeciē pdente ⁊ ad aliā nā3 ɔuerſo:fieret ipoſtaſis illa: fieret vere pus:q̄z nō ē alia rō puris ⁊ ſanici q̄3 ꝙ ſit res ge nita i corpore nr̄o ex humore putrido nō reducibili ad be/nignū in aliā ſpeciē trāſmutata:vt oñdi in q̄ōne z^a.affori/moꝝ illo afforiſmo. Circa generatione3 ſanici imo eſt hec vna de rōnibus p hac opinione:q̄z in putredine ſcōm con/caua vaſoꝝ cū qua vincit nā id qō putrefit nō cōuertitur ad aliā ſpeciē p digōne3:⁊ iō cū ipo.laudabilis in fe.coleri ca nō ſit colera reſtat ꝙ nō ſit ex parte colere:⁊ ad hūc ſen ſum loquit̄ Aui.pma quarti ca° collegato. ℂ Ad ſeptimū negat̄ ɔ̄ña:nā in ſtomacho cū ſit alba aſſilat̄ ſtomacho q̄ ē mēbrū radicale.ꝙ ſi cū trāſit ad epar nō eſt alba ⁊ vadit ad venas cum humore malo digeritur mō ſuo a tunicis ⁊ dealbatur. ℂ Ad vltimu3 patet ex dictis in 3° notabili: ꝙ ſi querat̄ ſm hāc viā an in febribus putridis decidat̄ ipo/ſta.a cā ɔiuncta vel ante dicere habet ꝙ in multis earum a ſola ante decidit̄ vt in interpolatis in quibus humor dū putrefit eſt extra venas:ſ3 nō video q̄d cogit negare i cō/tinuis febribus quarum putrefactio eſt itra venas decidi

ipoſtaſim a cã ꝯiũcta vt multe auctes ſonare vident̃.

Quantũ ad tertiũ articulũ ſupponit̃ p̊ ꝙ vtus di-
geſtiua mẽbroꝝ ⁊ venaꝝ agens i nu-
trimẽtũ hora digõnis 3ᵉ ipꝫ dealbat:⁊ ſupfluitates eiꝰ.hec
ſuppõ ſine ꝯditiõe eſt Gal.p̊.pnoſti.ꝯmẽto vltimo:⁊ Aue-
roys.4.colliget.ca°.de ſignis ꝯtentoꝝ i vrina.¶ 2° ſuppo-
nitur ꝙ cũ vtus bene digerit ſit digeſtũ nõ tñ benignuꝫ ⁊
ꝙ i mẽbroruꝫ ſubſtãtiaꝫ ꝯuertit̃:ſed ẽt ſupfluitas genera
tur bene digeſta:hec ſuppoſitio pꝫ per hoc ꝙ aliter ex bo-
nitate digõnis expulſoꝝ nõ ſignificaremꝰ bonitatẽ digõis
p̊ncipalr̃ itentoꝝ ꝑ digõnem.¶ Supponit̃ 3° ꝙ lꝫ nãliſſi-
mus locꝰ ſupfluitatũ expellẽde 3ᵉ digõnis ſint pori cutis vt
põt colligi ex mõ loquẽdi Aui.p̊ma huiꝰ.ca°.de generatõe
humoꝝ:⁊ p̊ma affoꝛiſmoꝝ.ꝯmẽto i4°.tñ abundante mul-
ta ſupfluitate aut clauſis poris cutis nõ iconuenit hãc ſu-
pfluitatẽ expelli ꝑ vrinaꝫ.2ª pars huiꝰ ſuppõnis pꝫ:qꝛ ibi ẽ
via parata ad alias ſupfluitates cũ illa ꝯmixtas expellen-
das.¶ Ultimo q̊ ad hãc viã ſupponit̃ ꝙ ipoſtaſis lauda-
bilis ſubſtãtie eſt illa q̄ hꝫ ſignificare digõneꝫ humoruꝫ in
ambitu corporis ⁊ i ꝯcauo venaꝝ.Ex his arguit̃ hec ꝯ̊ pri-
ma põnis alteriꝰ.ipoſtaſis laudabilis ſubſtãtie i corporibꝰ
ſanis apparẽs eſt ſupfluitas 3ᵉ digõnis ꝑ illã tertiã digõnẽ
ex hũore vel humoribꝰ genita.ꝯcluſio ꝓbat̃. talis ſupflui-
tas reſidet aliqñ i vrina:vt ſequit̃ ex 3ª ſuppõne:ſed qñ ſic
reſidet ipſa eſt ipoſta.laudabilis ⁊ nãlis ſubẽ.g̊ ⁊c̃.Minor
pꝫ:qꝛ qñ ſic reſidet ſiḡt hec ſupfluitas ſuꝑ ſuã cãm:ſꝫ eius
cã ẽ perfecta digõ 3ª.g̊ ⁊c̃.Et ex cõcluſione iferẽ correlarie
ꝙ ois ipoſta.nãlis ⁊ laudabilis ſubẽ i ſanis ẽ ſupfluitas ꝑ
digõneꝫ tertiã ex hũore vel hũoribꝰ genita:qꝛ nõ vr̃ maior
rõ de vna q̃ȝ de alia.¶ 2ª via ad hãc ꝯcluſionẽ ꝓbãdam ẽ
hec.Supponit̃ p̊ ꝙ ipoſt.nãlis ſubẽ i ſanis aut eſt pars ex
chilo veniẽs a ſtomacho q̄ non fuit digeſta i epate ita vt i
aliquẽ hũorẽ ꝯuerteret̃ vt dixit p̄cedẽs opinio. Aut ſuper
fluitas genita i 3ª digõne.nã ipſa nõ põt eẽ aliqs nãliũ hu
moꝝ:qꝛ tũc nõ nãlr̃ expelleret̃:⁊ qꝛ nulli illoꝝ ꝯuenit i co
lore odore ⁊ mõ ſubẽ:erit g̊ ſupfluitas illoꝝ modoꝝ.¶ 2°
ſupponit̃ ꝙ qñ digeſtio p̊ma eſt ꝑfectior alijs paribus mi-
nus ð chilo vel cibo trãſmittit̃ ad epar qð ſit ita diſpoſitũ
vt effugiat operationẽ epatis ꝯuertẽtis ipꝫ i ſanguinẽ vel
alios humores.¶ Supponit̃ tertio ꝙ i hyeme ſit p̊ma di
geſtio melior q̃ȝ i eſtate i corporibus i q̇bus calor nãlis for
tificat̃ i hyeme.Hec eſt Gal.p̊ affoꝛiſmoꝝ.cõmẽto allega-
to.¶ Ex his ſequit̃ ꝙ ſi ipoſtaſis eẽt illud ex cibo qð refu
git actionẽ nature ⁊c̃.ad ſenſuꝫ p̄cedentis opiniõis minus
de ipoſtaſi deberet eſſe i vrina i hyeme q̃ȝ i eſtate:ꝯſequẽs
tñ falſum.Et arguit̃ ꝯſequẽtia:qꝛ digeſtio ſit melior i hye
me:g̊ minus ð cibo refugiẽs nature actiõeꝫ trãſit ad epar.
ergo minus i vrina dꝫ reſidere.¶ Forte dr̃ ꝙ lꝫ plꝰ de tali
cibo tranſeat i eſtate:tñ minus vadit cum vrina: qꝛ maior
eius pars diſſoluit̃.¶ Cõtra.pari mõ minus de vria debe
ret eſſe i eſtate q̃ȝ i hyeme:ꝯñs tñ eſt falſuꝫ ⁊ cõtra Gal.lo
co allegato cũ dixit ꝙ in hyeme q̃ȝtitas minoratur vrine ⁊
ipoſtaſis eſt feculẽtior.Falſitas aũt p̊mi ꝯſequentis patet
ex eadeꝫ auctoritate.Nam ſi ipoſtaſis ẽ feculẽtior ⁊ vrine
quãtitas minorat̃ ſequit̃ ꝙ plus de ipoſtatica mã tunc in-
uenitur.¶ Cõfirmat̃ 2°.ex hac via ꝯcluſio ſic.Niſi ita eẽt
hec ipoſtaſis nõ teſtaret̃ corpus ſe bene habere: qꝛ potius
teſtaret̃ digeſtionẽ nõ eſſe ita ꝑfectam.Et ex hoc ſequitur
ipoſtaſim nãlem eſſe ſupfluitatẽ digõne 3ª genitã. Confir
matur ẽt ꝯ̊:qꝛ niſi ita eẽt cã generalis albedinis ipoſtaſis
nõ eſſet:qꝛ mẽbra radicalia ipſam dealbant.ſ.tunice vena
rũ ⁊ arteriarũ ⁊c̃.ꝯñs tñ cõtra Gal.p̊mo ꝓnoſticoꝝ ꝯmen
to vltimo.¶ Preterea fictũ ⁊ voluntariũ videt̃ ⁊ ſine rõ
ne dictuꝫ ꝙ cibus q̇ tã crudus a ſtomacho mittit̃ vt epar
ipſum i humorẽ nãlem cõuertere nõ poſſit cõfiguraret̃ tñ
ſanguini q̇ tũc generat̃ ⁊ hũori cũ q̄ miſcet̃. Nã ſi ẽ chilus

vel ꝑs cibi cũ ñ ſit obiectũ ꝓportionatũ digeſtiue mẽbro-
rũ nõ vr̃ ꝙ hẽat ꝓportionabilr̃ digeri cũ hũoribꝰ.¶ Pre-
terea cũ magna ꝑs actiõis variet̃ ex varietate patiẽtis mi
rabile vr̃ ꝙ ſꝑ vel vtplurimũ hec cibi ſupfluitas digerat̃
ſimul cũ digeſtione humoris cui admiſcetur.
¶ Sꝫ de ipoſtaſi laudabili i egritudinibꝰ dicit hec põ ꝙ eſt
ſupfluitas 3ᵉ digõnis genita ꝑ digeſtioneꝫ i nocitiuo a vir-
tute digeſtiua venaꝝ ⁊ mẽbroꝝ.¶ Ad hanc ꝯcluſionẽ ꝓ-
bandã ſupponit̃ p̊mo ꝙ poſſibile eſt aliqueꝫ febrire febre
ſanguinis i cuius venis nõ ſit pro tũc aliq̇d de tali ipoſtati-
ca mã q̄lẽ dicit p̄cedẽs poſitio.Hec ſuppoſitio pꝫ:qꝛ iuxta
p̄cedentẽ opinionẽ ſtãte optiᵒ regimine in corpore optime
ſano talis ipoſtatica mã nõ trãſit ad epar:ſꝫ poſſibile ẽ ali-
quẽ q̇ fuit vſus optimo regimine vſq; ad ſui vltimi ſangui
nis generatõeꝫ febriẽdi:ergo ⁊c̃.¶ 2° ſuppono ꝙ i ſtatu fe
bris ſanguis ſalubris ꝯueniẽti ſtãte regimĩe dꝫ i vrina de-
ductis impedimentis eẽ ipoſtaſis alba circa fundũ:hec pꝫ
ex Gal.p̊mo de criſi.¶ Ex his arguit̃ ſic:i tali febriente in
ſtatu ẽ ipoſtaſis laudabilis:ſed iſta nõ ẽ ex parte cibi q̄ nõ
fuit digeſta 2ª digõne in epate: ergo non ois ipoſtaſis lau-
dabilis ſubẽ i egritudinibꝰ eſt ex tali parte.⁊ qꝛ non vr̃ di-
cendũ eſſe ipoſtaſim ſi nõ ſit mõ dicto niſi ſupfluitateꝫ di-
geſtionis hũoris peccãtis:ſequit̃ ꝯcluſio.¶ Et ꝑ hac con-
cluſiõe ẽ expreſſe Aui.p̊ma quarti.ca°.de cura putridaꝝ.lo
co allegato cũ dixit.Et an ſedimẽ laudabile ẽ aliquid niſi
humor faciẽs febrẽ q̇ iam digeſtꝰ eſt.¶ Et idẽ ſentit Gal.
p̊mo de differẽtijs febriũ.loco allegato cũ dixit putredinẽ
q̄ eſt in venis dñante nã eſſe illud qð i vrinis ſubſit.¶ Et
hoc vult Aueroys 4° colliget loco ſupra allegato:hec etiã
eſt cauſa q̄re in vrinis egroꝝ egritudĩe humorali expecta-
tur ipoſtaſis ⁊ nõ i venis ſanoꝝ.Et hec ẽ cã q̄re in p̊ncipijs
putridaꝝ nõ apparet vrina digeſta:qꝛ ex hũore q̇ nõduꝫ ẽ
digeſtꝰ non ſeparat̃ ſupfluitas:nec ẽ ſeparata q̄ expelli de-
beat.Et vult i ſumma hec põ ꝙ ipoſtaſis laudabilis ſubẽ
mõ dicto tam i ſanis q̃ȝ i egris ſit ꝑ digeſtionẽ tertiã tã i iu-
uatiuo q̃ȝ i nocitiuo tanq̃ȝ ſupfluens a tali digõne:ſꝫ i ſanis
ꝑ digõneꝫ i iuuatiuo.¶ Et ſtãte regimine optimo dꝫ ꝑ po
ros expelli:ſꝫ cum ſupfluit aut ex alia cã impedit̃ eiꝰ exitꝰ
ꝑ poros tũc recurrit ad venas cũ vrina ⁊ reſidet i fundo.⁊
hoc vult Yſaac 8ª particula vrinaꝝ dando cãꝫ q̄re ipoſta-
ſis ſit alba. Et rñdẽdo ad argumẽtũ ſophiſticoꝝ i his v̊bis.
reſpõdemus duobꝰ modis hoc poſſe fieri vl̃ qꝛ ipoſta.fun
damentũ eſt 3ª digõ i mẽbris q̄ cũ ſuã ꝯpleant digeſtionẽ
⁊ coctionẽ mẽbroꝝ ꝑfecte exp̊mit ſilitudinẽ: vl̃ qꝛ ipoſta-
ſis ſanguis ẽ 2°.coctꝰ:q̇ in 2ª coctiõe pꝰ ꝯpletũ ruborẽ nõ i-
uenit i quã mutat̃ q̄litatẽ mẽbris aſſiſtanteꝫ niſi tñ i albe-
dinẽ.hic manifeſtiſſime vult yſaac dictã ꝯcluſiõeꝫ.¶ Sꝫ
dic̃ põ ꝙ i egris hũore malo exiſtẽte i venis nõ reducibili
ad benignũ nã ipꝫ digerit ⁊ i digõne aliquã ſeq̄ſtrat ſuper-
fluitatẽ q̄ ad aliã nãꝫ ꝯuertit̃:⁊ iſta dealbat̃ ⁊ currit cũ vri
na.⁊ iõ põt ẛm ſuas varias diſpões ſignare ſuꝑ hũoꝝ di-
geſtiõe. ¶ Et h̄ 2ᵉ cõcluſiõis ſnĩa colligẽda ẽ ex Gal.p̊ de
differẽ.fe.loco.ſ.allegato.⁊ cum paꝝ ifra eodẽ ca°.ſubdit.
manẽte.n.adhuc vtute digeſtiua vaſoꝝ q̇ putreſcit iterim
hũor i talẽ alterationẽ deuenit.¶ Et colligit̃ idẽ ab Aui.
p̊ma q̄rti loco allãto.Et innumerabiles ſũt q̄ſi auctes q̄ h̄
ſonare vident̃.¶ Sꝫ tñ hãc ẽt põneꝫ multe circũſtãt dif
ficultates:p̊ma eſt iſta.ſi ꝯcluᵒ p̊ma eẽt vera ſequit̃ ꝙ i vri
nis q̄ mingunt̃ dum ſanguis eſt i ſemita digõnis minꝰ ẽ de
ipoſt.q̃ȝ i vrinis q̄ mingunt̃ poſtq̃ȝ ſanguis ẽ digeſtꝰ.⁊ ꝓbat̃
ꝯñs:qꝛ dũ ſanguis ẽ i ſemita digeſtionis adhuc non ſit di-
gõ 3ª.nec eſt facta:igit̃ ꝓ tũc nihil aut paꝝ ẽ de ſupfluitate
digõnis 3ᵉ.q̄ ẽ ipoſta.¶ Et ſilr̃ qñ ſanguis iã ẽ digeſtus ſit
digeſtio 3ª.⁊ per ꝯñs tũc ſequeſtrat̃ ⁊ multiplicatur illius
digeſtionis ſuperfluitas que eſt ipoſtaſis. conſequens ta-
men p̊me ꝯñe eſt ꝯtra Gal.p̊mo de criſi loco ſupra allãto.

¶ Forte dr̄ ꝙ Gal. voluit ꝙ in vrinis q̄ mingunt̄ dū ſanguis eſt in ſemita digeſtionis 3e ⁊ nō 2e. Cōtra: q2 in vrinis primis q̄ in mane colliguntur apparet plus de ſedimine ⁊ ypoſtaſi q̄ȝ in vrinis diurnis: vt pōt colligi ex dictis in ca° pmo huiꝰ ſūme. ſȝ ille mingunt̄ duȝ fit ſanguis 2a digeſtio .i. dū fit ſanguis in epate: ḡ de 2a digōne eſt intelligenduȝ. Et minor pȝ: q2 ille cōiter mingūt̄ .12. horis poſt cenā. ſȝ cōſtat ꝙ tūc fit digeſtio 2a. Nā cibus digerit̄ digōne pma .x. horis. Juxta illud Aui. 13a tertij hora eq̄lis remanētie cibi in ſtomacho eſt illud qđ eſt iter .12. horas ⁊ 22.

¶ 2a difficultas. ꝙ ſi ipoſtaſis i ſanis nō ſit aliud q̄ȝ ſupfluitas digōnis 3e: ſequit̄ ꝙ cauſa aſſignata ab Aui. qn̄ non requirit̄ ipoſtaſis in vrinis ſanoꝝ nō eēt vera: dixit. n. hoc eē q2 nō oȝ vt in venis ſani ſit humor excutiēdus modo conſtat ꝙ oȝ in venis ſani eſſe hāc ſupfluitatē. Nā quātūcūq̄ȝ optimo exiſtente regimine reſecat̄ hec ſuperfluitas vt cōſtat per experientiā in qua videmus ſorditieȝ in pānis. Et ex Auic. 3a primi. ca° de exercitio. ¶ 2° ſequit̄ ꝙ ſi eſſet in venis ſani humor excutiēdus ꝑ ipoſtaſim nō eſſet meliꝰ q̄ȝ ſi eēnt ſupfluitates a digōne ꝑuate. Nā ſi illud qđ i ipoſtaſi expellit̄ eſt ſupfluitas 3e digōnis: melius eſt ꝙ hec ſit ex humoribus bene digeſtis q̄ȝ ex ſupfluitatibus ꝑuatis a digeſtione. ꝯñs tamē eſt falſum: ⁊ ꝯ Auic. in lr̄a. Qr ſi eſt. ſ. in venis ſani humor qui ſit excutiendus melius eſt vt hec ſignificet ex eis ſuperfluitates que i eis fiunt ex cibo a digeſtione priuate: vt ſupra allegatum eſt.

¶ 3a difficultas eſt ꝙ ſi i corpore febriētis eēt ipoſtaſis ex hūore putrido ſeq̄ret̄ ꝙ ipoſtaſis eſſet vere ſanies: ꝯñs tn̄ ꝯtra Gal. pmo ꝓnoſticoꝝ. cōmento vltimo: ⁊ pmo de differentijs febriū. Et ꝓbatur ꝯñā. primo ſic. ipoſtaſis eſſet corpus fluidū genitū ex humore putrido nō reducibili ad benignū: ergo eēt ſanies ſaltē large loquendo de ſanie: tenet ꝯñā ꝑ deſcriptionē ſaniei: quā vide 2a afforiſmoꝝ. illo afforiſmo: circa generationeȝ ſaniei dolores ⁊c̄. Confirmatur ꝙ differentia inter ipoſtaſim ⁊ ſaniem eſt ꝙ cauſe facienti ipoſtaſim non eſt commixta cā ꝑter naturaȝ: ſȝ cauſe facienti ſaniē ꝓculdubio eſt cōmixta diſpoſitio ꝑter naturā: vt ſumit̄ ex Gal. pmo ꝓnoſticoruȝ loco allegato. Sȝ cauſe facienti iſtā ipoſtaſim eſt ꝯmixta diſpoſitio ꝑter naturā. ſ. putredo: ergo nō differt ab illa. ergo ē ſanies. ¶ Forte dr̄ ꝙ ad faciendū ſanieȝ cōcurrit effectiue calor ꝑter naturā nō autē ad ipoſtaſim. ¶ Sȝ cōtra pmo hoc eſt cōtra illud qđ oſtēdi in q̄ōne de ſanie. afforiſmo allegato. Et ꝯ Auicē. pma q̄rti. ca° de iudicijs ſaniei: vt ibi oſtendi. ¶ Preterea nulla vr̄ rō ꝙ putridꝰ calor i apoſtemate agat cū nāli ad ſaniē generādā gn ꝑ idē putridꝰ calor i hūore faciēte febreȝ agat ad generatiōeȝ ſupfluitatis albe ex illo genite.

Ad has difficultates reſpōdet̄. Et p̄ ad pmam ꝯcedo vt dixit rñō ibi poſita ꝙ Gal. itelligit de digeſtione ſanguinis q̄ ē digō 3a. Et cū arguit̄ ꝙ vrine in q̄bus plus de ipoſtaſi apparet ſūt ille q̄ in mane colligūt̄ pmo cōcedit̄ ꝙ vtplurimū ē ita. Et cū dr̄ ꝙ illa ē hora digōnis 3e dr̄ ꝙ eſt hora digōnis 3e. in cōmuni regimine. ¶ Ad argumentū: q2 non diſtat a cena niſi .12. horis aut .x. ¶ Dico ꝙ in ſumētibꝰ bis cibū in die ꝓ tunc fit digō 3a. ꝑſertim in venis ꝯuertendo ſanguinē ad nāȝ primaꝝ hūiditatū. Nā cōſtat ꝙ Aui. in ca° de his q̄ ꝓueniūt in pulſu ex ſomno vult ꝙ in tpe ſōni auget̄ pulſus qn̄ cibꝰ digeſtus ē ⁊ arterie fiūt molliores ꝑꝑ nutrimentū: qđ ad eas penetrat: vult ḡ ꝙ in ſōno nāli iā ꝓ magna pte ꝯpleta ē digō 2a ⁊ fit 3a i venis ⁊ ꝯſtat ex his q̄ dicunt̄ 3a pmi ꝙ ſomnus ꝯueniēter approximatus digerit cibū ſ̄ȝ digōnes noīatas vbi nō vr̄ velle ꝙ tm̄ vna: ſȝ pluribꝰ. Cū ḡ icipere debeat poſtq̄ȝ cibus ab ore ſtomaci deſcēderit ⁊ an̄q̄ȝ exeat ð ſtomacho ꝯſtat ꝙ in ea fit pma ⁊ 2a digeſtio ⁊ ꝓ magna parte 3a ⁊ ideo pro tunc in fine talis ſomni plurimū habet de ipoſtaſi. ¶ Qđ autē dr̄ ꝙ hora eq̄lis remanētie cibi i ſtomacho eſt illud qđ ē iter 12. horas ⁊ 22. a q̄buſdaȝ itelligit̄ ꝙ cibus q̄ ſumit̄ in quātitate ſufficiēti in corpore tēperato qn̄ ꝯmedit in duobus diebus tribus vicibus ſtat i tēperato ſtomacho .x. horis cōputādo tēpus cōprehēſiōis cibi i ſtomacho ⁊ tēpus exitus: ⁊ cum hoc cibo bn̄ ſumpto mane diſtabit ab eo horis 14. ⁊ ideo tunc erit completa digeſtio 2a ⁊ fit 3a. ¶ Alij vo dicūt ꝙ hoc tempus eſt illud qđ eſt mediuȝ iter 12. ⁊ 22. ⁊ hoc eſt 5. horarū. Et h̄ voluit Bartholomeꝰ de varigrana.

¶ Ad ſecundā difficultatē reſpōdetur negādo primā ꝯñaȝ nam ⁊ ſi in venis ſanoꝝ ſit ſupfluitas digōnis 3e: non oportet illā eſſe excutiēdam ꝑ vrinam: ſȝ cū nō ſupfluit in quātitate ⁊ nō eſt aliud impedimētum vt ſupra dr̄ pellit̄ ꝑ poros manifeſtos aut occultos. ¶ Ad ꝯfirmationē negatur etiā ꝯñā itelligēdo ad ſenſum Aui. nam Auic. vult ꝙ ſi ſit humor excutiēdus ꝑ vrinaȝ melius eſt vt ſit ſupfluitas cibi nouiter. ſ. ſumpti: q̄ nō fuit ita plene digeſta ſicut alia ꝑs ſȝ tamē fuit digeſta: ⁊ ꝯuerſa in humorē ꝑ ſecūdā digeſtionem: ⁊ cū hoc fuit taliter obediēs vt ꝯuertat̄ i ſupfluitatē 3e digeſtiōis que trāſit cū vrina. hoc eſt. n. minus malū qđ eſſe poteſt in ſupfluitatibus humoꝝ in venis. Qr ſi eēt ſanguis bene digeſtus nimie quātitatis: non aptus hoc modo pelli maius eēt nocumētum i futuꝝ. vel 2° voluit ꝙ ſi eſt humor excutiēdus melius eſt ꝙ hic ſit ſuperfluitas cibi a digōne priuati. ſ. 3a ꝑfecta ⁊ pncipaliter intenta: ⁊ tamē ſūt tales vt expellātur ꝑ vrinā ⁊ ibi reſideant.

¶ Ad tertiā difficultatē cōcedo ꝙ ipoſtaſis laudabilis i febribus eſt ſanies largo mō loquēdo de ſanie. Sed qđ dicit Gal. differre ſaniē ab ipoſtaſi itelligit̄ de ſanie i apoſtematibus genita i q̄bus deterior cōiter eſt putredo q̄ȝ iter venas: ⁊ iſta differt ab ipoſtaſi laudabili i febribus putridis ſ̄m plus ⁊ minus perfectū nō ſ̄m ſpecieȝ. ¶ Et poteſt hoc comprehēdi ex Gal. pmo de differētijs febriū. ca° 6° cū dixit. Qr aūt in apoſtematibus putredinis ſūt differētie tot ⁊ in febribus aut putrediē accēſis ſūt ſpecies eoꝝ q̄ in vrinis iferuntur. Et ideo iſtā ipoſtaſim vocāt ꝓportionalem puri. ſ. apoſtematis: q2 nō cū tanto defectu inati caloris facta eſt. Sȝ ꝙ dicit pmo ꝓnoſticoruȝ. cōmēto vltimo itelligitur de ipoſtaſi laudabiliſſima i ſanis que fit nulla exiſtēte putredine. Si q̄s autē diceret vt pluſq̄ȝ commētator ꝙ ipoſtaſis nunq̄ȝ decidit̄ a cauſa ꝯiuncta hāc difficultatem ſolueret: ſed icidit i alias maiores. Et ex hoc vltimo pȝ reſponſio ad cōfirmationem. ¶ Ad argumēta aūt principalia habēti hec principia facillime patet reſponſio, ⁊ ſimiliter ad rōnes prime pōnis ꝑ ſuis ꝯcluſionibus.

¶ Et ꝓportio ſue ſignificatiōis ſuꝑ maturatōeȝ mē i toto corꝑe ſicut ꝓportio ſignificatiōis mē puris albi lenis ſilīs eſſentie ſuꝑ maturationeȝ apatis. Sȝ pus ē ſpiſſum ⁊ hoc ē ſubtile.

¶ Hic oſtendit habitudinē ipoſtaſis ad ſaniē ⁊ dicit ꝙ proportio ſignificatiōis ipoſtaſis iam dicte ſuꝑ maturationē materie i toto eſt ſicut ꝓportio ſignificationis puris albi ⁊ lenis ⁊ ſilīs eſſentie ſuꝑ ſignificationē maturatiōis materie apoſtematis. Sed tn̄ eſt differētia: quia pus eſt ſpiſſuȝ ⁊ ipoſtaſis ſubtilis. ¶ Et ego dixi ſ̄m vtrāq̄ȝ poſitionē de ꝑcedētibus ꝙ nō oīno ſicut ſe habet ipoſtaſis ad humorē digeſtū ſic ſanies ad humorē apoſtematis digeſtum. nam ipoſtaſis eſt ſupfluitas aliquo mō apud vtrāq̄ȝ viam: ſȝ ſanies eſt ipſuȝ principal'r digeſtū i digeſtione humoris facientis apoſtema. Sed in hoc ē ſilītudo: q2 vtraq̄ȝ ſignificat maturationeȝ. ¶ Nota tn̄ ꝙ hic ꝑ pus debemꝰ appropriate intelligere pus in apoſtemate genitū: quod oportet eſſe groſſum: ꝓpterea ꝙ eſt in loco cōſtrictius ⁊ reſoluit̄ ſuum ſubtile plꝰ q̄ȝ ipoſtaſis ꝑꝑea ꝙ humor ex quo fit ipoſtaſis eſt in venis cum multo alio humore vn̄ ꝓhibet̄ imutatio

talis qualis ē in ſanie apatis. Sumēdo aūt largē pus non oȝ ꝙ ſit groſſum. imo vt predixi aliqua ipoſtaſis laudabilis ſubſtantie pus eſt.

¶ Et hypoſtaſis qdē ⁊ ſedimē ſignificationes ſunt bōe lȝ tinctura deficiat ⁊ eq̄litas. Veruȝ eq̄litas apud antiquos mollioꝛ ē tīctura. eq̄lis nāq; que non tm̄ ē alba ſȝ rubea ē melioꝛ alba que eſt aſpera.

¶ Hic rn̄det quibuſdā dubitationib⁹. Et diuidit͛ in ſex ꝑtes. 2ª ibi (Ampli⁹.) 3ª ibi (Male aūt) 4ª ibi (Et hec qdē) ibi 5ª (Et in macilentis) ibi 6ª (Et in nullis) ¶ Dubium p̄mū eſt vtꝝ deficiente aliqua conditionū iſtarum ſint bone eius ſignificatiōes. Rn̄det ḡ ꝙ lȝ deficiat tinctura: ⁊ lȝ ēt deficiat equalitas tn̄ ſignificatiōes eius ſunt bone. ¶ Dicit 2° ꝙ tn̄ melioꝛ cōditio eſt tinctura q̄ȝ eq̄litas. Et rō quia ipoſtaſis laudabilis equalis nō alba. ſȝ rubea ē melioꝛ q̄ȝ hypoſtaſis alba nālis aſpera. ¶ Ubi nō ꝙ queādmodum in multis corꝑis diſpōnibus inuenitur magis ⁊ minus in bonitate ⁊ malicia: ita in ſignis: ⁊ ita inuenit͛ hypoſtaſis laudabilis lȝ non ſit optima. Rō auteȝ ſcd̄i dicti eſt. q2 opȝ ꝙ reſtringatur ad hypoſta. laudabil' ſube. Nam in hypoſta. mala non eſt verum ꝙ melioꝛ ſit eq̄litas. imo eſt in ea vituꝑabilis: vt infra dicetur ⁊ h̄ mō particulariter intelligenda cā dicti eſt: quia modus ſube nō datur hypoſtaſi laudabili niſi a caloꝛe digerente: albedo aūt q̄nq; datur a ventoſitate mixta cum hypo. vt colligitur ſcd̄o ꝓnoſticoꝛum. Et iō abſolute laudabilioꝛ eſt ī bona hypoſta. equalitas q̄ȝ albedo. ¶ Sed forte dicit͛ ꝙ talis alba ſine equalitate eſt malum ſignum cui⁹ oppoſituȝ dicit hic Auic. Et aſſumptū eſt Ipocra. ſcd̄o pronoſticoꝛum. tex. cōmenti. 28. cum dixit. Alba autem ⁊ liquida tenuis mala. ſ. hypoſtaſis. ⁊ Gal. ꝯmento eodem. vt pȝ legenti. ¶ Hic dicit͛ Ipo. ibi vocare hypoſtaſim que nō vere eſt equalis. ſed permixta ex partib⁹ paruis. ſ. ventoſitatis ⁊ humoꝛis. vt Gal. dicit in ꝯmēto. Dicitur ſcd̄o ꝙ hec ⁊ ſi ſit mala: hoc non eſt q2 nullo modo ſignificet bonum ſed q2 eſt mala reſpcū illius que ē optima ⁊ reſpcū illi⁹ albe in qua partiū diuerſitas ē maioꝛ: q2 ꝑtes nō ſunt ita ad parua condiuiſe. Non ergo voluit ibi Ipo. ꝙ oīs alba liq̄da lenis ſit mala: ſed ꝙ aliqua talis ſit mala comparatiē qd̄ Auic. hic nō negat.

¶ Ampli⁹ plurime hypoſtaſes ſm̄ coloꝛē vriē exn̄t. ſȝ ex eis q̄ diuerſificant͛ alba ē melioꝛ. p⁹ illā rubea: ⁊ p⁹ ipam citrina: ⁊ p⁹ eā illa q̄ ē vt arſenicū: ⁊ malitia qdē a lentiginoſa incipit. tu āt nō attendas illud qd̄ alij dicūt. nam albedo erit q̄nq; nō ꝑꝑ maturatiōem. ⁊ eq̄litas non ē niſi ꝑꝑ maturatiōem: ⁊ de albedine eſt que eſt ꝑꝑ vehementē ventoſitatis ꝯmixtiōem.

¶ Hic remouet ſcd̄m dubium ⁊ eſt tale vtrum hypoſtaſis dȝ eſſe eiuſdem coloꝛis cum vrina: ⁊ qs eſt oꝛdo hypoſtaſis mali coloꝛis aut boni. ¶ Dicit ḡ primo ad dubiuȝ ꝙ plurime hypoſtaſes ſunt coloꝛis vriē. ¶ Dicit ſcd̄o ꝙ hypoſtaſis que diuerſificatur a coloꝛe melioꝛ eſt alba 2° loco rubea. 3° que eſt citrina. 4° que eſt ſicut arſenicū: ſȝ mala abſolute: quia plus mali q̄ȝ boni ſignificat: aut quia nō ſignificat bonū incipit a caloꝛe lentiginoſo. ¶ 2° nota quo ad hāc partē remouet erroꝛem circa ſolutiōem p̄mi dubij dicens ꝙ tu de primo dubio non credas id quod dicunt alij. ſ. dicentes ꝙ albedo eſt melioꝛ q̄ȝ ſuba. Et rō eſt q2 albedo non ſemꝑ eſt ꝑꝑ digōnem: imo q̄nq; ꝑꝑ multe ventoſitatis permixtionem. ſed equalitas. ſ. in hypoſta. laudabilis ſube nunq̄ȝ eſt niſi ꝓpter maturatiōem: ⁊ hoc eſt qd̄ ſupra dixi de mente Gal. p̄mo ꝓnoſticoꝝ. ¶ Nō ḡ p̊ ꝙ lȝ nō de eadem ſuba ſint hypoſta. ⁊ aquoſitas: tamē humoꝛ tingēs aquoſitatē plerūq; cōmiſcetur cū hypoſtaſi ⁊ ipſam tingit. Et multotiens ꝯtingit ꝙ hypoſtaſis eſt ſuperfluitas ex humoꝛe tingente vrinam: ⁊ q2 ſuꝑfluitas multotiēs atteſtat͛ in coloꝛe aliquo mō illi cuius eſt ſuꝑfluitas. ideo contingit ēt hypoſtaſim ſilari vrine in coloꝛe. ¶ Nō ſcd̄o ꝙ q̄nq; diuerſificatur ī coloꝛe ⁊ h̄ pōt multis cauſis ꝯtingere. Nā q̄nq; mā hypoſtaſis ē grauis groſſa nō bn̄ ꝯmiſcibilis cuȝ aquoſitate ⁊ de ſe coloꝛē habēs: vnde nō facile tingitur per aliqd̄ paruū ex alio hūoꝛe cōmixtū: vt verbi gr̄a. hypoſt. fiat nigra: ⁊ nō aquoſitas aut alba aut rubea. ¶ Nō 3°. ꝙ hypoſtaſes ab albo ꝓcedentes in citrinū vſq; ad coloꝛem arſenici citrini nō ponunt͛ abſolute male: quia nō oȝ humoꝛes a q̄bus decidūtur carere digōne aut plurimū eſſe recedentes a nālitate. Sed illa que eſt in coloꝛe lentis ⁊ alie magis ad nigrum tendētes ſignificantes ſunt aut foꝛtem aduſtionē aut foꝛte frigus vtplurimum: ⁊ iō abſolute ſunt male mō dcō. ſed in coloꝛib⁹ bonis: prima eſt alba: nō tn̄ quelibet alba qualibet rubea eſt melioꝛ. vt pȝ ex dictis. Sed aliqua vt illa q̄ hȝ aliquas alias bonas conditiōes oī rubea eſt melioꝛ: illa enim ſignificat ꝑfectiōem digōnis: qd̄ nō facit alia. 2° loco ē rubea: quia ſignificat dn̄iuȝ humoꝛis benigni. naȝ lȝ ſignificat longitudinem moꝛbi reſpcū albe dicte: eſt tn̄ nūcia fidelis ſperande ſalutis: vt hypo. ꝓnoſticoꝛuȝ. textu cōmenti. 27. Citrina autem eſt 3° loco. quia coloꝛ eius eſt ex colera non multum maligna: et ſilis arſenico quia maioꝛē hȝ citrinitateȝ magis accenſam colerā ſignificat.

¶ Male āt hypoſtaſis īcōtinuitas melioꝛ ē q̄ȝ ipi⁹ ꝯtinuitas ⁊ hypoſtaſ͛ qdē mala ē quā e vicio ſcies. Bōa āt hypoſtaſis de q̄ loq̄mur puri aſſimilat͛ ⁊ flegmati crudo cum tenuis fuerit. Verūtn̄ pus ab ea differt per fetoꝛeȝ: ⁊ flegma crudū ſeꝑatur ab ea ꝯculcatione ſuarum partium. Et ipſa ab vtriſq; differt ſubtilitate ⁊ lenitate.

¶ Hic rn̄t 3° dubio. Et duo facit. p̄mo qd̄ dcm̄ ē. ſcd̄o notificat bonam ⁊ malam hypoſta. ¶ Dicit ḡ ꝙ incōtinuitas male hypoſta. eſt melioꝛ ſua continuitate: q2 cōtinuitas ſignificat cōpletum dn̄ium: ⁊ ſoluitur dubium an ſꝑ melioꝛ ſit continua aut incontinua hypoſta. ¶ Dicit 2° ꝙ que ſit mala hypoſta. paulo poſt dicet͛. Sed bōa hypo. ſilatur puri ⁊ flegmati crudo q̄n iſta ſūt tenuia. Cognoſcitur tn̄ a pure vel ſanie per fetoꝛem ⁊ diſcernit͛ a flegmate crudo conculcatione ſuarum partium. Nam partes flegmatis ſunt viſcoſioꝛes ⁊ difficilius abinuicem ſeparant͛ concuſſa vrina: ⁊ tu hic per pus intellige pus apoſtemat] non general'r vt ex q̄ōne potes elicere. hypoſta. autē optima vtraq; leuioꝛ eſt ⁊ ſubtilioꝛ.

¶ Et hec qdē hypoſtaſis nō q̄rit͛: niſi ī egritudinibus q̄n̄ in ſanitate nō req̄rit͛ ⁊ illud ē q̄n̄ non dubitat͛ q̄n in corꝑe egri male retente ſint mā̄e in venis ipſius que niſi maturent poꝛtendunt coꝛruptiōeȝ. In venis aūt ſani nō ſꝑ opȝ eē hūoꝛē q̄ ſit excutiendus. ſed ſi eſt meli⁹ ē ꝙ h̄ ſignificēt ex eis ſuꝑfluitates q̄ in eis ſuꝑfluūt ex cibo a digōne priuate. deinde ſuperfluit ſuperfluitas que in vrina fit hypoſtaſis ſiue matura ſiue non matura.

¶ Hic remouet quartum dubium ⁊ eſt vtrum in vrinis

bonis ſanorũ ſit expectanda hypoſta. Et rñt ꝙ hec hypoſtaſis non queritur niſi in egritudinibus. Et ideo in ſanitate non requiritur. Ratio autem eſt: q̃ non dubitatꝰ ꝙ in corpore egri ſunt retente male mãe ⁊ in ſuis venis que niſi maturent̃ pretendunt corruptionem: ſed nõ opꝫ ꝙ in venis corꝑis ſani ſit humor excutiendus. ¶ Dicit ſcðo q̃ ad hanc ꝑtem ꝙ ſi hypoſ. inuenit̃ in corꝑe ſano melius ẽ vt ipſa ſignificet ſuꝑfluitates que ſuꝑfluũt ex cibis ꝑuate digõne. deinde ex illis ſuꝑfluit ſuꝑfluitas que deſcendit ⁊ fit hypoſtaſis ĩ vrina ſiue matura ſiue non matura.

Et hic locus ẽ notabilis. Nam primo ẽ dubium vtꝝ in bona vel perfcã vrina ſanorum debeat eẽ hypoſta. ⁊ videt̃ ex Auic. ꝙ nõ. primo hic. Nã ſi nõ reqrit̃ niſi in egritudinibꝰ: intelligit̃ ꝙ nõ reqritur ad bonũ ſignificandũ. Et ideo in ſanis ad ſignificãdũ nõ reqritur hypoſtaſis: ſi enim per hoc qð dicit nõ reqrit̃ ſolum intelligeret ꝙ nõ ẽ neceſſariũ eſſe: ſilr̃ ẽt nõ reqritur in egritudinibus: q̃ non obſtãte ꝙ nõ habeãt malos humores ſtat virtutem non digerere ⁊ nihil emittere de illis per vrinam vt accidit in ꝑncipijs morborum. ¶ 2º hoc idem apparet ex ſuo modo loquẽdi infra in capi. de optima vrina vbi dicit ꝙ dꝫ hẽre hypoſta. albam ⁊c̃. ⁊ h̃ nõ dixit abſolute ſed cũ conditione ſi hypoſta. hẽat: vbi innuit qð põt eſſe ſine hypoſta.

¶ Sed oppoſitum vult Gal. ꝑmo de criſi vbi dixit. Laudabilior vero vrinarum eſt illa que eſt boni coloris: in q̃ eſt nubes alba lenis ⁊ equalis aut reſidens in fundo vaſis aut natans in ſupremo aut pendens in medio. Et laudabilior harum trium eſt cuius nubes ſubſidet quã ſeqt̃ cuius nubes pendet in medio: deinde 3º cuius nubes pendet in ſupremo he nunq̃ꝫ ſpecies vrine ſignificant digeſtionem. Reliquarum vero oĩum ſpecierum vrine quedã ſignificãt contrariũ digeſtionis: ⁊ quedam perditionẽ. ¶ In hoc dubio reſpõdet Dinus ꝙ ſanorum quidã ſunt ſani optime aut ſimplr̃: quidam cum latitudĩe. In vrinis autem ſanorum optime non requiritur hypoſtaſ. Et hoc ꝓpter duas cauſas. vna eſt quia deficit materia. vt Auic. dixit. Non enim eſt in eorũ venis humor excutiendus. ſcða eſt ex parte agentis: quia vt dicit Dinus: hypoſta. fit a calore naturali ⁊ preter naturam ſimul: vt allegat Gal. in ſano autem cũ latitudine poteſt eſſe hypoſtaſis: quia ſtat in eo materia ſuperfluens ⁊ agens: quia aggregatum ex vtroq̃ꝫ calore. ¶ Sed hec reſponſio nõ ẽ digna tanto viro: maxime quia allegat Gal. male. Nã Gal. primo ꝑnoſticorum ꝯmento vltimo vult ꝙ hypoſtaſis in hoc differt a ſanie: quia cauſe facienti hypoſta. non ꝯiũgit̃ diſpõ vel calor preter naturam: ſꝫ hñ in ſanie.

¶ Alij ſunt qui dicunt ꝙ in corpore ſaniſſimo ⁊ optime recto nõ apparet hypoſtaſis. Et ratio quia in eo nõ ſunt humores mali qui ſunt excutiẽdi ⁊ ſuperfluitates tertie digeſtiõis ſufficiẽter per poros expellunt̃. Nam quãto naturalis calor eſt fortior tanto iſtius ſuperfluitatis diſſolutio eſt occultior. ¶ Dicunt ſcðo ꝙ in venis ſani ſtat eſſe aliquã paruam partẽ excutiendi per vrinã. Nam non oẽ paruum qd abundantie humoris trahit a latitudine ſanitatis ſimplr̃. lꝫ non ſit in optimo gradu abſolute.

¶ Alij võ dicunt ꝙ nõ in qualibet vrina ſani ſimplr̃ ſemi optime recti debet eſſe hypoſtaſis: vtputa in illis q̃ mingunt poſt digeſtionẽ ſanguinis completam: ſed in cuiuſlibet ſaniſſimi optime recti vrina que mingitur in tempore digeſtionis ſanguinis reqritur hypoſtaſis. Et ꝑmũ horum dicunt voluiſſe Aui. ſcðm vero eſt id quod dicit Ga. primo de criſi cum dixit. Et dico ꝙ q̃ꝫdiu ſanguis permaneat in ſemita digõnis in omni vrina que mingitur videtur ſedimen lene equale album plurimum. Et conſtat ꝙ loquitur ibi Gal. de vrinis ſanorum: ⁊ vt de his que ĩ iſta hora mingũtur in loco ſtatim ſupra allegato. Et fortaſſe hic modus eſt verior. ¶ Sed reſtat dubiũ de qua digeſtione loqtur Gal. Et reſpondetur ſꝫm pluſq̃ꝫ ꝯmentatorẽ. ꝙ de digõne in epate. Sed apud ſcðam opinionẽ ſupra poſitam de hypoſtaſi intelligendum erit de digeſtione ĩ venis ⁊ membris que eſt tertia.

Secunda difficultas eſt de illa parte. Sed ſi ẽ melius eſt vt hoc ſignificent ex eis ſuꝑfluitates a digeſtione priuate: ⁊ que ſequuntur in parte. Nã melꝰ videret̃ ꝙ ſignificaret ſuꝑfluitates digeſtas q̃ꝫ indigeſtas vt ꝯſtat. ergo nõ ẽ melꝰ ꝙ ſignificet ſuperfluitates. hic locus eſt vnum de principalibus fundamẽtis opinionis monachi. Nã dicit monachus ꝙ ſi eſt humor excutiendus in venis ſanorum: melius eſt vt ille humor ſit ſuperfluitas ex cibo veniens a ſtomaco ad epar: que ꝑuatur digeſtione ſcða. ⁊ eſt apta vt expellatur cum vrina et fiat hypoſtaſis matura ⁊ ĩmatura. Nam iſte ſuperfluitates ſunt minime leſiue corporis. Et ex hoc vult hypoſta. non eſſe ex humore genito per ſcðam digõnem tanquã ſuꝑfluitas digeſtionis tertie. Nã ſi ſic eẽt tunc eẽt melius vt ſit ex digeſtis q̃ꝫ ĩdigeſtis humoribus. ¶ Qui vero volunt tenere aliam viam dicunt ꝙ ſi eſt humor excutiendus in vrinis ſani aut ſi eſt hypoſtaſis in vrinis ſanorum melius eſt vt ſignificet ſuperfluitates tertie digeſtionis cibi que ſunt priuate digeſtione principaliter intẽta a membris: ⁊ ſunt apte expelli cum vrina. Si quis autẽ hic ſubtiliare vellet poſſꝫ eligere ꝙ hypoſtaſis ĩ ſanis ſit ad modum dicendi druſiani: ⁊ in infirmis ad modũ poſitionis ſcðe. ſed cã breuitatis nõ extendo.

¶ Et ĩ macilẽtis qdẽ eſt ſedimen paucũ: qð deſcendit ſꝫm paucitatis diſpoſitionem ⁊ ꝓprie q̃ exercitio vtũt̃ ⁊ artibus ſe exercent laborioſis: ⁊ non multiplicatur huiuſmodi hypoſtaſis niſi in corporibus pinguium ocioſe viuentium. ⁊ propter hoc etiam in vrinis egrorum macrorum non ẽ expectanda hypoſtaſis tãtũ quantum in vrinis egrorũ pinguiũ: quoniã eorum egritudo multotiens recedit. ita ꝙ nil deſcendit. ⁊ multotiens hypoſtaſis in eorum vrinis non peruenit ad hoc vt deſcendat. ſed tamen plerunq̃ꝫ eſt modicum eius in eis natans aut pendens.

¶ Hic remouet q̃ntum dubium inferendo vnum correlarium. Dubium ergo eſt vtrũ in omniũ ſanorum corporũ vrinis eq̃liter reqratur hypoſtaſis: et dicit ꝙ in diſpõne ſanitatis in macris ⁊ vtẽtibus exercitio multo ⁊ artibus laborioſis paꝝ deſcendit de ſedimine ſiue hypoſta. diſpoſitione ſanitatis: immo non multiplicatur hypoſtaſis niſi in corporibꝰ pinguium ⁊ vtentium ocio. ¶ Infert ſcðo correlariũ ꝙ in vrinis egrorũ macrorum non ẽ expectãda hypoſta. ſicut in vrinis egroꝝ pinguium. Et rõ ẽ: quia multotiens egritudo macroꝝ recedit ſine hoc ꝙ aliquid deſcendat ad fundũ ſed plerũq̃ꝫ eſt in eis ſedimẽ paucũ pendẽs in medio aut natãs in ſupremo. Et cã oĩum illorum ẽ ꝙ hũores macroꝝ ſunt pauci ſubtiles facile reſolubiles niſi eẽnt melãcolici q̃ ẽt ſunt paucorum humorũ. Nã ſiue apud vnã opinionẽ trãſeã ſiue apud aliã multitudo reſolõnis ⁊ motꝰ ad exteriora paucificat hypoſt. aliquod iuuat ꝙ ex flegmatis humoribus cum digeruntur multa ſeq̃ſtratur hypoſtaſis: non ſic ex ſiccis.

¶ Et ĩ multis quidẽ vrinis hypoſtaſis ilico cũ mingitur deſcendit niſi in eis que valde matu

re ſunt. imo in eis parum expectãdum eſt. Et plures ex hypoſtaſis coloribꝰ ſunt ſꝫ plim ſm colorẽ vrine: ſꝫ melior ex eis que diuerſificant̃ ẽ alba: poſt quã ẽ rubea. deinde citrina.

¶ Romouet ſextũ dubium ⁊ ẽ: vtꝝ in vrinis ſtatim reſideat hypoſtaſis dicẽs ꝙ in nullis vrinis ſtatĩ cũ mingũt̃ reſidet hypoſtaſis niſi ſint valde mature. Nã ĩ iſtis ĩ deſceẽſu paꝝ ẽ expectãdũ. Et cã ẽ: qr ventoſitas nõ ẽ ↄmixta cũ ea. Repetit ãt ꝙ plres colores hypoſtaſis ſunt ſm colorẽ vrine. ſed illaꝝ que diuerſificãtur melior eſt alba. deinde rubea: deinde citrina.

¶ Nõ nãlis ṽo hypoſtaſis alia ẽ ſilis raſure inteſtinoꝝ corticalis q̃ ẽ furfurea aut herbia aut ſimillaginea aut ſilis arſenico rubeo. aut ei qḋ eſt valde citrinuꝫ. alia eſt carnoſa. alia eſt adipina. ⁊ alia ẽ ſanioſa. ⁊ alia ẽ mucilaginoſa: ⁊ alia ẽ que ẽ ſilis fruſtulis fermẽti ĩ aqua ſoluti ⁊ alia ẽ ſãguinea ſanguiſugalis. alia capillaris ⁊ alia ẽ arenalis granoſa. ⁊ alia ẽ cineritia.

¶ Hic exeqt̃ de alio mẽbro. ſ. de hypo. non nãlis ſube. Et diuidit̃ in duas. ꝑmo enũerat modos nõ nãlis hypoſtaſ. 2º eiꝰ ſignificatiões. ibi, ſcḋa (Silis vero.) ¶ In pria dic̃ ꝙ de ſpẽbꝰ hypoſtaſis nõ nãlis ſube quedã ẽ corticalis: ⁊ iſta ẽ plim modoꝝ. nã vnꝰ ẽ corticalis ſilis raſure inteſtiorum que dr̃ furfurea: alius horobina: aliꝰ ſimillaginea: alius illius que eſt ſilis arſenico rubeo aut illi qḋ ẽ valde citrinũ. ſcḋa ſpẽs ẽ hypo. carnoſa. 3ª ſpẽs ẽ adipina. 4ª ẽ ſanioſa. 5ª ẽ mucilaginoſa. 6ª ẽ ſilis fruſtulis frumenti in aq̃. ſ. diſſoluti. 7ª ẽ ſanguinea ſanguiſſugalis. 8ª eſt capillaris. 9ª ẽ arenalis granoſa. 10ª ẽ cineritia. ¶ Ubi conſidera ꝙ lꝫ nãlis ſit vnius modi: tñ preternãlis ẽ multoꝝ modoꝝ ſicut recedere a medio ẽ multiplr̃: nõ obſtãte ꝙ mediuꝫ ſit vnũ. Sufficiẽtia aũt iſtoꝝ decẽ modoꝝ põt aſſignari: ſꝫ oꝫ ꝙ fundet̃ ſup experiẽtia ꝙ alioꝝ modoꝝ non inueniãt̃. Nã nõ põt cadere ſuper diuiſionibus ꝑ ſe notis niſi experientia mediãte. Nam rõ nõ ꝓbat eẽ qn poſſit eẽ oſſuoſa niſi ꝙ viſum ẽ nũq̃ꝫ egredi oſſa per vrinã. ⁊ iõ dimittẽdo modum ſufficientie ſeq̃mur partes.

¶ Silis ṽo raſure ĩteſtinoꝝ corticalis. alia eſt petaloides magnaꝝ ptiũ rubeaꝝ aut albarum que ſignificat ſm plim ꝙ ſepate fuerũt ex mẽbris que ſũt ꝓpiqua mẽbris a qbꝰ diuiduntur vrine. ⁊ albe ſignificant ꝙ ſũt ex veſica ꝑꝑ vlcera q̃ ſunt ĩ ea aut ſcabiẽ aut corroſionẽ. Rubee ãt carnoſe ſignificãt ꝙ ſunt ex rene. Et ex petaloidibꝰ qdẽ ſunt q̃ ſũt coloris fuſci ⁊ obſcuri aut ſquamis piſciũ ſiles. ⁊ hec eſt vehemẽter mala. ⁊ oibꝰ ſpẽbus hypoſtaſis q̃s nominauimꝰ deterior ſignificat petaloꝝ mẽbrorũ radicaliuꝫ raſurã. veꝝ duo prima ipiꝰ genera nullo mõ ĩpediunt. imo plerũq̃ꝫ veſicã mũdãdo ſanãt. ⁊ dixerunt qdã cuidã hoi ſe in potu tribuiſſe cãtarides. q cortices albos q̃ſi venoſos minxit quicũ in aquoſitate fricabantur reſoluebãtur ⁊ tingebãtur tinctura rubea: qui factus eſt ſanus ⁊ vixit.

¶ In hac pte ponit Aui. ſignificatiões haꝝ ſpẽꝝ hypoſtaſis nõ nãlis. Et diuidit̃ in decẽ ptes ſicut ſunt deceꝫ maneries. 2ª ibi (Et tu qdẽ). 3ª ibi (Hypoſtaſis ṽo adipia.) 4ª ibi. (Sanioſa vero). 5ª ibi (Simillagioſa) 6ª ibi (Capillaris vero) 7ª ibi (Que autem) 8ª ibi (Arenoſa plurimum). 9ª ibi (Sanguiſſugalis ⁊c̃.) ¶ Circa ꝑmam pteꝫ nõ. ꝙ petala dicũt̃ ptes late pluſq̃ꝫ ꝓfunde hypoſtaſis. g̃ ſilis raſure inteſtinoꝝ corticalis ab Aui. hic ponit̃ ex pte q̃ntitatis triũ modoꝝ: quoꝝ duo ſunt manifeſte latitudinis ad ſẽſũ: vnꝰ ñ ita mãifeſte. Et iſtos modos tres ſubdiuidit vt dicã. ¶ Primus g̃ iſtius modus ẽ hypoſtaſis petaloydes magnaꝝ partium. qr partiũ ꝑfecte ⁊ manifeſte latitudinis ⁊ lõgitudinis pluſq̃ꝫ cõter eſt furfur. Secundus modus ẽ latitudinis ⁊ ꝓfunditatis ſimilis furfuri.

¶ Tertius ẽ ſimilis cernoy. Et cernoys ẽ ſimilla frumẽti ⁊ eſt farina granoſa groſſa: que fit plerunq̃ꝫ ex grano ſicilie ⁊ vbi vtũtur ea. primo ergo Aui. diſtinguit ſignificata primi modi. ſcḋo ſcḋi. tertio terty. ſcḋa ibi (Et ex ea qdẽ) ibi tertia (Et cernoidis vero). ¶ In prima parte dic̃ q̃tuor: ꝙ de hypoſtaſi ſimili raſure inteſtinorum: quedam ẽ petalides magnarum partiũ albaꝝ aut rubearum que ſignificant que ſũt ex mẽbris mĩgendi. ſ. veſica aut poris vritidibus aut rene. Et albe ſignificãt ꝙ ſũt ex veſica ꝑꝑ vlcera vel ſcabiem. Et rubee carnoſe ſunt ex renibꝰ. Secũdum dictum eſt ꝙ ex petaloidibus que ſunt fuſca ⁊ obſcuri coloris ſimilia ſquami piſciuꝫ ĩ liuiditate ⁊ luciditate: ⁊ iſta ſunt vehemẽter mala ⁊ deteriora omnibꝰ ſpeciebus hypoſta. nominatis: ⁊ ſignificãt raſuram membrorũ radicalium. ¶ Tertiuꝫ dictũ ẽ ꝙ duo prima genera nullo modo impediunt. immo plerũq̃ꝫ veſicam mũdando ſanant. ¶ Quartum dictũ eſt ꝙ quidam dixerunt ſe dediſſe cuidaꝫ in potu cãtarides qui minxit cortices venẽoſos albos qui cum fricabantur in aquoſitate reſoluebantur: ⁊ tingebant tinctura rubea qui factus eſt ſanus ⁊ vixit.

¶ Nota ergo hic primo ꝙ petalia ſiue partes late modo dicto mingũtur in vrina plerunq̃ꝫ cum ſanie. vnde nõ videntur niſi concuſſa vrina. Oportet ergo cum videris in vrina ſanieꝫ agitare ⁊ ꝓſpicere ſi petalia vides natantia ⁊ q̃ñq̃ꝫ abſq̃ꝫ ſanie: ⁊ ẽt melius videtur vrina circunuoluta fortiter vt natent. ¶ Nota ſcḋo ꝙ hec petala q̃ñq̃ꝫ habent ſubam durã vt caro vel panniculus: ⁊ tunc nõ ambigitur quin fuerit partes mẽbroꝝ per excoriationem vl̃ corroſionẽ ſepate. Et cũ ſunt alba lata ſunt ex veſica: cuꝫ oblonga pauca latitudine ex poris vritidibꝰ aut collo veſice. Cum rubea aut citrina ex rene: ſupra aũt venire non pñt ꝓpter viaꝝ ſtricturaꝫ: ⁊ iſta oĩa impediunt; ⁊ ſũt mala ſignificãtia vlcera in iſtis mẽbris. ¶ Q̃ñq̃ꝫ aũt hec petala nõ ſunt ita dura: imo cũ fricãtur digitis r̃ſoluũt̃ ĩ aq̃ ad modũ paſte aut luti aut pinguedinis: ⁊ iſta aliq̃ñ ſũt ex mẽbris mingẽdi. Nã q̃ñq̃ꝫ in eis aggregant̃ quedam res viſcoſe ad modũ pãniculoꝝ adherentium veſice ⁊ parietibꝰ venaꝝ ⁊ poroꝝ: ⁊ proprie ſunt alba. ¶ Et ḋ iſtis fuit id quod dictũ eſt de illo qui ſumpſit in potu cantarides: ⁊ iſta non ſunt mala nec per viam ſigni nec cauſe: nã exitus eorum ſanat oppilationes ⁊ ſignificat illam ſanitatem.

¶ Et de iſtis intelligit Auicẽ. in tertio dcõ. Et iõ dixit ꝙ prima duo genera non impediunt. ſ. q̃ñq̃ꝫ non vl̃r intelligẽdo. ¶ Aliq̃ñ aũt hec petala que hoc modo reſoluunt̃ per fricationem ſunt ſimilia ſquamis piſcium ⁊ fuſca: et iſta ſignificant liquefactionem radicalium membrorum ⁊ ideo nõ ſunt niſi mortalia. Accidunt autem quia carne eliquata ⁊ in locis calidis permanente eliquata tranſit in hac forma per vias ſtrictas colatory. ſed cum veniunt ad veſicam ibi coagulantur ⁊ conuertuntur in petala nõ tanto exiſtente ibi calore vt prohibeat hanc coagulationem: Ex quibus omnes particulas intelligis plane.

¶ Et ex ea quidem que eſt ſicut raſura inteſtinoꝝ eſt quedam que eſt minoris latitudinis

ꝗ̄ꝫ due ꝑdicte ⁊ ſpiſſioris ſube ꝗ̄ ſi rubea fuerit vocatur herbina: ⁊ ſi rubea nõ fuerit vocatur furfurea: ⁊ herbine qdem ſi fuerint rubee ꝑtes pleruͣꝗ ſunt ꝑtes epis aduſte: ⁊ pleruͣꝗ ẽ ſãguis i eo aduſtꝰ. ⁊ plerunꝗ eſt ẽt ex rene. Sed ꝗ̄ eſt ex rene ẽ maioris ꝯtinuitatis carnoſa. alie vero due plus ſimilãt̃ ei ꝗ̄ nõ ẽ carnoſa: ⁊ fracturas ẽ magis recipiẽs: ⁊ cũ vehemẽter trahit ad citrinitatẽ ẽ ex rene ꝓculdubio. qm̃ illa que ẽ ex epate ad rubedinez trahit fuſcã: ⁊ qñꝗ aſſociat̃ ei in hoc illa que ẽ ex rene. Furfurea vero hypoſtaſis quãdoꝗ ẽ ex ſcabie veſice: ⁊ qñꝗ ẽ ex liquefactione membrorum: ⁊ differẽtia inter eas ẽ ꝙ cum illic i radice mẽbri fuerit pruritus ⁊ fetor erit ex veſica: ⁊ ꝓprie cũ pus prius mictũ fuerit ⁊ precipue cũ alie ſignificationes vrine demõſtrauerint maturationẽ: ⁊ fuerint vene ſuꝑiores ſane ꝯplonis. ⁊ nõ fuerit in eis macula. imo in veſica. Sed ſi cũ inflãmatione fuerit ⁊ virtutis debilitate ⁊ membroꝝ mingẽdi incolumitate ⁊ color fuſceitati attinuerit erit tunc ex liquefactione humoris.

¶ Ponit ſigna ſcd̃e manerici. ſ. que habet furfuris quaſi latitudinem ⁊ groſſitiem: ⁊ tria dicit. primo ꝙ de hypoſta. ſi corticali quedaꝫ eſt minoris latitudinis ꝗ̄ꝫ due predcẽ ⁊ maioris ſpiſſitudinis. ſ. profunditatis que quãdoꝗ ẽ rubea qñꝗ non: ſed alba. Et cum eſt rubea vocatur orobina: ⁊ cum eſt alba vocatur furfurea. ¶ Dicit ſcd̃o ꝙ orobina ſi eſt rubea aut fuſca ſignificat liquefactionem partium epatis aut ſanguinis aduſti: ⁊ qñꝗ eſt ex rene. Sed ſi ẽ duoꝝ primoꝝ tũc ẽ magis trahẽs ad rubedinẽ fuſcã: ⁊ nõ eſt ita dura ſicut carnoſa. imo facilius frangitur ⁊ diſſoluitur: ⁊ quãdo vehemẽter trahit ad citrinitatem ẽ ꝓculdubio ex rene: ⁊ iſta eſt illa quam dixit ſupra ſimilem arſenico valde citrino. ¶ Dicit tertio ꝙ furfurea quandoꝗ eſt ex ſcabie veſice: qñꝗ eſt ex liquefactiõe mẽbrorum. Et hoꝝ differẽtia cognoſcitur hoc mõ. q2 ſi eſt illic fetor ⁊ dolor ⁊ pruritus in radice virge. ſ. circa pecten erit ex veſica: ⁊ ꝓprie quando alie ſignificationes demõſtrãt vrine maturationez: ⁊ nõ fuerit macula in venis ſuperioribus totius corpis: ſed ſi fuerit cum inflãmatione ⁊ debilitate virtutis: ⁊ cũ incolumitate membrorum vrine ⁊ color fuerit fuſcꝰ: tunc ſignificat ꝙ eſt ex liquefactiõe humoris. ¶ Et cãe harũ diuerſitatum ſunt ſil'es ſuperioribus: ſed eſt diuerſitas: quia cum ſunt petala parua fuſca reſolubilia ſignificãt liquefactionem humoruꝫ: magna aũt mẽbroꝝ. Et tu ex his conſidera cum tuo iudicio eſtimatiuo ꝙ nõ repugnat hec parua eſſe ex membris: ⁊ illa magna ex humoribus.

¶ Et crioidis vo plꝫ ẽ ex aduſtiõe ſãguis ꝗ̄ ad rubedinẽ trahit. Et multotiẽs ẽ ex liq̃factiõe mẽbroruꝫ ⁊ coꝝ raſura ſi albedini attinet. Et qñꝗ ẽ ẽt ex veſica ſcabioſa ſm̃ minus. Et tibi qdẽ poſſibile ẽ vt modũ differẽtie iter eas itelligas ꝑ illud qđ iã ſciuiſti. Si aũt nigredini attinet ẽ ex ſanguinis aduſtione ⁊ ꝓprie in ſplene. Oẽs preterea petaloides hypoſtaſes que non ſũt ex cã que ſit in veſica ⁊ rene ⁊ cãnalibus vrine in egritudinibus acutis malum portendunt pernicioſum.

¶ Nunc ponit ſignificatiões tertij modi corticalis. Et dicit tria. primũ ẽ ꝙ plm̃ hypoſta. crinoidis eſt ex aduſtiõe ſanguinis: ⁊ ita trahit ad rubedinẽ: ⁊ ẽ illa que eſt ſimilis arſenico rubeo. Et multotiẽs ẽ ex liquefactione mẽbroꝝ ⁊ raſura ſi attinet albedini: ⁊ qñꝗ: ſed rariꝰ eſt ex veſica ſcabioſa. ¶ Dicit ſcd̃o ꝙ poſſibile ẽ tibi conſiderando ſuperiꝰ dcã vt itelligas ⁊ cognoſcas iſtoꝝ modorum drĩas ex colore. ſ. ⁊ duritie in fricãdo ⁊ paſſione mẽbrorum: ſed ſi attinet nigredini eſt ex aduſtione ſanguinis i ſplene: q2 ille ẽ niger. ¶ Dicit tertio ꝙ ſpẽs hypoſtaſis petaloides que nõ ſunt ex renibus vel veſica aut poris vritidibus in acutis egritudinibus oñdunt malũ pernicioſum. ⁊ cauſa regule ẽ: quia oñdunt liquefactõem ⁊ aduſtionẽ maturationi oppoſitas: ⁊ multũ ipam ꝓhibẽtes.

Sed dubitatur que iſtaꝝ triũ ſit peior. an petaloides magnarũ partiuꝫ: an furfurea: an crinoides. Et videt̃ ꝙ furfurea ex auctoritate yſaac ⁊ Theophili. Sed ille que magnarũ partiũ vult Auic. Et videt̃ iſtos doctores diſcordaſſe. Nã Auic. videtur velle ꝙ nũꝗ ẽ magnaꝝ partiuꝫ fuſca niſi ex mẽbrorum radicalium eliquatiõe. Sꝫ alie ex humorũ poſſunt contingere eliq̃tione. ¶ Itẽ videt̃ eſtimaſſe ꝙ non fiũt petalia lata niſi ꝓꝑ fundũ eliquatiõem. vnde ꝑtes multũ viſcoſe ⁊ tenaces eliquãtur: ſed in crinoidi ⁊ furfurea minus tenaces. ¶ Et ſi dicat̃ crinoidẽ fieri ꝓpter nimiam aduſtiõem incinerãtem. Hoc Auic. non videtur voluiſſe quia ſtãte vita nõ põt radicalium mẽbrorũ nobilium tãta fieri ab intrinſeco aduſtio vt ꝓpter illam fiat incineratio: ſed plm̃ qđ facit talis calor in membris ẽ diſſoluendo ꝑtes valde glutinoſas ꝗ̄ cum ſunt multe ꝯuertũt̃ in petalia magna: ⁊ iõ deterior eſt illa magnarũ partium. ⁊ ego Aui. iudicium magis probo.

¶ Et tu quidem iam ſciuiſti ex hac ſumma carnoſe diſpoſitionem: ⁊ ꝙ plurimun eius eſt ex rene: ⁊ quandoꝗ ipſa non eſt ex rene. Naꝫ ex rene non eſt niſi cum caro ẽ ſane carnoſitatis: ⁊ non ẽ in corpore liq̃factio: ⁊ vrina quidem matura venarum ſignificat ſanitatez: quoniaꝫ renum egritudines maturationem non prohibent vrine: quia ipſa ſupra ipſos exiſtit.

¶ Hic determinat de hypoſta. carnoſa. Et dixit duo. primũ ẽ. tu cognoſces diſpõnez hypoſtaſis carnoſe ex hac ſũma ex his que ſunt nũc dicta de corticali. Id aũt qđ ſcitur eſt ꝙ plurimum hypoſtã. carnoſa ẽ ex rene: quia alia vrinalia mẽbra ſunt neruoſa: ſed qñꝗ nõ ex rene. nam quãdo ẽ ex rene ẽ integre carnoſitatis ſane. i. dure: ⁊ ꝓ tunc non ẽ in corꝑe liquefactio. Et ꝑ oppoſitũ intellige qñ hypoſtaſis ẽ carnoſa ⁊ nõ dura: tunc eſt ex liquefactione mẽbrorum ⁊ ẽ deterior. ¶ Dicit ſcd̃o ꝙ vrina matura. i. digeſta ſignificat ſanitatẽ venaꝝ. ſ. ſupra renes: ⁊ nõ ſignificat ita renũ diſpõnes. Et rõ ẽ: q2 maturatio vrĩe eſt ſupra renes. i. perficit̃ in mẽbris ſupra renes.

Sed hic cadit difficultas. Nam in diabete vrĩa ẽ penitus cruda: vt prima de criſi ⁊ 18ª. tertij ⁊ in illa patiuntur renes. ergo renum paſſio facit vrinam indigeſtã. ¶ Preterea: vrine patientium lapidem ⁊ vlcera in veſica plerunꝗ ſunt indigeſte: vt notat experientia: ⁊ dicit 18ª. tertij. ¶ Hic dicitur ꝙ aliquãdo ſũt ille paſſiões nõ cõicantes ſuꝑioribꝰ mẽbris: ⁊ tũc vrĩa apparet digeſta: qñꝗ cõmunicant epati ⁊ venis: ⁊ tunc

variatur digeſtio vrine ꝑ illos. ⁊ tu hãc elige ſolõnem.

¶ Hypoſtaſis vero adipina adipis ⁊ pinguedinis ⁊ etiã carnis ſignificat liquefactionẽ: ⁊ earum peior eſt que auri aque ſimilat̃. Duo aũt ipſius pricipia cognoſcuntur ex paucitate ⁊ multitudine ⁊ cõmixtione ⁊ ſeparatione: quoniã cum eſt multa ⁊ ſeparata exiſtimat̃ ꝙ ſit ex parte renis: ⁊ ꝓpter liquefactionem ſue adipis: ⁊ ſi eſt minus ⁊ maioris cõmixtionis ex loco magis remoto. Et ẽ cũ ĩ vrina fruſtuꝫ album granati grano ſimile viſuꝫ fuerit ⁊ erit ex adipe renis.

¶ Determinat de adipina: ⁊ dicit tria. ꝑmum ẽ ꝙ adipina ſignificat liquefactionẽ adipis ⁊ pinguedinis ⁊ aliqñ carnis. Sed illa que ẽ deterior eſt illa q̃ aſſilat̃ auri aque. Eſt aũt aurũ aque tela ſuper aquã putridam natans cum nitore auri ⁊ liuiditate. ¶ Dicit ſcđo ꝙ principia hypoſtaſ̃ adipine vtrum ſit a longinquo aut a renibꝰ cognoſcuntur per multitudinẽ ⁊ ſeparatiõem ⁊ contraria. Nam quãdo pinguedo ẽ multa ⁊ parũ permixta ẽ ex rene: ⁊ quãdo eſt pauca ⁊ multum ꝯmixta eſt ſupra renes a remotiori loco ¶ Dicit tertio: ꝙ cum fuerit viſum granum album ĩ vrina ſimile grano granati ſignificat ꝙ ẽ ex rene. ¶ Ubi nõ primo ꝙ circa renes multa pinguedo inuenit̃ que quãdo eliquatur: qꝛ nõ multũ moratur anteꝙ̃ ad veſicam tẽdat ideo ⁊ multa eſt ⁊ parum cõmixta cũ aquoſitate. ſed cum pinguedo ſupra renes eliq̃tur primo illa loca: nõ tñ abũdant pinguedine. ſcđo quia multã viam tranſit antequã ad veſicam tranſeat: ideo a calore qui primo eliquauit et multum ꝯſumitur ⁊ multũ ꝑmiſcetur aquoſitati. ¶ Sꝫ de illa que ẽ ſimilis grano granati conſidera ꝙ eſt ex adipe in ꝯcauo renũ qui adeps cum eliquatur parum tranſit in poros ⁊ ſtatiꝫ coagulatur in veſica. Si aũt a longingori loco fuerit. nõ fiet ad modũ grani granatorum.

¶ Snioſa ṽo vlcus ſignificat qđ aptum fuit ⁊ ꝓprie in mẽbro mingẽdi: ⁊ p̃cipue ſi ibi fuerit ſedimẽ laudatum ad fundũ deſcẽdens.

¶ Ponit hic ſignificationes ſanioſe dicẽs ꝙ ſanioſa ſignificat vlcus qđ fuit aptum ⁊ ꝓprie in mẽbris mingendi. ⁊ hoc p̃cipue ſi ĩ vrĩa fuerit ſedimẽ laudabile recedẽs ad fundum. ¶ Ubi nõ. ꝙ ꝓpter acuitateꝫ vrine mẽbra illa aptiora vidẽtur ad incurrendum vlcera ꝙ̃ alia membra intrinſeca. vnde multo plures inueniũtur cum vlcere renũ aut veſice ꝙ̃ alioꝝ mẽbroꝝ interioꝝ niſi forte inteſtinoꝝ. Et ideo cũ ſanioſa hypoſta. mĩgitur ſignificat̃ ꝙ ab vlcere venit precipue viaꝝ vrine accedit ad hanc cauſaꝫ ꝙ ẽt aliorum mẽbroꝝ vlcera nõ ita facil̃r per vrinã euacuãtur ſicut vlcera illarum viarum. ¶ Nota ſcđo. ꝙ cũ in vrina apparet hypoſtaſis laudabilis ſube ſignificatur ꝙ mẽbra ſuperiora ſunt ſana ⁊ precipue epar a quo maxime fluere poſſet de alijs membris ſanies cũ vrina: ⁊ ideo tũc maxime ſignificat̃ vlcus in vijs vrine.

Sed dubium ẽ quõ in tali vrina in qua ẽ hypoſtaſis ſanioſa apparet ſedimẽ laudabile. ¶ Dicẽdum ẽ iuxta id qđ vidi per experiẽtiaꝫ ꝙ habẽtes vlcera in renibꝰ aut veſica nõ ſemper mingunt: ſaniem in oĩ ſua vrina: imo qñꝙ eam ſine ſanie mingunt: ⁊ tunc non conuenit apparere ſedimen laudabile: volet g̊ Aui. ꝙ in illis in quoꝝ vrinis qñꝙ apparet ſedimen laudabile: ⁊ qñꝙ ſanioſum multis vicibus ſignificat̃ ꝙ ſanies ẽ a vijs vrine. ¶ Aut ſcđo dicitur ꝙ non inconuenit ſanie exiſtente in ſuperioribus partibus eſſe vlcera in vijs vrine vnde fiet vrina digeſta ⁊ cum ſedimie laudato. Sanies autem grauior ⁊ groſſior ⁊ pauce ꝯmixtionis cũ aq̃ſitate cito deſcendit: hypoſtaſis laudata poſtea: ⁊ non ita ad fundum.

¶ Et mucilaginoſa qdẽ ſignificat humorẽ ſpiſſum cruduꝫ: aut ꝙ eſt in corpore multus: aut ex iſtrumẽtis vrine egrediens aut criſim aperaptionis vene ſciatice: aut doloris ĩũcturaꝝ. Et hoc quidem cognoſcitur ex alleuiatione que poſt ipſam ſequitur.

¶ Hic determinat de mucilaginoſa: ⁊ diuidit̃ in tres. prĩo facit qđ dictum eſt: ſcđo docet vitare duos errores. tertio ponit vnam regulam de ſignificatione mucillaginoſe. ibi ſcđa (Plerũꝙ) ibi tertia (Et vrina) ¶ Dicit prĩo ꝙ hypoſtaſis mucilaginoſa ſignificat aliquod iſtoruꝫ quatuor .ſ. aut humorem crudum eſſe multũ in corpore aut ꝙ mltus talis humor egreditur ab inſtrumẽtis vrine. a tertio criſim apertionis ſciatice vene. Et etiam criſim dolorum iuncturarum: quartũ aũt ſignificatum ponit in ſequenti parte. ¶ Cauſa autem eſt clara. Nam hypoſtaſis mucilaginoſa accidit: qꝛ multum de flegmate mucillaginoſo pellitur qđ flegma eſt crudum: hec autem expulſio: aut ẽ ꝓpter abundantiam eius in toto aut ĩ membris vrine: ꝑꝑ quod cogitur natura emittere aliquid eiꝰ: aut propterea ꝙ maturatus eſt talis humor: ⁊ terminatur egritudo que ab illo pendebat: ⁊ tunc plurimum erit terminus ſciatice aut podagre a talibus humoribus pendentium. Signuꝫ anteꝫ qđ accidit hoc modo per viam criſis eſt alleuiatio que ſequitur iuxta ſententiã ſecũdi affoꝛiſmi prĩe p̃ticle.

¶ Plerũꝙ eni ſubtiliat̃ ⁊ attenuatur et putat̃ hypoſtaſis laudabilis. Quapropter in acutis egritudinibus nõ eſt confidẽdũ in eo qđ apparet ſm ſimilitudineꝫ laudabilis hypoſtaſis: cũ nondũ fuerit maturationis hora: nec p̃ſentes fuerint eius ſignificationes: et etiã eſt cũ vehementeꝫ cõpl̃onis renis friditateꝫ ſignificant. Inter ſanioſam ṽo ⁊ crudã exiſtit differentia quoniã ſanioſa exiſtit cũ febre ⁊ precedũt ipſã ſignificationes apoſtematis ⁊ eius partes faciles ſunt ad cõiungẽdum ⁊ ſeparãduꝫ. ⁊ quedam ex ea eſt que cum aquoſitate vehemẽter miſcetur: ⁊ quedã ex ea que ſepatur. ſꝫ crude eſt ⁊ turbide ⁊ ſpiſſe ⁊ non facile coniungit̃ nec facile ſeparatur.

¶ Docet vitare errores. Et facit duo. Primus eſt ꝙ tu debes ſcire ꝙ hoc flegma mucillaginoſum plerũꝙ ſubtiliatur ⁊ putatur ꝙ ſit hypoſtaſis laudabilis: qđ ſupple ẽ falſum. Et ex hoc infert Auicen. ꝙ in morbis acutis non eſt confitendum in eo quod apparet ſm ſimilitudinem laudabilis hypoſtaſis cum nondum fuerit hora maturationis nec fuerint preſentes eius ſignificationes. Et ſubdit ꝙ hypoſtaſis mucilaginoſa quandoꝙ ſignificat vehemẽtem frigiditatem complexionis renum. ¶ Secũdus error eſt ꝙ aliquando eſt hypoſtaſis ſanioſa ⁊ apparet cruda vl̃ mucilaginoſa. Et differentia tamẽ inter eas ẽ quoniam ſanioſa eſt cum fetore ⁊ cruda ſine fetore. ⁊ ſanioſaꝫ precedunt ſigna apoſtematis in aliquo membro. non ſic oportet in cruda: ⁊ partes ſanioſe faciliter ſeparant̃ quãdo vrinale concutitur: ⁊ faciliter coniunguntur quando dimittitur quieſcere. Sed in mucilaginoſa vel cruda eſt

oppoſitum.imo eſt turbida ſpiſſa que nec faciliter diuidi tur in partes nec faciliter ſeparata congregatur. ¶ Circa primum ergo errorem attende ꝙ ſepe in eo decipiuntur medici. Nam a calore febrili ſepe ſubtiliatur aliquod flegma crudũ : ⁊ hꝫ ſimilitudinem laudabilis hypoſtaſis ⁊ non eſt. Et ideo ad hunc errorem vitandũ: opꝫ primo cõſiderare naturam ⁊ ſpeciem morbi in ſe: ⁊ videre vtruꝫ in tãto tpe debet eſſe mã morbi digeſta. ſcðo opꝫ conſiderare alias conditiones oẽs dictas ſupra de laudabili hypoſtaſi: ⁊ vtrum ſit ſimilis hypoſtaſis aque ro. cito deſcendens. tertio ex alijs ſignis ſignificantibus materie digeſtioneꝫ: ſicut ſputum: feces: ⁊ quedam alie ſignificatiões magis a longe digeſtionem ſignificantes. Reſiduum eſt clarum.

¶ Et vrina quidem in qua plurima mucilaginoſa hypoſtaſis apparet quãdo eſt exuberãs cum in fine podagre apparet ⁊ dolorẽ articulorum ſignificat bonum.

¶ Hic ponit vnam regulam dicẽs ꝙ vrina in qua eſt plurima hypoſta. mucilaginoſa in fine dolorum iuncturarũ ⁊ podagre eſt bonum ſignuꝫ: ⁊ cauſa eſt: qꝛ ſignificat ꝙ expellitur cretice in bona criſi.

¶ Capillaris autem eſt propterea ꝙ humor occultus conſolidatur ex calore in ipſum agẽte que quãdoqꝫ eſt alba quandoqꝫ eſt rubea ⁊ eius conſolidatio eſt in rene: ⁊ ferunt quidaꝫ ꝙ in eius longitudine plerunqꝫ palmi menſura inuenitur.

¶ Hic docet ſignificata capillaris hypoſta. ⁊ cauſas dicẽs ꝙ capillaris hypoſta. eſt ꝓpter humorem occultum qui conſolidatur ꝓpter calorem in ipm agentem. ¶ Et iſta hypoſtaſis qñqꝫ ẽ alba quãdoqꝫ rubea : ⁊ eius conſolidatio eſt in rene. Et quidam dicunt ꝙ in eius longitudine plerunqꝫ inuenitur menſura palmi: ⁊ tu de hoc vide Gal. quarta afforiſmorum. 18. cõmento vbi talem rationem adducit ad oſtendẽdum ꝙ pili illi ſunt ex materia ingroſſata in renibus ⁊ ibi aduſta a calore: quia illi qui hoc patiuntur plurimum ſunt vtentes groſſa ⁊ viſcoſa dieta vt comeſtione fabarum ⁊ caſei: ⁊ non curãtur niſi cum medicina incidẽte ⁊ humectante ⁊ ſubtiliante. Et precipue debetis ꝟ intelligere ſi habuerit reſpectuꝫ ad renes. Et ibi Galie. narrat ꝙ medietatem brachij habuit aliquis talis pilus in longitudine. ego autem in monte alcino vidi hominem qui quotidie per multos annos minxit. Nec duꝫ curatus erat cũ multorum medicorum conſilia ſecutus eẽt ¶ Cauſa autem ꝓpter quã in renibus generatur ⁊ nõ in alijs membris eſt: quia ibi eſt colatorium ſtrictos poros habens a quo oriuntur pori vritides. In tranſitu ergo ꝑ poros materia recipit ſubtilitatem pili: ⁊ pendet pilus in poro vritide ex vno capite dum ex alio ſtat adherens colatorio: ⁊ ſic loci cõmoditas ĩ alijs mẽbris nõ inuenitur.

¶ Que autem eramenti fuſi fruſtulis ſimilis exiſtit debilitatem ſignificat ſtomaci ⁊ inteſtinorum ⁊ digerendi malitiam in ipſis. et eſt plerunqꝫ cauſa eius comedere lac et caſeum.

¶ Docet ſignificata hypoſtaſis ſimilis fruſtulis fermenti in aqua diſſoluti dicens. ꝙ hec ſignificat ſtomaci debilitatem ⁊ inteſtinoruꝫ : ⁊ malitiam digerendi: ⁊ quandoqꝫ eſt ꝓpter comeſtionem lactis ⁊ caſei. ¶ Ubi nota ꝙ hic non debet dicere textus frumenti fruſtulis ſed fermẽti. ¶ Nã vria ſilis fruſtulis frumẽti eſt illa que vocatur crinoydes. ⁊ de hac dixit Gal. ſcðo pronoſticorum comento 28. ꝙ non poteſt fieri per hunc modum ꝙ partes cibi indigeſte veniant ad vias vrine dure vt erant: immo eſt ex aduſtione humorum: ſed iſta eſt ſimilis fruſtulis fermenti: qð eſt ad fermentandum panẽ diſſolutuꝫ in aqua: ⁊ ſũt quedam partes albe groſſe viſcoſe ſicut fermentum: et iſte accidunt modo dicto. ¶ Non ergo bene dixit Dinus quando conceſſit hanc eſſe maneriem aliam crinoydalis hypoſtaſis apparentis in ſanis. Sed Auicen. ſupra ⁊ Gal. loco allegato locutos fuiſſe in egris. Modus autem quo accidit hec vrina: aut eſt quia a ſtomaco tales partes trãſeunt aut quia ex chilo crudo generantur in epate.

¶ Arenoſa vero ſemper ſignificat lapidem qui conſolidatur: aut conſolidando procedit aut qui reſoluitur: et que quidem eſt ex eis rubea eſt ex rene: ⁊ quando non eſt rubea eſt ex veſica.

¶ Ponit ſignificata hypoſtaſis arenoſe. ⁊ dicit. ꝙ iſta ſemper ſignificat lapidem qui conſolidatur aut conſolidãdo procedit. aut lapidem qui reſoluitur : ⁊ ſi eſt rubea eſt ex rene: ⁊ ſi eſt alterius coloris eſt ex veſica: ⁊ per rubeam intelligas citrinam. ¶ Ubi notandum ꝙ arenoſa differt a crinoyde: quia eſt durior ⁊ cõmuniter minorum partiuꝫ. ¶ Nota ſecũdo ꝙ renes fortem habent virtutem digeſtiuam reſpectu veſice. ⁊ ideo ſuperfluitatem diu in eis retentã ſibi in colore aſſimilant: ⁊ propter hoc lapides et arena renum ſunt rubei aut citrini. Sed veſica eſt debil' digeſtionis: et ideo lapis in ea genitus aut eſt albus : aut ſm colorem humorum ex quo fit vt aliquando niger. ¶ Nota tertio. ꝙ differentia eſt inter arenam ſignificãtem lapidem qui coagulatur ⁊ arenam ſignificantem diſſolutionem. Nam prima eſt groſſior ⁊ viſcoſior ⁊ mollior. ſecunda contrarijs modis diſponitur. ¶ Nota tamen vt vult commentator primo epidimiarum illa parte: et in renibus dolor ponderoſius quandoqꝫ arenule a renibus ſunt albe ſed raro. ¶ Et ego teſtor me Uenetijs vidiſſe mulierem que poſt dolores renum vehementiſſimos: qui verſus pecten extẽdebantur: adminiſtrato ſ balneo mixit lapides plures albos ad modum aluminis roche combuſti et lenes. Ex quo patet ꝙ licet ad plurimum ſuperfluitates ſibi aſſimilent. non tamen ſemper. Et ex hoc patet quare pili de quibus ſupra ſũt albi.

¶ Plurimũ autem que cineritia eſt flegma ſignificat aut pus cui ꝓpter longam moraꝫ accidit caloris mutatio: ⁊ ſectio partiũ. ⁊ eſt qñqꝫ ꝓpter aduſtionẽ que ei accidit.

¶ Determinat ſignificata cineritia dicens ꝙ plurimum quod ſignificat hypoſtaſis cineritia eſt flegma: aut pus cui propter longam moram accidit mutatio coloris et ſectio. ideſt minoratio partium. Et quandoqꝫ eſt propter aduſtionem que accidit ei. Cineritia autem differt ab arenoſa in duritie. quia non tantum eſt dura ⁊ minorationes valde habet partes ſicut cinis. ¶ Et cauſa dicti eſt: quia non videtur alia materia bene mutabilis in hũc colorem ⁊ modum ſubſtantie ꝗꝫ due dicte.

¶ Sanguiſugalis vo hypoſtaſis ſi vehemẽter eſt mixta epis debilitatẽ ſignificat: ⁊ ſi minus hac ſignificat vuln⁹ in cãnalib⁹ vrie ⁊ ꝯtinuitatis ſolõnẽ i ipſis: ⁊ ſi fuerit ſeꝑata pl'ꝫ ei⁹ erit in

veſica ⁊ in virga. ⁊ nos quidē perſcrutabimur hoc in particularibus egritudibus ī capitulo ꝺ mictu ſanguīs: ⁊ ſi ī vrina fuerint ſicut ſangui/ ſuge rubee infirmo ſplenē habente reſoluet vl' areſcet ſplen ipſius. Scito aūt ꝙ in egritudini/ bus veſice non multus egredit̄ ſanguis: quoni/ am eius vene mixte ſunt in ipſius corpore calca te ⁊ anguſte ⁊ pauce.

¶ Hic ponit ſignificatiões hypoſta. ſāguiſugalis ſiue ſāgui nee: ⁊ dicit ſex. Primū ē ꝙ talis hypoſt. qñ eſt multū com/ mixta cum aquoſitate ſignificat debilitatē epatis. Scōm eſt ſi eſt mixta: ſed minus ſignificat ſolutionē contineri in vỹs vrine. Tertiū eſt ꝙ ſi eſt multū ſeparata tūc eſt ex ve ſica vel virga. Quartū eſt. ꝙ de hoc magis dicet in 3°. in ca. de mictu ſanguinis. Quintū ꝙ ſi ī vrina apparēt ſic parue ſanguiſuge īfirmo patiēte ſplenē. i. groſſitiē ſplenis ſignifi/ cat illius morbi ſalutē. Sextū eſt ꝙ tu ſcias ꝙ in egritudi/ nibus veſice nō mingit̄ multū ſanguis: q2 vene ſunt ꝯmix te cū ſua carne calcate anguſtate ⁊ pauce. ¶ Et tu ꝯſidera hic dici ſanguiſugalē ſanguineā hypoſt. Et tūc ē clara cā ꝑ tis dicti. nam ex epatis debilitate accidit ꝙ nō pōt ſeq̄ſtra re aquoſitatē a ſanguine. ⁊ iō multum de ſanguie trāſit cū vrina ita a renib⁹ nō pōt bene colari: ⁊ multū de ſanguine vadit cum vrina: ⁊ multū eſt cōmixtus ꝓpter lōgitudinē vie qua veniūt ſimul. ¶ Sʒ diceres pori vritides ſūt ner uoſi: ergo ex eoꝝ ſolōne cōtinuitatis nō egredit̄ ſanguis.

¶ Hic dr̄ ꝙ ſūt neruoſi: tñ in eis ſūt aliqꝫ ventule qb⁹ aper tis fluit ſanguis: minus tñ mixtus q̄ȝ ab ep̄e veniēs. ¶ Sʒ iteꝝ eſt difficultas quō ex ſplene venit ſanguis ad moduȝ paruaꝝ ſanguiſugaꝝ: cū. n. ſplen multomagis diſtat a veſi ca q̄ȝ epar magis ꝯmixtus dʒ eſſe aquoſitati ſanguis a ſple ne veniēs q̄ȝ veniēs ab epate. ¶ Hic dr̄ ꝙ ſanguis iſte ꝓꝑ ſui groſſitiē ⁊ viſcoſitatē nō ꝑmiſcet̄ cum aquoſitate ſic ab epate veniens. nam longitudo vie maiorem facit permix/ tionem ſi cetera ſint paria.

¶ Hypoſtaſis ṽo ſignificatio ex quantitate ipſi/ us ſupra multitudine qdeȝ ſui ⁊ paucitate de/ clarat cauſe ipſam efficientis multitudineȝ aut eius paucitatem. ⁊ ex quantitate quidem ſui ī magnitudine aut paruitate ſui eſt queādmodū diximus in hypoſtaſi mucilaginoſa.

¶ Hic ꝓſeq̄t̄ de ſignificatiōe hypoſt. ꝑ ſecūdū modū diſpo ſitionū conſiderataꝝ in ea. ſ. per cōſiderationē quātitatis: ⁊ dicit duo: vnū ē ꝙ hypoſt. multa declarat multitudineȝ cauſe facientis ipſam: ⁊ pauca paucitateȝ. ¶ Dicit 2°. ꝙ ex quātitate hypoſta. ī magnitudie ⁊ paruitate ē queādmōm dictū ē de hypoſtaſi mucilaginoſa. ¶ Ubi ꝑ nō. ꝙ ꝑ mul/ titudinē ⁊ paucitateȝ hypoſt. intelligimus multitudineȝ ⁊ paucitateȝ ſiue magnitudinē ⁊ ꝑuitatē quo ad ſui totalita/ tem. Sed ꝑ magnitudinē ⁊ paruitatē ītelligim⁹ quo ad ꝑ/ teȝ hypoſt. ita ꝙ illa dicat̄ magna que hʒ partes magnas: ⁊ parua habēs partes ꝑuas. ita ꝙ ī hypoſt. hñte ꝑtes diuer/ ſas: q̄dā eſt que eſt compoſita ex partib⁹ paruis: q̄dā ex ma gnis: ⁊ de hoc loquitur hic.

Sed tunc ſunt due difficultates. Prima eſt quia hypoſt. multa eſt ī egris ⁊ in ſanis pauca: ſed in ſanis cā efficiēs hypoſt. eſt amplioꝛ. g̊ nō ē ve/ rum ꝙ multitudo hypoſt. ſignificat cauſe efficiētis ipſum multitudinē. Et pʒ minoꝛ. q2 virtus eſt amplioꝛ in ſanis: ⁊ virtus eſt cā efficiēs hypoſt.

¶ 2ª difficultas. q2 ñ vr̄ ꝙ ſignificatio hypoſt. magne mō di cto ſit queādmodū dictū eſt ī mucilaginoſa: q2 mucilagio/ ſa multa eſt bonū ſignū in fine morboꝝ: ſed aliqñ eſt malū ſignū in principỹs ſignificās mãe multitudinē: hypoſt. aūt magnaꝝ partiū eſt ſemꝑ bona: vt vult Gal. 2°. ꝓnoſticoꝝ. cōmento. 28. cum dixit. Qō eſt. q2 ſedimē diuerſū cui⁹ par/ tes ſunt magne eſt ſuꝑ virtutē ſignificatio nãe ſꝫm magni/ tudinē illius ſube ꝯpoſite ex partib⁹ illis ⁊ rectificatiōe di/ geſtionis eius. Partes aūt ꝑue ſignificant ꝙ mã iam vin/ cit naturā ⁊ eam ſuperauit.

¶ Ad primū iſtoꝝ dr̄ ꝙ auic. per cām facientē hypoſt. ītel/ lexit īꝓpꝛie cām mālem. ſ. humoꝛē vnde decidit̄. ¶ Ad 2m dr̄ ꝙ hypoſt. magnaꝝ partiū ē bōa reſpectu hypoſt. par uarū partiū: lʒ vtraqꝫ nō ſit optia. Et dr̄ ꝙ ſilitudo iſti⁹ ī ſi/ gnificatiōe ad mucilagioſā: ē ītelligēda ꝙ ſic magnitudo ⁊ ꝑuitas ſignificāt ī mucilagioſa ita ī hypoſtaſi diuerſaꝝ ꝑ/ tiū magnitudo: ⁊ ꝑuitas partiū nō in mucillagioſa melioꝛ ē multa q̄ȝ pauca: ⁊ tu illud ītellige nō vt dicit Din⁹ dicēs. ꝙ hec qñqꝫ eſt ex dominio virtutis: qñqꝫ ex multitudine mãe: ⁊ ꝯcedens ꝙ hypoſt. magnaꝝ partiū ē qñqꝫ ex dñio virtutis: cuius oppoᵐ expꝛeſſe vult Gal. loco allegato.

¶ Eius aūt ſignificatio ex qualitate ſui eſt ex co loꝛe quideȝ ipſius: qm̄ que ex ea nigra eſt ſigni/ ficat malū ſꝫm diuiſiones quas noīauim⁹. Que tñ ex ea ſanioꝛ eſt illa cui⁹ hypoſtaſis eſt nigra: ⁊ aquoſitas nō eſt nigra. ⁊ rubea qdeȝ ſanguis ſignificat ꝓꝓꝛietateȝ ⁊ faſtidiū: ⁊ citrina qdem ſignificat caloꝛeȝ forteȝ ⁊ egritudiem īſidioſaȝ. Et ex ea qdem q̄ alba eſt q̄dā eſt bōa ſicut dixi/ mus: ⁊ q̄dā eſt mala ſicut mucilaginoſa aut ſa/ nioſa aut ſpumoſa maturationi cōtraria. Viri/ dis quoqꝫ ſemita eſt ad nigrā. Ex doloꝛe vero eius eſt queādmodum diximus ī his que pꝛe/ miſſa ſunt.

¶ Nō pōit ſignificatiōes qualitatis hypoſt. Et ꝑmo colo/ ris. 2°. odoꝛis dicēs. ꝙ hypoſt. nigra eſt mala ſꝫm diuiſiōes noīatas. i. ſꝫm modos dictos ī cap. de coloꝛib⁹. ꝙ ſit malus coloꝛ niger: q2. ſ. ſignificat vehemēs frigus ꝯgelans aut ca loꝛē adurentē. Sed dicit ꝙ illa eſt min⁹ mala cū hypoſt. ē nigra: ⁊ aquoſitas nō ē nigra. ¶ Ubi nō. ꝙ queādmoduȝ dictuȝ eſt ī loco allegato qñqꝫ vrina nigra eſt ꝓpter criſim egritudinū melācolicaꝝ: ⁊ ita hypoſtaſis ⁊ cū alỹs ſignis multa exiſtēs eſt qñqꝫ ſignū bonū: ſed qñ nō eſt ꝑ modum criſis ē ſignū malū: ⁊ minus mala qñ hypoſtaſis eſt nigra ⁊ nō vrina. nam ſignificatur nō tanta eſſe mãei male mul/ titudo: imo aliqñ talis mã digerit̄ ſed raro. ¶ Dicit 2°. ꝙ hypoſtaſis rubea ſignificat dñium ſanguinis ⁊ faſtidium. ¶ Ubi nō. hypoſt. fieri rubeā deducto vlcere ex ſanguis dominio: modo domināte ſanguine plerūqꝫ eſt faſtidiuȝ. nam vna de cauſis nō eſuriendi eſt copia ſanguinis ī epa/ te: vt 3°. nāliū virtutū. ¶ Dicit 3°. ꝙ hypoſtaſis citria ſigni/ ficat caloꝛē forteȝ ⁊ egritudinē inſidioſam: ⁊ hoc q2 ſigni/ ficat colere nō pure dñium. talis aūt eſt multum calida: ⁊ egritudo ab illa eſt periculoſa pꝛeſertim multa exiſtente mã. ¶ Dicit quarto ꝙ hypoſtaſis alba quedam ē bona de qua ſupꝛa dictum eſt ſicut ſanioſa mucillaginoſa: ⁊ ſpumo/ ſa eſt illa de qua dixi ſupꝛa cum dicebat̄ ꝙ eq̄litas eſt me/ lioꝛ tinctura: vnde ibi vide. ¶ Dicit quinto. ꝙ viridis eſt ſemita ad nigram. Et hic per viridem poſſum⁹ etiam intel ligere indicā ⁊ irealem ⁊ phiſticalem. Et omnes iſte ſūt co/ loꝛis minus mali q̄ȝ niger in quem termināt̄: lʒ aliqua ni/ gra hypoſtaſis aliqua viridi ſit minus mala. viridis autem vere viriditatis ſignificat colcram ꝯinariaȝ: ⁊ eſt peſſima nec eſt via in nigram. ¶ De ſecunda parte dicit ꝙ de odo re oīo dicendū eſt ſic ſupius dictū eſt de odoꝛe vrine.

¶ Ex ipſius vero ſitu ⁊ ex lenitate qdem ſui ⁊

diuulſiõe:qm̃ lenitas ⁊ eq̃litas ĩ hypoſtaſi laudata eſt melior:⁊ ĩ nõ laudata eſt deterior. Sꝫ diuulſio ſignificat ventoſitates ⁊ digerẽdi debilitatio.

℄ Ponit ſignificationes ex ſitu partium adinuicem:⁊ comprehendit hic lenitatem in ſuperficie:⁊ aſperitatem ⁊ diuulſionem ⁊ coniunctionem partium adinuiceꝫ. ⁊ dicit ꝙ lenitas ⁊ equalitas in hypoſtaſi laudata eſt melior. Sed ĩ nõ laudata eſt deterior. Sed diuulſio ſignificat ventoſitatem ⁊ digerendi debilitatem. ℄ Ubi nota ꝙ ſicut lenitas ⁊ equalitas in hypoſtaſi laudata ſignificant vniforme dominium caloris naturalis ſuper materiã:ita mala ſignificat vniforme dominium male qualitatis: diuulſio autem ſignificat ventoſitatem. Sed iudicio meo quidã ſunt modi diuulſionis qui aliquod ſignificant:vt hypoſtaſis circularis vel perforata. Nam iſta meo iudicio ſignificat materiei viſcoſitatem ⁊ groſſitiem:⁊ cum hoc plurimã caliditatem. Modus autem eſt:quia a medio vrine plurimi fumi ſurſum via recta aſcendunt qui prohibent congregari hypoſta. circa medium vrinalis: ſed circũquaqꝫ deſcendente materia vnitur in circulo ⁊ ſui viſcoſitate poſt vaporuꝫ receſſum nõ coincidũt partes.

℄ Eius autem ſignificatio ex loco ſui eſt: quoniam aut eſt natans ⁊ vocat̃ nubes aut pẽdẽs. ⁊ hec quidẽ eſt in medio ſtans que eſt maioris maturationis q̃ꝫ prima. ⁊ ex pẽdẽte illa melior eſt cuius ruge ⁊ fimbrie ad inferiora declinãt: aut ad fundum deſcẽdens que eſt melioris maturationis. hoc quideꝫ eſt de hypoſtaſi laudata. Non laudata ṽo que leuior ẽ melior exiſtit ſicut nigra: ⁊ hoc ĩ febribus acutis: ⁊ ſimiliter ſi humor eſt flegmaticus aut melãcolicus: qm̃ ea que eſt vt nubes melior eſt ea que inferiꝰ deſcẽdit. ſignificat enim eius ſubtilitateꝫ niſi cum cauſa natationis fuerit multa vẽtoſitas: ⁊ ſi nõ fuerit ita natans eſt melior q̃ꝫ pẽdens ⁊ inferiꝰ deſcẽdens eſt deterior.

℄ Ponit hic ſignificationes ex loco hypoſta. in vrina. ſ. aut ſuperius aut inferius aut ĩ medio. Et primo ĩ genere bone vel male hypoſtaſis. Secũdo dat cãs natandi vel ad fundum deſcendẽdi. tertio ponit regulas ſpeciales ĩ ſignificãdo ſuper locis hypoſtaſis. ibi ſcḋa. (Et cã quidem natãdi) ibi tertia: (Cũqꝫ ĩ principio.) ℄ In prima dicit ꝙ hoc mõ ſignificamus ex loco hypoſta. Nam aut natat iuxta ſuperficiem: aut pẽdet in medio. Et iſta ſignificat maiorẽ maturationẽ ĩ hypoſtaſi laudata. Et de iſta melior eſt que habꝫ quaſi fimbrias ad fundum deſcendentes: q̄r ſignificat ꝙ ĩ parte materiei proceſſit magis digeſtio. ℄ Alia ṽo eſt deſcendẽs ad fundum: ⁊ hec ſignificat meliorem maturationem: ⁊ hic eſt modus ſignificandi ex loco ĩ hypoſta. laudata. Sed ĩ nõ laudata illa que leuior eſt melior eſt ſicut nigra: ⁊ hoc ĩ febribus acutis. Et ſilr̃ ſi hypoſtaſis ſit humor flegmaticus aut melancolicus quoniã nubes eſt melior q̃ꝫ pendens: ⁊ peudens melior q̃ꝫ ſubſidẽs: q̄r iſte ſignificant ſubtilitatem niſi fuerit pendentia ex ventoſitate. Et ſi cã nõ fuerit ventoſitas: tunc melior eſt natans q̃ꝫ pendens: ⁊ melior pendẽs q̃ꝫ ſtans in fundo. ℄ Sed hic attẽde ꝙ in corporibus ſanis ĩ quibꝰ hypoſtaſis apparet: melior ſignificatur digeſtio ex hypoſtaſi ĩ fundo q̃ꝫ pendẽte: ⁊ melior ex pẽdente q̃ꝫ ex natante: vnde in temperato debite exercitato: ⁊ ſi minus de hypoſta. appareat q̃ꝫ ĩ temperato quieto: tñ illud apparens eſt ĩ fundo. ℄ Nota ſcḋo ꝙ ĩ egris ſolent doctores hanc ponere diſtinctionẽ ꝙ hypoſta. aut deſcendit magis ſm̃ groſſitiẽ humorum: ⁊ minus ſm̃ ſubtilitatẽ: aut magis deſcẽdit: q̄r caret vẽtoſitate: ⁊ minus: quia ventoſa: aut 3º magis deſcendit ex opere nature digerẽtis: tunc dicũt ꝙ maior deſcenſus ratione operis nature: ⁊ rõne carentie vẽtoſitatis ẽ melius ſignuꝫ. Sed maior deſcẽſus ratione groſſiciei humorum eſt deterior: ſꝫ hoc planuꝫ eſt ex his que dixit Auicẽ. Nam dixit ꝙ hypoſtaſis laudata eſt melior deſcendens niſi cã natandi fuerit ventoſitas. In non laudata que fuerit in ſubſtantia humorum leuior eſt melior: quia iſti humores leniores ⁊ ſubtiliores facilius a virtute vincuntur.

℄ Et cauſa quidem natanti ſuperius eſt caliditas cum qua eſt acuitas ⁊ vẽtoſitas. Hypoſtaſis autem diuulſa in groſſa ſuperius natat: ⁊ ꝓprie cum ſit leuis ⁊ in tenui deſcẽdit inferius: ⁊ proprie cum ſit grauis.

℄ Ponit hic cauſas natandi dicens ꝙ caliditas ⁊ acuitas materiei ſunt cã natandi: q̄r faciunt materiã leuem: ⁊ etiã ventoſitas. ℄ Dicit ſecũdo ꝙ hypoſtaſis diuulſa in groſſa vrina ſuperius natat: ⁊ proprie ſi ipſa ſit leuis: tunc ſũt tres cauſe natandi. figura lata: leuitas: ⁊ reſiſtentia vrine. ſed ĩ vrina tenui deſcendit deorſum: ⁊ proprie cum ſit grauis: et cauſa eſt clara.

℄ Cũqꝫ ĩ principio egritudis appet̃ pẽdẽs ⁊ natãs poſtea pſeuerat: ſignificat ꝙ criſis cũ exitura veniet. Macilẽtorꝫ ṽo egritudo plerũqꝫ remouet̃ ſedimine bono natãte aut pẽdẽte: quẽadmodũ diximꝰ ĩ pcedẽtibꝰ. Et cũ inter nephili ⁊ enorima ⁊ hypoſtaſim fuerit aliqd ſilẽ tele aranee aut dẽſitas erit ſignũ malũ. Et multotiens qdẽ natãs ſedimẽ nõ bonũ appet ex quo ꝓuenit terror. Sꝫ iſtð erit pricipiũ maturatõis ⁊ pmutatio ad bonitatẽ. poſtea pẽdebit: deiñ deſcẽdet: ⁊ erit ſignũ nõ malũ. Qr ſi poſt ipſuꝫ male prouenerint hypoſtaſes timor quẽ in primis hẽbamus fiet neceſſarius.

℄ Hic ponit quattuor particulares modos ſignificandi ex loco hypoſta. Et diuiditur in quattuor partes ſm̃ regulas. ℄ Primo ergo dicit ꝙ ĩ principio egritudinis apparet ſedimen natans: ⁊ poſtea perſeuerat pendens ſignificat ꝙ criſis veniet cum exitura. Nec inconuenit ꝙ in principio apparet natans ſedimen ſignificãs occultam digeſtioneꝫ. ℄ Cauſa autem dicti eſt: quia materia eſt quodãmodo digeſta ⁊ incomplete: ⁊ ideo fiet criſis imperfecta: que plurimum eſt criſis pmutatiõis. ℄ Secũda regula eſt ꝙ egritudo macilentorũ plerunqꝫ remouetur cum ſedimine bono pendente aut natante: vt dictum eſt ſupra. ⁊ cauſa ẽ: q̄r ipſi paucas habent ſuperfluitates ⁊ eaſdem leues. Ex quibus ſequitur ꝙ in quibuſdam hypoſta. natans aut pendẽs ſignificat complementum digeſtionis. ℄ Sed tunc diceretur ꝙ eque perfectam digeſtionem ſignificaret ſedimẽ natans ſicut ĩ fundo. Negatur cõſequẽtia. q̄r digeſtio completa ĩ humore: cuius ſedimen ſtat ĩ fũdo eſt perfectior q̃ꝫ completa digeſtio in humore cuius ſedimen digeſtum natat. Sed tu in iſto conſidera. ℄ Forte enim non eſt verũ: niſi vt in pluribus ꝙ ſedimen bonum in fundo eſt melius natante. ℄ Tertia regula eſt ꝙ quando inter nephilum ⁊ enoria fuerit aliquid ſimile tele aranee: aut denſitas eſt ſignum malum. Et cauſa eſt: q̄r ſignificat multitudinẽ ⁊ di-

uerſitatē materieꝝ quarum vna nō digeritur.ſ. illa a qua ſepaṙ illō ſimile tele aranee. ¶ Quarta regula eſt.ꝙ multotiens apparet ſedimē natās nō bonum: ex quo prouenit terror: ſed iſtud eſt principium maturatōis male materiei ⁊ permutationis ad bonū. deinde pendebit in medio: ⁊ poſtea deſcēdet ad fundū ſedimē bonū. Et ego hec pluries vidi. Sed ſi poſtꝗ natauit fiat hypoſta. mala timor qui habebaṫ ī pricipio fiet neceſſarius. Et tu ex hoc collige ꝙ lꝫ ſit ſuſpecte loquendū cum vides malam natantem nebulam nō aſſertiue dicendum eſt ⁊ pronoſticandum malum niſi perſeueret.

¶ Significatio vero hypoſtaſis ex ſuo tempore eſt: quoniam ſi velociter poſtꝗ mingitur deſcendit eſt ſignificatio bona ſḿ maturitateꝫ: ⁊ cum tarde deſcendit eſt ſignificatio priuatiōis maturationis ſecundū quantitatem ſue diſpoſitionis.

¶ Modo ponit ſignificatiōes ex tpe deſcēſus hypoſta. Et dicit ꝙ velocitas deſcenſus hypoſta. ſignificat bonitatem maturatiōis: ⁊ tarditas debilitatē illiꝰ: ⁊ h̄ ī vrīa ſignificante maturationē. nam ī mala ⁊ deſcēdēte ꝑꝑ mãeruꝫ grauitatem: nō ꝑpter maturationē eſt oppoſitum.

¶ Significatio autem forme cōmixtionis ipſiꝰ eſt ſicut diximus cuꝫ de mictu ſanguinis ⁊ adipis mentionē fecimus.

¶ Docet ſignificare ex mō mixtiōis. Et dicit ꝙ iudiciuꝫ eſt dādum ſicut dictū eſt de hypoſt. ſanioſa ⁊ ſanguinea. nam multa ꝯmixtio ſignificat mãm a lōginquo veniētē: ſed ſeparatio ⁊ pauca cōmixtio eſt ſignū ꝓpinquitatis.

¶ De ſignificationibus multitudinis vrine ⁊ paucitatis ipſius. Capitulum. VII.

Vrina que pauce exiſtit quãtitatis virtutis ſignificat debilitatem. ⁊ illa que eſt minus eo ꝙ bibitur reſolutiōem ſignificat multam ⁊ vētrem habere ⁊ aptitudinem ad hydropiſim. Illa vero que eſt multe quantitatis quandoqꝫ ſignificat liquefactionē ⁊ ſuperfluitatum liquefactarum in corpore in vrina euacuationem: ⁊ nos quidem differentiam inter eas cognoſcere poſſumus ſcd̄m virtutis diſpoſitionem.

¶ In h̄ cap. ponit auic̄. ſigna ſūpta ex quãtitate vrine. Et p̊ ponit gn̄alia ſigna. 2º ſpãlia. i. ꝯcta ad q̄ſdã alias diſpōnes. ibi 2ª. (Vrīa mali.) ¶ Dicit p̊ ꝙ vrīa pauce quãtitatis ſignificat debilitatē virtutis. Et vrīa q̄ eſt minor eo qđ bibitur ſignificat multã reſolōnē ⁊ ventrē. i. fluxū vētris: ⁊ aptitudinē ad ydropē. Illa v̄o q̄ eſt multe quãtitatis qn̄qꝫ ſignificat liquefactionē: ⁊ qn̄qꝫ ſignificat ſupfluitatū liquefactaꝝ ī corpe eūonē. ¶ Dicit 2º quo ad hãc partē ꝙ nos poſſumus cognoſcere differētiã iſtoꝝ modoꝝ ī ſignificando ſḿ diſpōnē virtutis. ¶ Nō igiṫ p̊. ꝙ vrina dr̄ abſolute multa aut pauca reſpectu quãtitatis mediocris q̄ iueniṫ ī tempato tēpate recto: vrina aūt dr̄ miōris quãtitatis eo ꝙ bibiṫ. i. ꝓportiōaliter minor ꝗ potui corrn̄det. ¶ 2º nō. ꝙ vrina pauca preſertim reſpectu debite quãtitatis cū tãto potu ſignificat vnūqđqꝫ illoꝝ q̄ttuor nō ꝙ ſit neceſſariuꝫ iſta q̄ttuor dicta eſſe cū vrina eſt pauce quãtitatis: ſed aliqđ iſtoꝝ vn̄ ſi mingiṫ pauca vrina mō dicto aut eſt virtus debilis aut eſt multa reſolō aut fluxus ventris: aut aptitudo ad ydropē. ⁊ pꝫ. Nam ex quo ſtãte iſto potu nō mingiṫ aquoſitas: h̄ eſt aut qꝛ retineṫ: aut qꝛ aliunde pelliṫ. Si aliunde pelliṫ nō vr̄ ꝙ ſit niſi ad ventrē: ⁊ tunc fit multus ſeceſſus quē diximus fluxū vētris: aut ꝑ vias īſenſibiles: ⁊ hoc ꝑꝑ multã reſolōnē. Si aūt retineṫ aut eſt ꝑꝑ debilitatem expulſiue venaꝝ ⁊ epatis: aut eſt ꝑpterea ꝙ ad aliū locuꝫ declinet vt ad burſam vel cōcauum vētris: ⁊ in vtroqꝫ eſt aptitudo ad ydropem. Et ex hoc pꝫ cuius virtutis debilitatem dicit auicē. ſignificare paucitatē vrine. nam expulſiua lꝫ ꝑpter digeſtiue ſtomachi defectū ⁊ attractiue renū hoc poſſit ꝯtingere. ¶ Nota tertio ꝙ multitudo vrīe qn̄qꝫ eſt ꝑpter cãm ī membris vrinalibus vt ꝑpter fortitudinem attractiue renū quēadmodum accidit in diabete: qn̄qꝫ eſt ex cã extrinſeca ſicut ex potu vrinatiui farmaci: et hos duos modos tacuit auicē. tãꝗ notos. Sed quãdo eſt ex cã cōmuni toti corpori: tunc eſt ꝑpter aliquē duorum modoꝝ hic dictoꝝ. Aut enim eſt: qꝛ liquefiant humiditates que fluunt cum vrina nō ex dn̄io virtutis ſuper mãm: ⁊ hoc accidit cum virtutis debilitate ⁊ ſine ſignis digōnis precedētibus: aut eſt qꝛ materias iam eliquatas vincit nã: ⁊ ab illis corpus mundificat vt ī multis criſibus ꝑ vrinam videṫ. ⁊ hoc eſt cum virtutis fortitudine ⁊ ſignis digōnis precedentibus. Et hoc voluit Auicēna dicere in parte vltima littere.

¶ Vrina mali coloris malum ſignificans quanto plurima fuerit tanto erit magis ſalutis nuncia: ⁊ cum interſecta fuerit plus maliciã ſignificabit ſicut nigra ⁊ groſſa. Vrina diuerſa diſpoſitionum que quandoqꝫ mingitur multa quandoqꝫ pauca: ⁊ quandoqꝫ retinetur eſt ſignificatio pugne ⁊ laboris nature: ⁊ ē ſignificatio mala. Vrine multitudo in acutis egritudinibꝰ: cuꝫ non poſt ipſam aduenit requies eſt ſignificatio ethice ⁊ ſpaſmi ex inflammatione ſimiliter ſudor. Vrina que in acutis egritudinibus guttatim inuoluntarie mingitur ſignificat in cerebro nocumentuꝫ qđ neruis accidit ⁊ muſculis. Et ſi febris quieta fuerit ⁊ ſigna affuerint ſalutis pronoſticatur ſanguis exitum ex naribus. Sꝫ prima deſipientiaꝫ pronoſticatur ⁊ corruptionem. Cum autem ſani vrina minuitur: ⁊ perſeuerat hoc totum ⁊ ſentit grauitatem ⁊ dolorem in renibus ſignificat durum apoſtema in partibus renis: ⁊ cum in egritudine colerica multiplicatur pleruncqꝫ portendit proſperum euentum ⁊ proprie cum eſt alba ⁊ ad nigredinem facilis.

¶ Hic ponit ſigna ex multitudine ⁊ paucitate cōtracta ad alias diſpōnes. Et diuidiṫ in ſex partes ſꝫ ſex regulas. ibi ſcđa. (Vrina diuerſaꝝ.) ibi tertia. (Vrīe multitudo.) ibi quarta. (Vrina que.) ibi quinta. (Cū aūt ſanis.) ibi ſexta. (Et cum ī egritudine.) In prima dicit ꝙ vrina mali coloris eſt malū ſignū: ſed quãto fuerit amplior: tanto erit magis nūcia ſalutis ſicut nigra ⁊ groſſa: ⁊ cum fuerit interſecta eſt magis ſignū malū ītelligēdo īterſectã illã que ſine ordine abſcindiṫ ⁊ paucificaṫ: ⁊ hoc fuit declaratū ſupra ī capitulo de coloribus. de ſub̄a vrine. ¶ In 2º dicit ꝙ vrīa diuerſaꝝ diſpōnū que qn̄qꝫ mingiṫ mľta: qn̄qꝫ pauca: qn̄qꝫ retineṫ ſignificat pugnã virtutis ꝯ morbum: ⁊ mãm ⁊ laborem: qꝛ virtus nō dominaṫ: ⁊ ideo eſt ſignificatio mala.

¶ In tertia dicit ꝙ multitudo vrine in egritudinibꝰ acutis poſtq̄ nõ aduenit requies ſignificat ethicam aut ſpaſmũ qui eueniunt ꝓpter inflãmationẽ. Et rõ eſt. qꝛ ſignificat eliquari corporis humiditates a calore: ⁊ ſimiliter eſt õ ſudore. ¶ In 4ᵒ dicit ꝙ mingere guttatim ⁊ inuolũtarie ĩ egritudinibꝰ acutis ſignificat nocumẽtũ accidens cerebro ⁊ neruis. Et ideo ſi hoc cum quiete febris acciderit ⁊ cum ſignis ſalutis: qꝛ poſt ſigna digeſtionis ĩtegre ſignificat fluxum ſanguinis nariũ. Nã ſignificat ꝙ mã tẽdit verſus caput: ⁊ ideo ledit cerebrũ. Sed prima. i. illa que pure mingitur guttatim ⁊ inuolũtarie ſine iſtis ſignis ⁊ cũ febris acuitate ſignificat deſipientiã ꝓpter nocumentũ cerebri ⁊ corruptionẽ infirmi: qꝛ mã cerebrũ apoſtemabit ⁊ morietᷣ infirmus: qꝛ non morietᷣ cũ victoria nãe. ¶ In qnta dicit ꝙ qñ diminuitᷣ vrina ſani ⁊ ſubtiliatᷣ: ⁊ cum hoc toto ſentitur dolor grauis ĩ renibus ſignificat apa duꝝ ĩ partibꝰ renum: qꝛ ſignificatᷣ retineri ſuperfluitates groſſas: ⁊ ꝑ ſanũ intelligimus h̄ neutrũ. ¶ In ſexto dicit ꝙ multitudo in colica ſignificat vtplurimũ ꝓſperũ euentũ: ⁊ ꝓprie cum eſt alba: qꝛ ſignificatᷣ ꝙ mã diuertitᷣ a loco doloris ⁊ expellitᷣ: ⁊ ꝙ ñ eſt eliquatio: qꝛ eſt facilis exitus ⁊ alba. Ex hoc. n. ſignificatur ꝙ eſt cũ dñio virtutis.

¶ Sermo de vrina ſana. Ca. VIII.

Hec eſt mediocris ſubſtãtie ⁊ ſubtilis tincture ad citrinum trahens ⁊ hypoſtaſis ſi ibi fuerit bona ex albedine ⁊ lenitate ⁊ equalitate et figure rotunde et odoris temperati neqꝫ fetida neqꝫ extincta.

¶ In iſto capitulo determiat de vrina optima. Et p̄mo illã deſcribit. Secũdo ponit vnam regulã. ibi 2ᵃ. (Quidã) In p̄ma pꝫ. quid dicat: ⁊ declaratũ eſt ex his que dixi in caplõ de hypoſtaſi. vtrũ ĩ vrina ſani ſit opportunũ eẽ hypoſta. et in cap. de ſubſtãtia ⁊ de colore ⁊ odore. de ſpuma aũt nihil dicit: qꝛ ĩ optima nõ debet eſſe.

¶ Quidam autẽ dixerunt ꝙ cum huiuſmõi vrina ſubito in egritudine q̄ ẽ in vltimo acuitatis viſa fuerit ſanitas die ſequẽti aderit.

¶ Ponit hic regulã ꝙ quidam dicunt ꝙ qñ iſta vrina ſubito. i. modicũ poſt p̄ncipiũ apparuerit ĩ egritudine que eſt ĩ vltimo acuitatis ſanitas aderit die ſequẽti. Et puto ꝙ intelligatᷣ de prima ſequẽte cretica: et ſuppoſito ꝙ perſeueranter apparuerit. nam hoc eſt id qd̓ dicit Gal. ꝑ ꝓnoſtico. cõmento. 26. cum dicit de illa vrina. Et ad ſũmũ ſi illa vrina moratᷣ ſm̃ hanc diſpõnẽ ĩ die primo vł nocte q̄ eſt poſt ipſum nõ trãſit egritudo periodum primũ ex ꝑiodis dierum criſis. Et in hoc cauſa eſt clara: qꝛ mã ſignificatᷣ ſũme digeſta: ⁊ egritudo eſt valde acuta. ideo in p̄ma die cretica expectanda eſt criſis perfecta: ⁊ ideo ſanitas large loquendo de ſanitate ipſa.

¶ De vrinis etatum. Cap. IX.

Infantiuꝫ vrine ad lactis ꝓprietateꝫ trahunt ex ꝑte nutrimẽti eorũ et ꝑꝑ humiditatẽ ꝯplonis ipſoruꝫ: ⁊ tunc declinãt magis ad albedinẽ. Puerorũ aũt vrine ſũt ſpiſſiores ⁊ groſſiores vrinis iuuenuꝫ ⁊ turbidiores: ⁊ nos iã noĩauimus hoc ante. Iuuenũ vero vrĩe ad ignis formã trahũt ⁊ ad ſube mediocritatẽ: ⁊ vrine ſenũ ad albedinẽ ⁊ ſubtilitateꝫ: eſt tñ cũ ſunt groſſe ſm̃ ſuperfluitates ĩ eis exiſtentes quaꝝ eũo multiplicatᷣ. Decrepitorũ vero vrine maioris ſũt albedis ⁊ tenuitatis. eſt tñ cuꝫ predicta groſſicies eis accĩt: ſed raro cuꝫ vrina vehementer fuerit groſſa apti erũt vt lapis eis accidat.

¶ Hic determinat de vrinis etatum. Et diuiditᷣ ĩ qnqꝫ ꝑtes. qꝛ primo ponit q̄les ſunt vrine ĩfantiũ. 2ᵒ puerorũ. 3ᵒ iuuenũ. 4ᵒ primorũ ſenũ. 5ᵒ decrepitorũ. ⁊ pꝫ partium diuiſio. ¶ In prima ꝑte dicit ꝙ vrine infantium trahũt ad nãm lactis: qꝛ lac eſt eorũ nutrimẽtũ. Et qꝛ ipſi ſũt multũ humidi: ⁊ ideo ſũt albe. Et pꝫ ꝙ qꝛ multũ ſunt humidi coruꝫ calor eſt ſubmerſus: ⁊ nõ generat colerã ita multaꝫ vt vrina tingatᷣ. ¶ In ſecũda parte dicit ꝙ vrine puerorũ ſunt groſſiores vrinis iuuenũ ⁊ turbidiores. ⁊ hꝰ cã pro parte dicta eſt. cap. p̊. nam multus ſomnus ⁊ multa comeſtio ⁊ fortitudo expulſiue ſunt cã groſſiciei ⁊ turbulẽtie: ⁊ etiã in cap. de ſuba vrine dictum eſt. ¶ In tertia dicit ꝙ vrine iuuenuꝫ trahunt ad formã ignis. i. habent tincturam mediam iter rubeum clarũ ⁊ citrinum: qꝛ vtroqꝫ quodãmodo participantes ſicut vrina optima. nam verũ temperamentũ ĩ iuuentute inuenitur: ⁊ ideo vrina optimi coloris ⁊ ſunt mediocres propter complemẽtũ digeſtionis ⁊ fortitudinem reſolutiõis. ¶ In quarta dicit ꝙ vrine primoruꝫ ſenũ ſũt albe ⁊ ſubtiles: albe propter paucitatem colere ⁊ caloris. Et ſubtilitatem hñt propter debilitatem virtutis expulſiue: quãdo tñ in eis perſeuerat fortitudo expulſiue: qꝛ ſuꝑfluitates hñt groſſas: contingit ꝙ faciũt vrinam groſſam. ¶ In quinta dicit ꝙ vrine decrepitoruꝫ ſunt magis albe ⁊ tenues vrinis primorum ſenum: qꝛ magis deficiunt ĩ eis ⁊ calor ⁊ virtus. Cõtingit tñ ꝙ propter multitudinẽ plurimam ſuperfluitatũ faciũt vrinas groſſas: ⁊ hoc ſignificat ĩ eis futurum lapidem. ¶ Nota tamen ꝙ ĩ tempore generationis lapidis vrina attenuatur: qꝛ ſuperfluitas retinetᷣ: ſed anteq̄ retineatᷣ habẽt eas groſſas.

¶ De vrinis virorum ⁊ mulierum. Cap. X.

Mulierũ vrine ſunt maioris groſſiciei ⁊ albedis ⁊ mĩoris pulchritudinis q̄ virorũ vrĩe. Et hoc quidẽ eſt ꝓpter debilitateꝫ digeſtiue eaꝝ ⁊ ꝓpter ſuperfluitatũ ipſarũ multitudinẽ: ⁊ ꝓpter amplitudineꝫ cãnaliuꝫ: vnde egrediuntᷣ ea que ab eis exeunt: ⁊ ꝓpter illd̓ qd̓ ex earũ reſoluitᷣ mr̃icibus ⁊ ad vrine inſtrã tendit. Maſculoruꝫ vero vrinas cuꝫ moues turbantᷣ: ⁊ decliat earuꝫ turbatio ad ſuperiora ⁊ ẽ ꝙ ſm̃ plurimũ turbidentᷣ. Sed mulieruꝫ vrine fere turbidantᷣ ex motione ꝓpter paucam ſeparationeꝫ ſui: ⁊ habent ſm̃ plurimũ ſupra ſũmitateꝫ ſuaꝫ ſpumã rotundã: ⁊ ſi turbide fuerint earuꝫ turbidatio pauca erit. In vrinis viroruꝫ ilico cum mulieribus cõmiſcentᷣ ſunt fila adinuicem texta. Vrine pregnantiũ ſunt clare: ⁊ ſupra earuꝫ ſuperficieꝫ eſt nebula: ⁊ qñqꝫ trahũt ad colorem aque cicerum aut aque pedum citrinum ĩ qua coquuntur pedes aĩalium: ⁊ ĩ ipa eſt irinus ⁊ ſupra ſũmitatẽ earuꝫ eſt nebula: ſꝫ quocũqꝫ modo fuerit in medio videbitur ſicut cottum carminatũ: et eſt cum in eis ſunt velut

grana que aſcendunt ⁊ deſcendunt. Cumque irinus manifeſtior fuerit erit impregnationis principium: ⁊ cum loco ipſius fuerit rubedo erit in fine impregnatiōis: ⁊ proprie ſi turbantur cum mouentur. Parientium vrina ſecunda plurimuʒ eſt nigra ⁊ in ipſa eſt velut atramentū ⁊ ſicut ſordicies.

¶ In iſto caplo ponunt diſpōnes vrinarum ſequentes ſexuum varietatē ⁊ diſpōnes ꝓprias ſexibus. Et diuiditur in. 5. Primo oñdit quales ſunt vrīe mulieꝝ abſolute. Secundo quales maſculoꝝ comparando ad mulieres. Tertio quales maſculoꝝ poſt coitū. Quarto quales pregnantiū. Quinto quales enixaꝝ. ibi ſecunda (Maſculoꝝ) ibi tertia. (In vrinis viroꝝ.) ibi quarta (Urine ꝑgnantiuʒ) ibi qnta. (Parientes.) In prima parte dicit. ꝙ vrine mulierū ſunt albiores ⁊ magis turbide vrinis viroruʒ ⁊ minus pulchre ⁊ magis groſſe. Et in hoc aſſignat q̄ttuor cauſas. pma. q2 nō ita bene digerunt. 2º quia naturaliter aggregant multas ſuperfluitates. 3º qa cannales per quos in eis vrina egreditur ſunt ampli magis q̄ʒ viroruʒ. vnde partes groſſe facilius emittuntur. 4ª eſt ſuperfluitates que a matrice cōmunicant per poros ipſi veſice cū a matrice reſoluunt in vrine inſtrumēta tendūt. ¶ Ubi nota. ꝙ collū veſice in mulieribus eſt latius q̄ʒ in viris: ⁊ nō habet ita anfractus ſicut colluʒ veſice viroꝝ: ⁊ iſta eſt via q̄ in eis eſt latior. reliqua ſunt nota. ¶ De 2ª parte dicit. ꝙ vrine viroꝝ quando cōmouentur turbidant: ⁊ caruʒ turbatio eſt verſus ſuperiora. Sed vrine mulieꝝ paꝝ turbidantur propter paruā caꝝ ſequeſtrationē: ⁊ vtplurimuʒ habent in ſummitate ſpumā rotundā. ¶ Et cauſa primi: qa viri cum bonā habent digeſtionem faciunt vrinas in qbus fortis fit ſequeſtratio. ⁊ ideo per cōmixtioneʒ materia ſequeſtrata manifeſte turbidat aquā que erat multū clara. Sed vrine mulierum cū ꝓpter cauſam oppoſitam nō multū ſequeſtrent: ⁊ etiam ſint turbide parumper: pʒ ꝙ ex cōmotione non ita turbidantur. Turbidatio vrine viroruʒ eſt verſus ſuperiora: quia ibi eſt maior claritas: ⁊ ꝙ mulierum vrine habent vtplurimum in ſui ſummitate ſpumā rotundā: ⁊ vt puto intelligit ſpumaʒ adherentē parietibus vrinalis. que ideo ſtat ibi: quia multum viſcoſa eſt eius materia. ¶ De tertia parte dicit. ꝙ in vrina viroꝝ ilico cum commiſcent cuʒ mulieribus apparent fila adinuiceʒ texta. ¶ Et cauſa eſt: qa de ſpermate remanſit aliquid in vijs virge: ⁊ illud pellit qđ erat oblonguʒ: ⁊ ex cōtorſione ſui in exitu ⁊ circumuolutione in vrina fit ac ſi eſſent plura fila adinuicē texta. ¶ De quarta parte dicit. ꝙ in vrinis pregnantiū inueniūtur iſte diſpoſitiones. prima ꝙ earum aquoſitas plurimum eſt clara. Et hoc maxime eſt in principio: quia ſuperfluitates matrice retinētur ⁊ ſuperfluitates venaꝝ tendunt verſus matricē ⁊ vie anguſtant. Et ꝓpter calorē ſpermatis digeſtiua locoꝝ vicinoꝝ confortat apud quoſdā. ¶ 2ª eſt. ꝙ in ſuperficie earum eſt nebula ſiue tela: ⁊ hoc accidit ex reſolutione ſubtilium partiū que ad fetū generandū congregat que etiā quandā hñt vnctuoſitatē aptam ſupernatare. ¶ 3ª eſt. ꝙ quandoqʒ habēt colorē aque ciceꝝ. ſ. rubeoꝝ. ¶ Et qñqʒ habent colorē citrinū aque pedū. i. aque in qua coquūtur pedes. ¶ Et quādoqʒ eſt ibi color yrinus. i. color mixtus ex rubeo ⁊ citrino ⁊ azurino claro ⁊ croceo: ⁊ hanc conditionem coloris poſuit quandoqʒ accidere: nō vtplurimū. Nam vtplurimū color eaꝝ eſt citrinus decliuis ad ſubalbedinem: quia paleare. paruʒ enim plus habet de citrinitate q̄ʒ ante: quia calor eſt additus precipue in principio. ¶ Iſti aūt colores contingunt ex humoꝝ congregatorū in matrice reſolutione. ¶ Et qa in pñº humores ibi ſunt in proprijs coloribus. ⁊ ideo quando reſoluunt partes eorum fiunt colores diuerſi ad modum yridis. Sed in fine pregnatōis plurimus ſanguis eſt ibi: ⁊ eſt ita ꝙ ſolū ſubtiles partes reſoluunt ⁊ vadunt ad veſicaʒ. ⁊ ideo fit color rubeus ſimilis aque ciceꝝ. ¶ Aliqui tamen ſunt qui per yrinū intelligunt mixtuʒ ex ſubalbido ⁊ citrino qui apparet magis ꝓpe ſuperficiē. Et ſi hoc modo intelligat illud concordat cū dicto Auicen. 2ª. tertij: cum dixit ꝙ in fine pregnatōis quādoqʒ apparet in vrinalibus earū rubedo in loco in quo apparuit in pncipio impregnatōis ſubalbedo. ¶ 4ª conditio eſt ꝙ omni modo apparet ī medio vrinaꝝ pregnantiū aliqđ ſicut cottū carminatū: ⁊ iſta eſt hypoſtaſis alba: ſʒ nō equalis: ⁊ hoc qa vētoſitas permiſcet cū eaꝝ hypoſt. ¶ 5ª ꝯditio eſt ꝙ qñqʒ apparēt velut grana q̄ aſcendūt ⁊ deſcēdunt. Et iſte ſunt parue ampulle de qbᵘ dixi ſupra ī caplo de ſpuma ⁊ ſequunt motū aquoſitatis in q̄ natāt cū poſſunt ad ſupficieʒ aſcēdere. Et ideo ſicut in agitatōe vrine ptes q̄dā aquoſitatis aſcēdunt ⁊ deſcēdūt: ita granula ī iſtis partibᵘ cōtenta. Tu tñ attēde ꝙ raro iſta ſigna ibi vident vt p ea diſcernamus ꝑgnantē a nō ꝑgnāte: ⁊ pñt ex alia cā q̄ʒ ex ꝑgnatōe appere. ⁊ iō graue eſt p vrinā iudicare. ¶ Subdit ēt ꝙ cū ī vrinis ꝑgnātiū manifeſtior fit color yrinᵘ erit pñm ꝑgnatiōis: ⁊ cū magis ad rubedinē erit: erit ī fine. Et ego h̄ declaraui. ¶ De 5ª pte dicit. ꝙ vrīe pariētiū ſunt nigre ⁊ ī eis ē ſic̄ atramēta ſcriptoꝝ ⁊ ſic̄ ſordicies: ⁊ cā eſt. qa tūc emittunt ſupfluitates nouē mēſibᵘ retētas ex mēſtruo q̄ ſūt denigrate.

¶ De rebus vrinarum animalium ⁊ diuerſitate ipſarū ab vrinis hominum. Caplm. XI.

Pleruſqʒ confert medico cum animaliuʒ vrinas cognoſcit ꝓpterea ꝙ cū in eis ipſe experitur certitudinem facit: ⁊ hoc quidem difficile eſt. Quidā aūt dixerunt ꝙ vrina aſini eſt ſicut butiꝝ liquidū cum turbiditate ⁊ groſſitie exteriore. Et ſubiugalium vrine ei ſimilantur: ſed ſunt citrine: ⁊ videbitur ꝙ ſuperior medietas vrinalis ſit clara ⁊ inferior medietas ſit turbida. Ouiuʒ vero vrine ſunt albe ad citrinitatem trahentes ꝓpinque vrinis hominuʒ: ſed ſubſtantiā non habent: et earū ſedimen eſt ſicut oleum aut ſicut amurca. Et cuiuſcūqʒ nutrimentū fuerit melius erit clarior. Urina vero capreoli vrinis hominuʒ ⁊ ouiuʒ ſimilat: ſed neqʒ ſubſtantiā hʒ neqʒ ſedimen ⁊ eſt clarior vrinis ouiuʒ.

¶ In iſto caplo determiat ð diuerſitate vriarū alioꝝ aīaliū ab vrinis hoīuʒ. Et didit ī duas: q2 pmo dat cām: q̄re hāc determiatōeʒ facit. 2º exeqt. ibi 2ª (Quidā aūt) In pma dicit. ꝙ plerūqʒ ꝯfert medico cognoſcere vrias aliorū aīaliū: q2 qñ hoīes alij ipʒ ꝓbāt: ipſe fac certitudinē ſue ꝓbitatis. ¶ In 2ª dicit q̄tuor. pmū ē ꝙ vria aſinoꝝ ī vrinali eſt ſicut butiꝝ liq̄factū: q2 alba turbida groſſa cū turbiditate vſqʒ ad exteriora appente: qđ iō accidit: q2 aſinᵘ multas gnāt ſupfluitates groſſas de gñe flegmatis: q2 eſt friduʒ ⁊ ſiccū aīal: vl' q2 ſupfluitatē quādā hʒ ī 2ª digōne ſeq̄ſtrare q̄ a ꝓpetate ſui caloris ita miſcet cū vria vt ñ ſequeſtret ⁊ vias hʒ latas: lac tñ hʒ ſubtile pp viarū ſtricturā ⁊ friditatē nō reſoluētē. Scđʒ eſt: q2 vrine ſubiugaliū vt equorum ⁊ muloꝝ ſunt citrine: quia iſta animalia ſunt

calidiora aſino ⁊ medietas ſuperior vrie videtur clara ⁊ inferior turbida propter ſuperfluitates que deſcendunt: ⁊ ſunt multe. ¶ In tertia dicit. ꝙ vrine ouium ſunt albe trahentes ad citrinitatē ⁊ clare. ⁊ ideo ſimiles multis vrinis hominum. Et huius cauſam dicunt quidam: quia earum cōplexio humane eſt vicina: ſed iſte non habent ſubſtantiam id eſt modum ſubſtantie vrine hominum: quia ſunt ſubtiliores. Et in eis deſcēdit res ſicut amurca: quia talem ſuperfluitatem ſunt apte multiplicare. ¶ In quarta dicit. ꝙ vrina caprioli eſt clarior vrinis ouium ⁊ hominum: ſed non habet ſedimen propter paucitatē ſuperfluitatum caprioli. ⁊ non habent ſubſtantiam groſſam ſicut vrine hominum propter eandem cauſaʒ. ¶ De alijs autem non dixit Auicen. quia nimis longum eſſet: ⁊ quia in iſtis poſſumus ī alijs multis ꝯiecturari maxime ꝙ impoſſibile ē ita doctū eſſe vt cuiuſcūq; dr̄iaʒ cognoſcat.

¶ De rebus alijs que vrinis ſimilantur: ⁊ differētia inter eas ⁊ vrinam. Caplm. XII.

SIrupum acetoſuʒ ⁊ oēs liquores q̄ fiunt ex aqua ⁊ melle ⁊ aqua ⁊ ficubꝰ ⁊ reliquos qui ſunt ex croco ⁊ eis ſimilibus quanto plus tibi appropinquaueris erunt in claritate magis augmētati: ⁊ quanto plus elongaueris ea conſidera an opʒ vt augmentetur groſſitudo. Urina vero ab hoc eſt diuerſa. hydromellis p̄terea ſpuma eſt citrina ⁊ aque ficuum ſedimē a latere deſcendit ⁊ nō in medio: neq; ordinate neq; hʒ motum. Sit ergo ſufficiens in nominando diſpoſitiones vrinaꝝ. In libris ꝟo particularibus ꝑuenièt ad te diuiſiones diſpoſitionum vrine.

¶ In hoc capitulo docet differentiam inter res quaſdam artificiales ⁊ vrinam. ¶ Et ſunt tres. prima. ꝙ ſyrupum acetoſum aquam ficuum ⁊ aquam mellis ⁊ aquaʒ tinctā cum croco quanto magis eam tibi appropinq̄ueris tanto videntur clariores ⁊ a longe videntur magis turbide: ſed in vrina eſt oppoſitū. Et cauſa eſt: quia in vria multe partes ſunt commixte humorū que a longe non ſentiūtur: ſʒ videtur vrina carere illis corpuſculis ⁊ clara ⁊ cuʒ appropinquatur videtur ⁊ apparet turbida. Sʒ in iſtis alijs: qa talia non ſunt commixta non apparet turbulentia de prope: ſed a longe videntur obſcuriora propter diſtātiam. Et tu vides ꝙ ſi puluis vel aliquod tale cum ſyrupo acetoſo miſceatur non erit vera hec diuerſitas. ¶ Secūda eſt. ꝙ ſpuma apparens in aqua mellis eſt citrina: ſed in vrina ſani ſpuma apparet alba. Et cauſa ſecūdi: dicta eſt in caplo de ſpuma. Primi cauſa ē mellis groſſicies ⁊ citrinitas. vn̄ non tollitur per aerem incluſum citrinitatis apparentia vt contingit in ictericia. ¶ Tertia differētia eſt ꝙ aqua ficuum habet ſedimen lateraliter deſcendens non ſtans in medio ⁊ non habet motuʒ. Et intelligit Marſilius ꝙ ſedimen non habet motum ordinatum. Et ratio: quia caret veſtigio caloris naturalis digerentis ad medium: ſed conſtat ꝙ in multis hominum vrinis ſedimen eſt laterale: ⁊ hoc quia in principio ſue congregationis a fumis aſcēdentibus fuit ad latus depulſum: ⁊ propter ventoſitateʒ detinenteʒ ⁊ prohibenteʒ deſcenſum ibi manſit: qđ forte ſimiliter accidit in aqua ficuū. ¶ Ultimo imponit fineʒ tractatui. ⁊ patet. plurimuʒ tamen quo hec diſcernuntur a medico eſt odor per quoſdam occultos modos deferendo vrinam ad nares.

¶ De ſignificationibus egeſtionis. Cap. XIII.

EGeſtio pleruq; d̄clarat ex ſui q̄titate quod eſt vt conſideretur ſi ē minor eo qđ comedit̄ aut maior aut equalis: ⁊ notum quidem eſt ꝙ ipſius augmentuʒ eſt propter humorum multitudinem: ⁊ paucitas propter ipſorum paucitatem: aut quia ex ipſa in inteſtino monoculo ⁊ in colon ⁊ in faſcijs multum fuit retentū: qđ eſt ſignuʒ colicam precedens: aut ꝑpter expulſiue debilitatem.

¶ In iſto capitulo determinat de ſignis egeſtionum: ⁊ diuiditur in tres partes. In prima enumerat ſignificatiōes egeſtionum ſecundum variarum diſpoſitionum conſiderationem. In ſecunda oſtendit qualis debet eſſe egeſtio laudabiliſſima. In tertia excuſat ſe. ibi ſecunda. (Que vero ex egeſtione eſt melior.) ibi tertia. (Eſt autem cum.) Prima diuiditur in quinq;. Nam primo enumerat ſignificata quantitatis. ſecūdo modi ſubſtantie. tertio coloris. quarto forme ſiue figure. quinto temporis exitus. ibi ſecunda. (Et cognoſcitur etiam ex.) ibi tertia. (Et eſt etiaʒ cum colore.) ibi quarta. (Egeſtio quoq; pleruq;.) ibi q̄nta. (Et eſt cum ex hora.) De p̄ma dicit. ꝙ egeſtio pleruq; cognoſcitur ſupple tanq̄ ſignuʒ diſpoſitionis corporis ex ſui quantitate. Et in hoc oportet ꝯſiderare an ſit amplior eo qđ comeditur aut minor aut equalis illi. Et certuʒ eſt ꝙ augmentum eius ſupra illud quod comedit̄ ſignificat multitudinem: paucitas autem paucitatē humorum: aut ſignificat ꝙ multum fuit de ea retentum in inteſtino monoculo aut in faſcijs. i. aut in inteſtinis circūuolutis: ⁊ eſt ſignum precedens colicam: aut ſignificat expulſiue debilitatem. ¶ Ubi nota: ꝙ lʒ egeſtio ꝓprie dicatur ſuperfluitas digeſtionis prime: tamē hic ſumitur egeſtio pro omni ſuperfluitate tranſeunte per concauum inteſtinoꝝ ⁊ egrediente per anuʒ ſiue fuerit humor ſiue caro: ſiue cibus: ſiue aliud. Sumitur autem hic humor large pro omni humiditate: ⁊ illud quod comeditur ſumitur pro communi ad comeſtum ⁊ bibitum. ¶ Nota ſecundo. ꝙ egeſtioneʒ maiorem aut minorem aut equalem cum comeſto debet intelligi ꝓportionaliter. Nam ex cibis certis debet in corpore quedam quantitas ſuperfluere in digeſtione prima: ex alijs plus ⁊ ex alijs minus. tūc dicimus egeſtionē equalem comeſtis: quando eſt in quantitate debēte ſuperfluere. tunc minorem quando ab illa quantitate deficit. ⁊ tūc augeri quando illam excedit. Nam non eſt dubium ꝙ in corporis ſubſtantiam debʒ aliquid de cibo trāſire. ¶ Ex his patet cauſa prime partis regule. Nam ſi egeſtio augetur: hoc eſt: quia đ ea plus eſt de humiditate q̄ʒ debʒ eſſe: ⁊ talis vocatur humor. Contingit tamen ꝙ hec humiditas amplior quandoq; eſt de cibo ſumpto: quia non tantum tranſiuit ad epar quantuʒ debuit: ⁊ contigit ꝙ eſt de humoribus a toto corpore vel ab aliquo membro fluentibus ſecundum multos modos de quibus videndum eſt. 16a tertij. in capitulo de fluxu ventris omnium modoꝝ: ⁊ 14a tertij. in capitulo de lubricitate ſtomachi. Ex quibus patet: ꝙ lʒ egeſtio immediate tantum ſignificet ſuper ſtomaci ⁊ inteſtinorū diſpoſitionem tamen poteſt ſuper alia membra ſignificare. ¶ Secunda pars regule patet: quia ſi eſt paucum hoc eſt propter paucitatem humoruʒ remanentiuʒ in fece: quia fugitur plus debito a corpore. Aut q̄ non obſtante ꝙ remaneat debite humida: tamen multū remanet in iteſtinis ⁊ maxime in monoculo ꝑpter ſui cōpoſitōeʒ ⁊ circūuolutōeʒ: ſed in recto nō ita remāet: ⁊ hoc

ſignum precedit colicam: q2 multa congregata ſuperfluitate fit ei⁹ exiccatio: ⁊ difficultas exitus ⁊ dolor: quãdoqꝫ aũt eſt ꝓpter debilitatẽ expulſiue: vñ remanet etiã qñqꝫ in ſtomaco vel multũ moraẽ ⁊ diſſoluitur.

¶ Et cognoſcitur etiã ex eſſentia ſui: quoniam quod ex ea humidũ eſt aut ſignificat opilationes: aut digeſtiue maliciã: ⁊ plerũqꝫ ſignificat meſeraice debilitatẽ que humorẽ non fugit: ⁊ quãdoqꝫ eſt propter capitis reumatiſmũ aut ꝓpter comeſtionẽ rei que egeſtionẽ humectat. Qđ aũt in humido viſcoſuꝫ eſt plerũqꝫ ſignificat liquefactionẽ: ⁊ hoc eſt cũ fetore: ⁊ plerũqꝫ ſignificat maloꝝ humoꝝ: ⁊ viſcoſoꝝ multitudinẽ: ⁊ hoc non cũ multa exiſtit leuitate: ⁊ plerũqꝫ ſignificat nutrientia viſcoſa que comeſta fuerũt ⁊ non pauca cũ calore forti in cõplexione ⁊ non fuit inter ea digeſtio bona. Sed qđ ex ea eſt ſpumoſuꝫ fortitudinis caloris ſignificat ebulitionẽ aut multaꝝ ventoſitatũ permixtionẽ. Qđ aũt ex egeſtione eſt ſiccũ aut laborẽ ſignificat ⁊ reſolutionẽ aut multã vrine prouocationẽ aut igneũ calorẽ aut nutrientium ſiccitatẽ aut multã morã in inteſtinis: ſicut in ſuo dicemus capitulo. Cũqꝫ humiditas ſicco quod eſt duꝝ admiſcetur ſignificat ꝙ eius ſiccitas eſt: propterea ꝙ multũ fuit retenta in humiditatibus ipſã exire prohibentibus ⁊ propter priuationem fellis pungentis ⁊ feſtinantis: ſed cum ibi non eſt longa retentio nec humiditatis in inteſtinis adſunt ſignificationes cauſa in ipſa eſt ſuperfluitatis ſanioſe ⁊ pungẽtis effuſio que ab epate fluxit in eo quod eſt coram ipſo ⁊ ſua euacuatione non quieuit donec commiſceretur.

¶ Hic docet ſignificare ex modo ſubſtantie ex liqditate ⁊ duricie ⁊ viſcoſitate ⁊ ſpuma. Et diuidiẽ in qnqꝫ. p̊mo ponit ſignificata humide currẽtis. 2º. viſcoſe. 3º. ſpumoſe. 4º. ſicce dure. 5º. commixte ex duro ⁊ molli. ptes patebunt. ¶ In p̊ma dicit. ꝙ egeſtio hũida ſignificat aliquaꝫ .5. ſuaꝝ cauſaꝝ: quaꝝ p̊ma eſt opilatio. ſ. venarũ inter ſtomacum ⁊ inteſtina ⁊ epar vt plurimuꝫ: q2 humiditas cibi nõ põt penetrare. Poteſt etiã opilatio aliarũ venarũ eſſe cauſa humide egeſtiõis vt in fluxu epatico opilatiuo ſanguineo. ¶ Secunda eſt malitia digeſtiue virtutis: q2 nõ bene digerit: ⁊ hoc poteſt eſſe ex malicia digeſtiue ſtomaci: quare epar humiditatẽ illã malaꝫ nõ trahit. Poteſt 2º. eſſe malicia digeſtiue epatis: quare hũores genitos membra refugiũt ⁊ reyciũt ad iteſtina: ⁊ põt eſſe ex malicia digeſtionis in venis vt in colerica paſſiõe. ¶ Tertia eſt debilitas attractiue virtutis vene meſeraice que non ſugit chilum ⁊ in hoc intelligiẽ debilitas attractiue epatis: quarum hec eſt fortior ꝗ̃ debilitas meſeraice: vt habet videri 16ª. terty. ¶ Quarta eſt reumatiſmus capitis. i. fluxus humiditatis capitis ad ſtomacum: ⁊ per hoc daẽ intelligi fluxus ab alys membris. Hi eniꝫ reumatiſmi dupliciter faciunt egeſtionem mollẽ. Uno modo: q2 humor ei commixtus eaꝫ mollificat. 2º. q2 digeſtionẽ ſtomaci impedit. ¶ Quinta cã eſt aſſumptio rei vel cibi humectantis ſtercus. Et in hoc comprehenduntẽ medicine lubricatiue lenitiue: ⁊ quocũqꝫ modo per ventrẽ eductiue. Et ſi quis vult iſtarum cauſaꝝ diſtinctionem reducere ad bimembrem poterit illud facere: ſed non curo. ¶ In ſecunda parte dicit ꝙ viſcoſitas in fece humida ſignificat aut liquefactionem in corpore: ⁊ hec eſt cuꝫ fetore. Et cauſa eſt: q2 liquefactio pinguedinis aut carnis aut humoꝝ eſt a calore putredinali ⁊ vſtiuo: quoꝝ eſt generare fetorem aut ſignificat maloꝝ humoꝝ viſcoſoꝝ multitudinem: ⁊ iſta non eſt multum lenis aut equalis: imo in ea eſt inequalitas: quãdoqꝫ aũt ſignificat nutrientia viſcoſa que fuerũt comeſta in non pauca quantitate ⁊ cum calore forti in complexione: ita ꝙ non fuit inter ea digeſtio bona ⁊ iſta ſunt clara. ¶ In 3ª parte dicit ꝙ ſpumoſa egeſtio ſignificat ebulitionem fortitudinis caloris aut permixtionẽ multaꝝ ventoſitatum ⁊ nõ eſt dubium ꝙ in forti ebulitione eſt permixtio humiditatis cũ ventoſitate ſi ſpuma fieri debꝫ. ¶ In quarta parte dicit ꝙ egõ ſicca ſignificat aliqđ iſtoꝝ .5. primum eſt labor. ſ. corporeus ⁊ multa reſolutio. vnde in itinere ſunt ſtiptici: ⁊ hoc: quia parum de humido remanet in ſuperfluitate. Secundum eſt multa prouocatio vrine: q2 humiditas trahitur ab inteſtinis ⁊ remanet ſuperfluitas ſicca. Tertiuꝫ eſt igneus calor vt accidit in febribus. Quartum eſt ſiccitas ſumptoꝝ. Quintum eſt multa mora in inteſtinis vt accidit multis habentibus iteſtina plena flegmate valde groſſo. vnde tarde egerunt ⁊ egerunt ſquibalas: ⁊ idem accidit ictericis. ¶ In quinta parte dicit ꝙ quando in egeſtione eſt pars ſicca mixta cum humido claro. i. quãdo egeſtio eſt compoſita ex parte ſicca dura: ſenſibili ⁊ parte molli per ſe ſenſibili ſignificat aliquã duarum diſpoſitionum. ¶ Prima eſt ꝙ ſuperfluitas prime digeſtionis fuit diu retenta in humiditate in iteſtinis ⁊ non fuit cum illa cõmixta vere vel multum: ſed in illa infuſa. tunc enim propter longam moram exiccatur ſtercus ⁊ cum egreditur educitur cum eo humiditas in qua natat: ſicut quandoqꝫ in ictericia accidit propter priuationeꝫ colere pungentis. ¶ Et ſecunda eſt ꝙ quando fiunt ſigna ꝙ iteſtina ſunt vacua ab humiditate ſignificatur ꝑ talem compoſitionem egeſtionis ꝙ virulentia acuta fuit tranſmiſſa ab epate aut ab alio membro ad inteſtina que compulit expulſiuam ad expellendum egeſtionẽ anteꝗ̃ talis humiditas cõmiſceatur cum fece ⁊ faciunt vnũ modum ſubſtantie.

¶ Et ẽ etiã cũ colore ſui dignoſciẽ egeſtio: eius ẜo color nãlis igne⁹ eſt leuis exñs igneitatis: q ſi augmentatur fellis ſignificat multitudinẽ: ⁊ ſi minuitur ſignificat cruditatem ⁊ maturationis priuationem.

¶ Ponit ſignifitata coloris. Et diđiẽ in qnqꝫ. p̊mo ponit ſigna citrini coloris. 2º. albi. 3º. nigri. 4º viridis. 5º. fuſci. ibi 2ª (Et ſi alb⁹) ibi 3ª (Et ſi niger) ibi 4ª (Uiridis.) ibi 5ª (Et ſilr) In p̊ma dicit. ꝙ ſignificatio egõnis: qñqꝫ ẽ ex colore: ſed nãlis eius color eſt igne⁹ exñs leuis igneitatis. Et ſi fuerit ampli⁹ citrin⁹ ſignificat multitudineꝫ fellis. i. colere fellee: ⁊ ſi deficiat ab illo ſignificat cruditatẽ ⁊ priuatõeꝫ maturatõis. ¶ Circa iſtã partẽ nota p̊mo ꝙ colera vadẽs ad fel naturalr̃ mittiẽ ad iteſtina vt ea ſtimulet ad egerendũ ⁊ lauet a flegmatibus: vt dcm̃ eſt ſupra. capitulo de humoribꝰ: ⁊ illa tingit feces tinctura citrina. Et in naturali diſpõne eſt gradus quẽ Auicẽna vocat igneũ: ſꝫ leuis igneitatis. Ex quo pꝫ ꝙ magis ticta dꝫ eẽ fex ꝗ̃ vrina nãliſſima. Nam vrina eſt ifra igneã: vt pꝫ ſupra. Cauſa aũt ẽ: q2 mlta colera regriẽ ad bñ abſtergẽdũ ⁊ ſtimulãdũ iteſtia: ⁊ nõ ſic regriẽ i veſica: imo plurima multũ obeſſꝫ. ¶ Nota tñ 2º. ꝙ qñ eſt egõ maioris citrinitatis ſignificat

abundantiam colere in quantitate vel calore. nã vt in capitulo de coloribus dcm̃ eſt: calidior colera eſt magis tingens in equali quantitate. Sed forte querit̃ cuius digeſtiue debilitatẽ ſignificat egeſtio minoris tincture. ¶ Et hic dicit̃ ꝙ plurimũ ſignificat debilitatẽ digeſtiue epatis: qꝛ epar nõ facit ſatis de colera nec calidã ſufficiẽter. Poteſt aũt ↄtingere ꝙ ex indigeſtione ſtomaci deficit tinctura: qꝛ illã ſequit̃ indigeſtio in epate: ⁊ qꝛ citius egredit̃ egeſtio q̃ꝫ debita quantitas colere ei commiſceat̃: ⁊ qꝛ multa eſt q̃titas egõnis q̃ ab equali colera min⁹ tingit̃.

¶ Et ſi albus fiat quãdoqꝫ eſt eius albedo propter opilationem in cannalibus fellis: ⁊ hoc ſignificat icteritiam: ⁊ ſi cum albedine eſt virus ſaniei habens odorẽ magni apoſtematis ſignificat apertionem.

¶ Ponit ſignificatões egeſtionis albe. Et diuidit̃ in duas. ꝑmo facit hoc. ſecũdo ponit duas contingentias. ibi (Sanus.) Significationes vero albe egeſtiõis ſunt due. ꝑma eſt applicatio in cãnalibus fellis. i. in via per quã colera a felle fert̃ ad inteſtina: ⁊ hoc ſignificat ictericiã: ⁊ cognoſcitur: qꝛ eſt ſine multo fetore. 2ª ſignificatio eſt ꝙ ſi fuerit feces albe hñtes fetorẽ ſaniei ⁊ fex eſt ſicut ṽtus. tunc ſignificat operationem magni apoſtematis.

¶ Sanus quoqꝫ qui non exercitat̃ multotiens egerit virus ⁊ ſaniẽ que eſt ei purgatio ⁊ euacuatio laudabilis: quoniaꝫ propter hoc remouetur ab eo laxitas que ei propter priuationeꝫ exercitij acciderat quemadmoduꝫ diximus in vrina. Preterea ſcito ꝙ egeſtio colorẽ igneũ vehementer ſuperfluum habens multotiens in hora finium egritudinum ſignificat maturationem: ⁊ multotiens ſignificat diſpoſitionis maliciam.

¶ Ponit hic duas contingentias. ꝑma eſt ꝙ ſanus quandoqꝫ qui dimittit exercitiuꝫ egerit aliqd qḋ eſt virus ⁊ ſanies: que egeſtio eſt ei purgatio per quã fit euacuatio laudabilis: qm̃ per illam remouet̃ ab illo laſſitudo que ex dimiſſione exercitij ei accidit: ſicut dcm̃ ẽ ſupra in dimiſſione exercitij in vrina contingere. Modus aũt eſt: qa ex dimiſſiõe exercitij multotiens remanẽt humores ⁊ multotiens ſupfluitates tertie digõnis que cauſant laſſitudinẽ: ſed poſtea digeſte ⁊ ĩ ſaniẽ ↄuerſe emittunt̃. vnde iſta eſt ſanies largo accepto vocabulo: vt deſcripſi in queſtiõe de ſanie: ⁊ dixi ſupra in caplo de hypoſtaſi: ⁊ tñ nõ eſt in vlcere vel apoſtemate genita. ¶ Secũda ↄtingentia eſt quã tu debes ſcire: ⁊ eſt ꝙ egeſtio vehemẽter citrina ignea ſuperflue qñqꝫ in finibus morboꝝ ſignificat maturatõem: ⁊ qñqꝫ ſignificat maliciã diſpõnis corporis. Nã cũ ſequitur eam alleuiatio ⁊ eſt multa ſine forti fetore facilis exitus: ⁊ ꝓcedunt ſigna digeſtionis in vrina ſignificat materiam ita maturã vt virtus ſufficiat eam expellere. Quando auteꝫ eſt pauca difficilis exitus fetida multũ: quam ſequit̃ morbi augmentuꝫ ⁊ virtutis imbecillitas: ſignificat̃ repletio nimia ⁊ tãta humoris malicia vt abſqꝫ digeſtiõe ſtimulet virtutẽ ad expellendũ. Ex qbus pꝫ ꝙ digeſti humores nõ ſũt ↄuerſi ad hypoſtaſis nãꝫ ⁊ colorẽ ſemꝑ. bona aũt talis egeſtio accidit in fine morbi ad ſalutẽ ⁊ mala que dicta eſt in ſtatu mortalis: poteſt tamẽ talis mala apparere in principio.

¶ Et nigra qdeꝫ ſignificat taliter qualiter ſunt vrine nigre ſignificationes. Significant enim aut aduſtionem forteꝫ aut egritudinis melancolie maturationem aut nutriens tingens aut potionem rei que melancoliã euacuat: ſed prima eſt mala.

¶ Hic ponit ſignificata nigre egeſtionis. Et diuidit̃ ĩ tres. ꝑmo ponit in genere ſignificationes egeſtionis nigre. 2º docet cognoſcere melancoliã purã ⁊ illam diſcernere ab alijs humiditatibus nigris. 3º oñdit varietateꝫ ſignificatiõis melãcolie pure ⁊ alioꝝ hũoꝝ nigroꝝ. ibi 2ª. (Et illa qdẽ.) 3ª ibi. (Ad vltimũ.) ¶ De ꝑma dic. ꝙ nigra egõ ſignificat tal'r qual'r dcm̃ eſt de vrina nigra. Naꝫ aut ſignificat vehemens ĩcendiũ aut maturationeꝫ egritudĩs melancolice aut nutriens tingens aut potionẽ rei educentis humorẽ melancolicũ. ¶ Sed videt̃ hoc nõ eſſe veꝝ. naꝫ vrina nigra aut ſignificat vehemẽs ĩcendiũ aut forte frigus aut mortificationẽ ĩnati caloris: ⁊ hic ponit duo q̃ ibi nõ ponunt̃. ſ. aſſumptionẽ rei tingentis ⁊ potũ rei euacuãtis melãcoliã. ideo nõ ſunt eedẽ ſignificatiões. ¶ Hic dr̃ ꝙ nec ibi: nec hic oẽs ſignificatões expreſſit: ſꝫ ambobus locis ↄiunctiꝫ exprimunt̃ oẽs. ⁊ iõ oꝫ ꝙ ille loc⁹ ſuppleat̃ ꝑ illa q̃ h̃ dñr: ⁊ iſte ꝑ illa q̃ ibi ⁊ nõ hic dicunt̃.

¶ Et illa quidem que eſt propter puraꝫ melancoliam non ſufficienter cognoſcitur ex colore ſui: imo cognoſcenda eſt ex acredine ſui ⁊ ponticitate ⁊ bulitione terre ex ipſa. Et eſt mala ſiue ſit egeſtio ſiue vomitus ⁊ ex ipſius proprietatib⁹ eſt ꝙ in ſe luminoſitatẽ hꝫ.

¶ Docet hic cognoſcere ⁊ diſcernere melancoliã puram a chimo nigro. Et dicit ꝙ ad cognoſcendũ ꝙ egeſtio eſt nigra ꝓpter purã melancoliã nõ ſufficit cognitio coloris: qꝛ aliqñ eſt color niger ⁊ nõ eſt melãcolia pura: ſꝫ cognoſcit̃ ex acredine ſui ⁊ ponticitate ⁊ ebulitõe ſui ſuꝑ terrã: ⁊ eſt mala ſiue ſit egeſtio ſiue vomitus. Et de ſuis ꝓprietatib⁹ eſt ꝙ iſta melãcolia hꝫ luminoſitatẽ. ¶ Nota ergo ꝙ humor melãcolicus purus dr̃ humor melãcolic⁹ in quo maxime itenſa eſt ſiccitas terreſtris: ⁊ iſta nõ eſt niſi melãcolia aduſta: quã Hypo. vocat fel nigruꝫ: q̃ iõ dr̃ pura: nõ qꝛ nõ hẽat cõmixtionẽ alteri⁹ humoris: ſꝫ qꝛ magis purã habet ſiccitatẽ terreſtrem. hec ergo habet acredinẽ ⁊ ponticitatẽ mixtas ⁊ bulit ſuper terraꝫ cum ꝓycit̃: vt dcm̃ eſt. ꝑma ꝑmi. caplo de humoribus. Chimus ṽo niger dicit̃ de omni humore melancolico ſiue puro ad modũ dcm̃ ſiue nõ puro. Et tu hec cogita ꝙ ex iſto aliter poſſent exponi illi tres afforiſmi. 4ᵉ ꝑticule. Egõnes nigre quales ſanguis. ⁊ diſinteria ſi a felle nigro ⁊c̃. Et quibuſcũqꝫ egritudinib⁹ incipientibus ⁊c̃.

¶ Ad vltimum vero humor melancolicus purus pernecans eſt ſecundum plurimum cum egreditur. ſ. eſt mortis ſignificatio. Chimi vero nigri exitus multotiens confert ⁊ illud eſt: quoniam melancolie radicalis exitus vltimaꝫ corporis aduſtionẽ ſignificat ⁊ humiditatum ipſius peremptioneꝫ.

¶ Facit qḋ dixi ⁊ dicit ad vltimuꝫ. in ſignificationibus nigre egeſtionis hoc eſt dicendum ꝙ humor melancolicus purus eſt pernecans ſm plurimum id eſt quando egreditur ſignificat mortem. Sed exitus chimi nigri quandoqꝫ eſt conferens: ⁊ cauſa eſt. ¶ Quia exitũ melancolie radicalis id eſt pure ad ſenſuꝫ dcm̃ ſignificat vltimã corporis aduſtionẽ ⁊ ꝑemptõeꝫ hũiditatis ipſius. nõ ſic aũt chimi nigri exitus: qꝛ hoc põt eſſe ꝓpter ei⁹ digõnẽ. ¶ Nota tñ

ꝙ pōt talis melācolia generari ⁊ non egredi per ſeceſſum vel vomitum: ⁊ nō erit mortalis oīno: qꝛ erit pauca: vt pꝫ in herpete eſtiomeno. ¶ Et tu hec nota. vt ſaluent̃ dicta Gal. in cōmento. affo. allegatoꝝ. ad hunc ſenſuꝫ in ꝓnoſticis vituperat Hypo. humores puros: qꝛ cuꝫ vltimato exceſſu qualitatis domīnātis in eo. hi enim ſiḡnt totius corporis complexionem ad illaꝫ qualitateꝫ declinare aliter non eſſent hoc modo puri.

¶ Viridis autem egeſtio caloris innati ſignificat extinctionem.

¶ Hic docet ſiḡta viridis: ⁊ dicͭ ꝙ egō viridis ſiḡt extictionē inati caloris. ¶ Ubi nō. ꝙ viridis qn̄qꝫ eſt yrealis aut ſimilis indico que ſiḡt congelationē: ⁊ per illā viā mortificationē inati caloris: qn̄qꝫ aūt ſiḡt colerā ꝫinariā aut praſſinā. ⁊ ideo incendiū tale vt inde ſequat̃ extinctio ꝑ viaꝫ reſolutionis: vtroqꝫ ergo mō ſignificat caloris inati extinctionē. Et hoc intelligat̃ ſi nō fuerit ꝓpter olera ⁊ reꝫ tingenteꝫ aut in pueris in quibus leui ex aduſtione lactis accidit egeſtio viridis.

¶ Et ſimiliter fuſca.

¶ Ponit ſignificata fuſci. Et patet.

¶ Egeſtio quoqꝫ plerūqꝫ ex ſui cognóſcit̃ forma ex abſentia iflatōis ſue aut ex inflatōe: qm̄ iflata ſic̃ ſtercus vacce ſignificat vētoſitatē.

¶ Docet cognoſcere egeſtioneꝫ ex ſui forma. i. figura quā habꝫ poſt exituꝫ: ⁊ ꝙ iflata ſicut ſtercus vacce ſignificat iflatiuā ventoſitatē. Sed dices tu hāc qūo recipit. ¶ Dicit̃ ꝙ paulatim attracta humiditate ad epar per meſeraicas fit minꝰ ⁊ minus fluida: ita ꝙ tandē in monoculo ⁊ colon complet̃ cōſtantia ⁊ groſſicies quā dꝫ habere. ⁊ ideo apparitio egeſtiōis formate ī diſſinteria ſignificat ſanitatem ſuperioꝝ inteſtinoꝝ ⁊ monoculi. Et quando multaꝫ habꝫ ventoſitatē poſt exitum nō ſeruat figuram quā habet in exitu ⁊ acquirit in ficteri: ſed quādo caret illa ⁊ eſt debite ſubſtantie ſeruat eam.

¶ Et eſt cū ex hora ſui cognoſcit̃: qm̄ cum egeſtionis exitus feſtinat ⁊ horā q̃ egredi ſolebat antecedit: ſignū eſt malum: qꝛ fellis ſignificat multitudinē ⁊ virtutis retētiue debilitatē: ⁊ ſi eiꝰ tardat̃ exitus digeſtiue ſignificat debilitatē ⁊ iteſtinoꝝ friditatem.

¶ Docet ſignificare ex hora exitꝰ: ⁊ duo ponit ſigna rōne quorūdaꝫ cōiunctoꝝ. ibi (Et humiditatis.) Dicit p̄mo ꝙ egeſtio cognoſcit̃ ex hora exitus. nam illa que feſtinat ad exeundū eſt mala: qꝛ ſignificat abundantiā colere ſtimulātis ad exitū aut debilitatē retētiue. Sꝫ qn̄ ſignificat debilitatē digeſtiue ⁊ frigiditatē inteſtinoꝝ.

¶ Et humiditatis ⁊ ſomni multitudo ventoſitates ſignificat iflatiuas. Colores quoqꝫ extranei ⁊ diuerſi mali exiſtunt: ⁊ nos ipſos i libro nomiabimus particulari.

¶ Facit qō dcm̄ eſt di. ꝙ multitudo humiditatis ⁊ ſoni ſignificat vētoſitatē inflatiuā q̃ eſt cā ſoni: ⁊ colores ex̄nei ⁊ diuerſi cōmixti ſignificāt etiā malū: qꝛ ſignificāt humorē malū cōmixtū aut ipotētiā v̄tutis ſuꝑ cibū equādū.

¶ Que vero ex egeſtione eſt melior eſt iuncta que eſt ſimiliū ꝑtiū ⁊ in q̃ aquoſitas ſiccitati eſt vehemēter admixta: ⁊ cuiꝰ ſpiſſitudo ē ſic̄ mellis ſpiſſitudo ⁊ cuiꝰ exitꝰ eſt facilis ⁊ nō ꝑūgit: ⁊ cuius color attinet citrinitati ⁊ nō eſt multi fetoris: neqꝫ eſt priuata fetore: ⁊ nō hꝫ gurgulationē neqꝫ rugitū: ⁊ nō hꝫ ſpumā: ⁊ eiꝰ exitꝰ eſt in hora in q̃ ſolꝫ ⁊ ſm̄ quātitateꝫ q̃ ei qō comedit̃ eſt ꝓpinq̃ in quātitate ſui.

¶ Hic docet qualis debꝫ eſſe egeſtio laudatiſſima: ⁊ p̄mo facit hoc. ſecūdo ponit duo notāda. ibi. (Et ſcito) De prima dicit ꝙ illa egeſtio que eſt omniū melior debet habere decem cōditōes. ¶ pª. ꝙ ipa ſit partiū ſiliuꝫ: ita ꝙ hūiditas eſt vehemēter admixta ſiccitati. Nam digō ꝑfecta dꝫ bn̄ cōmiſcere hūidū cū ſicco. ¶ 2ª cōditio. ē ꝙ eiꝰ ſpiſſitudo ſiue groſſicies dꝫ eſſe groſſicies ſiue ſpiſſitudo mell̃. Et ꝑ mel nō debemus itelligere mel ceres. Nā eſſe debꝫ eiꝰ ſpiſſitudo tāta vt poſſit ſtare ꝯiūcta p̄ter ꝙ fluat ⁊ currat: vt 2º. ꝓnoſtico. cōmen. 13. ¶ 3ª ꝯditio eſt ꝙ eiꝰ exitꝰ ſit facilis. ſignificat. n. ꝙ nō ē viſcoſa. ¶ 4ª ꝯditio eſt ꝙ non ꝑūgat iteſtina ī exitu. ſignificat. n. ꝙ caret ꝑmixtiōe acuti p̄ter nām. ¶ 5ª ꝯditio eſt ꝙ eiꝰ color attinet citrinitati ꝑꝑ cām dictā ſupra. ¶ 6ª ꝯditio. ꝙ nō ſit multuꝫ fetida: qꝛ ſignificaret putredinē: nec ꝑuata ſit fetore. Naꝫ qꝛ eſt ſuꝑfluitas iconueniēs ꝑ nr̄o nutrimento dꝫ hr̄e odorē nō placentē nec delectātē. ¶ 7ª ꝯditio. ꝙ nō hēat ꝯiūctā gurgulatōeꝫ: neqꝫ rugitū. hec. n. ſignificāt admixtionē vētoſitatis: q̃ dꝫ eſſe ꝑuata cū digō eſt optima. ¶ 8ª ꝯditio eſt. ꝙ nō hēat ſpumā ꝑꝑ eādē cām. ¶ 9ª ꝯditio. ꝙ exitꝰ eiꝰ ſit in hora ſolita ꝑꝑ cām ſupiꝰ dictaꝫ. ¶ 10ª cōditio. ꝙ ſit q̄ntitatis ꝓportōate ad cibū iuxta modū dcm̄ in p̄nº capl̃i.

¶ Et ſcito ꝙ non oīs egeſtionis eq̄litas eſt laudabilis: neqꝫ oīs eius lenitas: qꝛ quādoqꝫ ſunt ꝓpter vehementē maturatiōeꝫ in omni ꝑte ſimilem: ⁊ quādoqꝫ ſunt ꝓpter aduſtioneꝫ ⁊ liquefactōeꝫ ſimiles: ⁊ tunc q̄dē ſunt ex deterioribus ſignificatiōibus. Et ſcito ꝙ egeſtio que eſt tēperate eēntie q̃ eſt ad tenuitatē nō eſt laudabilis niſi cuꝫ nō ſunt cū ea rugitus neqꝫ ventoſitates neqꝫ i ſui exitu paulatim iterſecat̃: ⁊ ſi non poſſibile eſt vt eius exitus ſit propter virus moleſtās qō eſt ei admixtuꝫ: ⁊ nō ꝑmittit vt coniungatur.

¶ Ponit duo notanda. p̄muꝫ eſt ꝙ nō oīs equalitas neqꝫ oīs lenitas eſt laudabilis. Naꝫ quādoqꝫ ſunt ꝓpter bonitatē egeſtionis: ⁊ qn̄qꝫ ꝓpter dominiū equale caloris preter nām adurentis: aut putrefaciētis: aut eliquantis: ⁊ qn̄ ita ſunt ex deterioribꝰ ſignificationibꝰ. Et modus diſcernendi eſt ex fetore ⁊ colore ⁊ corporis alleuiatiōe aut cōtrarijs. ¶ Scōm notabile eſt ꝙ tu debes ſcire ꝙ non oīs tēꝑate eēntie ē laudabil̃. nā n̄ dꝫ cū illa eē vētoſitas neqꝫ rugitꝰ: neqꝫ dꝫ in ſui exitu paulatim iterſecari: qꝛ ſi iterſecat̃ poſ̃e eſt ꝙ hoc ſit ꝑꝑ virus moleſtās qō ē ei ꝑmixtū ⁊ non ꝑmittit vt ei ꝯiūgat̃. i. vt vna ꝑs alteri iūgat̃ ⁊c̃.

¶ Eſt aūt cū pleriqꝫ ſollicitti fuerit de ſignificationibus que in ſudore ⁊ alijs apparēt rebus: veruntamen de ipſis loq ꝓprius eſt in ſermone particulari. In ſermone quoqꝫ particulari ſimiliter repies expoſitiōis augmentū in re egeſtionis ⁊ vrine ⁊ reliquorum.

¶ Hic excuſat ſe a determiatōe d̄ ſignis ſudoris ⁊ ſputi: qꝛ determiare de iſtis vr̄ ſibi meliꝰ i libris ꝑticularibꝰ ⁊c̃.

¶ Explicit cōmentum clariſſimi viri Ugonis Senenſis in primam ⁊ ſecundā fen primi canonis Auicenne.

¶ Eximy Doctoris magrī Antony fauētini q̄ſtio de febre edita in felici ſtudio Ferrarienſi.

Queritur vtꝝ febris ſit ꝯpl'o. ⁊ ꝓbatur φ nō. ꝑmo ſic. Cōplexio eſt q̄litas q̄ ꝓuenit imediate ex actōe ⁊ paſſiōe q̄litatū ꝑmaꝝ in elemētis repertaꝝ. ꝑma ꝑmi. caplo ꝑmo. doctrine 3ᵉ. Febris aūt fit imediate ex calefactū eſſe humoꝝ vel ſpūum vel mēbroꝝ que nō ſunt elemēta. igiᵗ febris nō eſt ꝯpl'o. ꝯña tꝫ. ⁊ minor colligiᵗ ex mēte oīum medicoꝝ: maior aūt eſt Aui. ¶ 2º ſic. febris ē calor. igiᵗ ſi eſt ꝯpl'o eſt ꝯpl'o cal'a. igiᵗ qñ flegmaticus febrit hꝫ ꝯpl'onē calidā. nō igiᵗ fridam. igiᵗ nō eſt flegmaticus. ꝯñs eſt falſum: qꝛ pari rōne homo iratus ⁊ exercitatꝰ deſineret eſſe flegmaticus. ¶ 3º ſic. ꝑmuteᵗ ſoꝛ. colericus ad flegmaticū: ⁊ pono φ dū ꝑmutaᵗ ad flegmaticum īcipiat febrire: ⁊ ſeqᵗ φ in eodē corpore calor ſimul ⁊ frigus ītendiᵗ. ſi. n. febris eſt ꝯpl'o: ſoꝛ. ꝯpl'o in calore ītendeᵗ. cū igiᵗ eadē in frigore ītendaᵗ vt cōſtat ex caſu idē in calore ⁊ frigore ſimul ītendeᵗ: cōfirmaᵗ in febre augmaſtica cibi ⁊ potus fridi refrigerāt ꝯpl'onē. Febris aūt continue ītendiᵗ ex quo eſt augmaſtica. igiᵗ ſi febris eſt ꝯpl'o eadē res in calore ſimul ⁊ frigore ītendiᵗ: poſtremo febris ē calor. igiᵗ febris eſt q̄litas ꝑma et ſimplex: ꝯpl'o aūt eſt q̄litas 2ᵃ q̄ ꝓuenit ex actōe ⁊ paſſiōe ꝑmarū. igiᵗ febris nō ē ꝯpl'o: ꝯña optima: ⁊ maior ē nota ex diffōne febris. minor aūt ꝯſtat ex diffinitōe complexionis.

Sed contra eſt eſt qd Gal. ⁊ Auic. ⁊ oēs medici veteres dicūt febrē eſſe malā ꝯpl'onem calidā: qd in ſequētibꝰ patebit.

Circa ſolutionem q̄ōnis tres fient articuli: in ꝑmo videbitur gd ſit ꝯpl'o quo meliꝰ ſolui q̄ſtio poſſit. in 2º videbiᵗ an in eodē ſubo ſimul eſſe poſſint ꝯpl'o ⁊ q̄litas ꝑma. in 3º ꝑtractabiᵗ ꝑncipale ꝓpoſitū. ¶ Quantū ad ꝑmū ſupponiᵗ ꝑmo media extremis eſſe ꝯria: lꝫ ꝯrietate iperfecta. Suppō pꝫ ex pħia. mediū. n. ſapit nām extremi. ex quo ſeqᵗ φ eſt ipoſſibile aliqd ſubm a media qualitate ⁊ ab extrema abſolute denoīari. nō. n. pñt de eodē ꝯria ſimul ꝑdicari. vñ nō eſt poſſibile idē pallidū eē ⁊ albū abſolute: ſꝫ ſolū in reſpcū. pallidū. n. ad fuſcū eſt albū: lꝫ nō abſolute albū. ¶ 2º ſupponiᵗ ex nāli pħia calm ⁊ frigidū ꝯria eſſe mediata eodē q̄ mō hūidū ⁊ ſiccū: qd hoc mō declaraᵗ. Calor verus ⁊ ſimplex q eſt q̄litas ꝑma eſt q in omni mā mixta in quā agit ſemꝑ cōgregat homogenea ⁊ ſegregat etherogenea: frigꝰ aūt qd eſt ſimplex ⁊ ꝑma q̄litas eſt qd congregat homogenea in omni mā mixta i quā agit ⁊ etherogenea: vt pꝫ ex diffōne vtriuſq̄ poſita. 2º ď generatōe: ⁊ 4º metheoroꝝ. nō. n. pōt calor ſimplex aliqñ homogenea ſegregare: ⁊ aliqñ cōgregare ex quo ſimplex eſt ⁊ vi alteriꝰ agere nō pōt: ſicut viride: qd mō oculū ꝯgregat mō diſgregat. non. n. eſt ſimplex nigredo neq̄ albedo: ſꝫ compoſita: ſimplex aūt nigredo ſemꝑ ꝯgregat. nō. n. pōt diſgregare ex quo nihil albedis participat. Cū igiᵗ iter ſemꝑ ꝯgregare homogenea ⁊ etherogenea ſegregare ⁊ ſemꝑ cōgregare vtraq̄ ſit mediū: qd eſt aliqñ cōgregare aliqñ ſegregare: mediū erit iter calm ⁊ frigidū. idē ꝯſtat ex ꝓꝑa actiōe vtriuſq̄. ē eni cal'i ſimplicis ſemꝑ ⁊ oēm māꝫ in quā agit calefacere: fridi aūt frigefacere: mediū aūt eſt aliq̄ ⁊ aliqñ calefacere. aliq̄ vō ⁊ aliqñ refrigerare. igr mediū aliqd neĉe ē eē. ſicut ſi albi eſt oēm oculū diſgregare. nigri vō cōgregare. Cū mediū ſit iter vtrūq̄ neceſſe eſt iter albū ⁊ nigrū mediū dari: eadē rō ꝓbat in auaro ⁊ ꝓdigo. eſt. n. auarus qui ſemꝑ retinet: ⁊ qñ opꝫ ⁊ qñ nō opꝫ: ꝓdigus aūt q ſemꝑ expendit ⁊ qñ opꝫ ⁊ qñ nō opꝫ: cū igiᵗ mediū ſit iter vtrūq̄ opꝫ iter auaꝝ ⁊ ꝓdigum mediū iueniri. ¶ Similr̄ ꝓbaᵗ inter humidū ⁊ ſiccū medium dari. eſt. n. humidū qd alieno termio facile termiaᵗ. ſiccū vero qd difficile vt cōſtat ex diffōnibꝰ eorūdē. 2º de generatōe: ⁊ 4º metheoroꝝ traditis. iter difficile aūt ⁊ facile eſt mediū. igiᵗ ⁊c. ¶ Idem ꝓbari pōt ex ꝓpria vtriuſq̄ actiōe vt itelligenti conſtat. ¶ Idē pꝫ ex Boeᵒ in lib. ꝑdicamentoꝝ q ait. calm ⁊ frigidū ꝯria eē mediata. ¶ Idē Auerro. dicit. 3º de aīa. cōmē. 4º in fine his vbis. ī ſenſu tactus iueniᵗ mediū inter ꝯria que cōprehēdit. ꝯria. n. alia ſunt in ſpē a medys. idē dicit. cōmento. iis. ſcōi de aīa. ¶ Idē videᵗ ſentire beatꝰ Thomas in ſumma ꝯ Gen. lib. 4. caplo. 81. ⁊ ſuꝑ Boetiū de tri. ⁊ in libello de mixtione elementoꝝ.

¶ 3º ſuppōiᵗ ex pħia φ mediū fit ꝓxime ex mutua actiōe extremoꝝ ſi extrema ſint actiua iter ſe ⁊ paſſiua: aut ꝓxime ex mutua actōe medioꝝ. Suppoſitio pꝫ. Si. n. extrema ſint actiua iter ſe ⁊ paſſiua neq̄ alterū ex toto alteri domineᵗ neceſſe eſt cōtinuata actōe vtrūq̄ corrūpi: cum igiᵗ mediū hēant neceſſe eſt mediū aliqd generari: vt ex 2º de generatione colligiᵗ ab Ariſto. ⁊ Auerroy ⁊. 10. metaphyſice. Si aūt alteꝝ alteri ex toto domiareᵗ fieret alterius corruptio aut alteriꝰ generatio. Et ſi multa ſint media eadē rōne iter ſe agētia poterūt corrūpi: ⁊ mediū aliō generari. ſicut ex actiōe albi ⁊ nigri fit medius color: ⁊ ex actōe medioꝝ coloꝝ vel ſapoꝝ vel odoꝝ fiūt aly medy colores vel ſapores vel odores niſi immediati ſint ⁊ ꝓximi. nō. n. īfinite ſunt ſpēs medioꝝ ex quo extrema ſunt finita: vt ďr in lib. de ſenſu ⁊ ſenſato.

His poſitis ꝑma ꝯcl'o ē. Complexio eſt qualitas vna ⁊ ſimpl'r media iter calorē ⁊ frigus aut iter humorē ⁊ ſiccitatē. ꝓbaᵗ. Complexio eſt q̄litas que fit ex actione ⁊ paſſiōe qualitatū ꝑmaꝝ in elemētis repertaꝝ: qd itelligi debꝫ ꝓxime ⁊ imediate vt nōnulli dicunt: colores enī ⁊ odores ⁊ ſapores ex eadē actione fiunt: ſed nō ꝓxime: nulla aūt qualitas fit ꝓxime ⁊ immediate ex actōe dicta ⁊ paſſiōe: niſi qualitas media iter q̄litates ꝑmas. igr ⁊c. ꝯña optima: maior ē diffō ꝯpl'onis tradita ab Auicē. ⁊ ab oībꝰ. minor aūt cōſtat ex 3ᵃ ſuppōne ⁊ 2ᵃ. voco aūt ꝯpl'onem qualitatē ſimplicē nō virtute: ſed actu. eſt. n. potentia ⁊ vtute cōpoſita actu ſimplex ſicut color mediꝰ. ¶ Correlariū ꝑmū. Cōplexio non eſt qualitas ſcōa. q̄litatē aūt ſecundā voco q̄litatē q̄ nō eſt ꝑma: neq̄ ad ꝓximū genꝰ ꝑmaꝝ pertinet: vt ē color: ſapor: odor. q̄litas. n. que eſt ꝯpl'o eſt media iter qualitates ꝑmas velut iter ꝯria: mediū aūt ⁊ extrema ꝑtinent ad idē ꝓximū genus: qꝛ oēs hꝫ qualitates ſunt īuicē ꝯrie. ſicut omnes colores ⁊ extremi ⁊ medy ad idē ꝓximū genus ꝑtinent: ad aliud vō ſapores. ¶ Scōm. ꝯpl'o non eſt aliqua qualitas ſcōa ꝑter hꝫ qualitates medias ⁊ colores ⁊ ſapores ⁊ odores vt gdā videnᵗ imaginari: probaᵗ. omnis huiuſmodi qualitas ſcōa quecūq̄ eſt nō poteſt ex actione ⁊ paſſione ꝑmarum qualitatū ſimpliciū immediate produci. ꝑus. n. produciᵗ media que eſt ꝓpry generis. ſicut ex actione ſaporum iter ſe ꝑus fiunt medy ſapores q̄ odores. ¶ Tertiū complexio eſt qualitas tangibilis: itenſibilis ⁊ remiſſibilis: qd Ugo negat: deductio itelligēti pꝫ: qd niſi verū eſſet nō cōtingeret alteꝝ altero colericiorē eſſe neq̄ temperatiorē neq̄ ſignū ſumptū a temperie calidi ⁊ frigidi eēt ſignū ſumptū a ſuba ꝯpl'onis tēꝑate. ¶ Quartū. nulla eſt ꝯpl'o equalis ad pōdus. ſi. n. fit ꝯpl'o ex ꝯrys iuicem agentibꝰ neceſſe eſt aut equipotētia ſint aut nō. ſi aūt eqpotētia fuerit nihil fiet; vt ďr. 10. metaphyſi. ⁊ idē 2º de generatiōe Auerroys. ⁊ 2º colliget. ⁊ 4º metheoro. cōmē. 10. quantū. n. alteꝝ poteſt agere tantū alterū pōt reſiſtere. ſi vō nō ſunt eqpotentia aut alterū ſimpl'r dñaᵗ alteri: aut nō ſimpl'r: ſed ex parte quadā. ſi ꝑmū fiet alterius corruptio alterius generatio: vt iam dcm̄ eſt: ſi ſcōm fiet com-

plexio:neceſſe eſt igitᷣ in omni cōplexione alterū vincere alterū vinci.igitᷣ oīs complexio vnius cōtrarij nām ⁊ virtutē magis ſapit q̄ȝ alteriꝰ. ¶ Vñ Auerroys hoc argumēto ꝓbat cōtra Gal.nullā cōplonē ꝓprie tempataȝ eſſe ad pōdus.in 2ᵒeniȝ libro de gnōne.ſic dicit.mixtio ꝯrioꝝ fit qñ alteꝝ nō dñatᷣ ſup alteꝝ:necq̄ hȝ equalē potētiā:ſi enī potētia alterius fuerit ſimplr dñans:coꝛruptio erit dñati:⁊ gñatio dñantis:⁊ ſi equales fuerit potētie:tūc nō fiet altera foꝛma:ſicut declaratū eſt in metaphyſica.⁊ cū potentia alterius nō fuerit dñans ſimplr:ſȝ dñans dñata:generabitᷣ ex eis aliqđ mediū:ſed tñ decliat ad partē dñantis:⁊ ideo hoc mediū cū eo q̄ ē declinās ad aliqđ extremoꝝ hȝ aliquā latitudinē recipiētē magis ⁊ minus. ¶ Et ex h̄ apparebit etiā ipoīe eſſe aliquā cōplonē tempatā:quā poſuit Gal.ſ.tempantiā que eſt ſm extrema que ſunt in fine nō tempantiā que eſt ſm extrema ꝯplonis ſpeciei in qua ꝯſiderat medicina.Ex qbus vbis ꝯſtat complonē eſſe hꝫ qualitatē mediā que dicta eſt:⁊ qđ intēdi pōt:⁊ remitti:⁊ q̄ nō eſt equalis ad pondus. ¶ Idem dicit cōtra Gal.10ᵒ metaphy. ¶ Idē 2ᵒcolliget.ꝑ caᵒ.⁊ vltimo.eadē rō ꝓbat in graui ⁊ leui dari nō poſſe aliqđ mediū equale ad pōdus qđ ꝓbat Auerroys in 2ᵒcolliget.argumēto gnāli:qđ colligi pōt h̄ mō:omne qđ cōpoſitū eſt ex duobꝰ ſolis ſpē differentibꝰ alteꝝ hȝ tanq̄ȝ foꝛmā:alterū tanq̄ȝ mām.ſic enim Ar.ꝓbat aīam eſſe foꝛmā dicēs:aīal ꝯſtat ex duobꝰ ſolis ſpē differētibꝰ coꝛpe.ſ.⁊ aīa:alteꝝ igitᷣ eſt foꝛma alteꝝ mā:foꝛma aūt eſt qua ꝑncipalr res eſt id qđ eſt:aīa aūt aīalis:⁊ plāte hꝫ ē.igitᷣ eſt foꝛma.ſi.n.aliqd ex duobꝰ ſolis ſpecie differētibꝰ ꝯſtet:neceſſe eſt ex vno ꝑncipalr pēdeat:ſi enī vtracq̄ haberēt equalē ꝑncipatū cū ſint ſpecie dñia nō eēt mltitudo recte iſtituta:necq̄ a nā fieri poſſet que nihil nouit facere:niſi qđ recte inſtitutū eſt ⁊ oꝛdinatū:opȝ igitᷣ alterū eſſe foꝛmā:alteꝝ mām:vel ꝓpoꝛtionale:foꝛma autē eſt que materie dñatᷣ ⁊ agit.igitᷣ in omni cōpoſito ex duobus ſolis ſpecie differētibꝰ oȝ alterū ſupeſſe:alteꝝ vō ſubeſſe. ¶ Dixi aūt ex duobꝰ ſolis ſpecie differētibꝰ.nā binarius ꝯſtat ex duabꝰ vnitatibꝰ:quaꝝ neutra eſt foꝛma:ſed vtracq̄ mā:linea quocq̄ ex duabꝰ ꝯſtat medietatibꝰ:quaꝝ vtracq̄ eſt mā:ſed nō differūt ſpecie. ¶ Preterea.nec numerus per ſe vnū eſt:ſed multitudo:aqua quocq̄ lȝ ex duabus medietatibꝰ ꝯſtet:nō tñ ex ſolis duabꝰ medietatibus:ſed ex mā ⁊ foꝛma.ideo ſi qd mediū eſt iter graue ⁊ leue:qđ ex diffōnibus ſimplr leuis:⁊ ſimplr grauis ꝓbari pōt:neceſſe ē vno magis q̄ȝ altero ꝑticipet. ¶ Idē Auerroys ꝑ celi.ꝯmēto.7ᵒ.his vbis.ipoīe eſt enī in coꝛpibꝰ cōpoſitis aliqua cōponi equalr:⁊ nos poſt declarabimꝰ:⁊ ſi eſſet aliquod cōpoſitū equalr:ꝯtingeret q̄ aliqđ coꝛpꝰ non moueretᷣ omnino:ſed ſtaret in quocūq̄ loco poneretᷣ:ſcȝ ſtaret aut ſuperius:aut iferius:aut in medio duoꝝ cōtrarioꝝ:⁊ moueretᷣ in ceteris:qđ non inuenitᷣ. ¶ Idem Alber.eodē loco.⁊ Egidius 3ᵒ.đ aīa.caplo vltimo. Idē beatꝰ Thomas in queſtionibus de malo. Idē Aui.ꝑma ꝑmi.caplo de cōplexionibus dicēs phos ꝓbare q̄ impoſſibile eſt aliquo modo dari equale ad pondus.

¶ Jacobus auteȝ ⁊ alij ideo putāt dari aliquod equale ad pondus:quia putāt cōtraria inuicem coniungi in eodem ſubiecto:vnde quādo fit tranſitus ex ſumma leuitate vel caliditate in ſummā grauitatē vel frigiditateȝ:neceſſe eſt ad equalitatē ponderaleȝ venire:ſed cōtraria nō poſſunt ſimul eſſe.vt ꝓbatᷣ in 3ᵒarticulo. ¶ Preterea.ſi admittatur aliquid ex grauibꝰ ⁊ leuibꝰ equaliter compoſitum eſſe nō eſt neceſſariū ſequi qđ dicit:coꝛpus.ſ.huiuſmodi in medio aque ⁊ aeris poſitum moueri circulo:in quolibȝ autē elemento ſi totū ponatᷣ moueri vel ſurſum vel deoꝛſum:coꝛpus enim mixtum qđ mouetᷣ ex loco in quo eſt:iō mouetur:quia querit locum naturalem:ſi enim eſſet in loco naturali nō moueretᷣ:coꝛpus aūt iam dictum nō maioꝛē habet affinitatē cum vno q̄ȝ cum alio.ideo quodlibet elemētum eſt locus ſibi naturalis in quo appetet quieſcere:lȝ virtutē habeat motiuam que ad reſiſtentiam ꝓpoꝛtionem habet debitam.nam quādo aqua ex igne venit i ſperam aque:adhuc virtus motiua obtinet ꝓpoꝛtionē ſuam que non mouet:eo q̄ nō appetit. ¶ Preterea.ſi coꝛpꝰ datuȝ ſit bipedale:⁊ medietas ſit in aqua:medietas in aere:nō poterit circulo moueri:nulla enim eſt ratio cur in dextrum potius q̄ȝ in ſiniſtrum moueatᷣ:nec cur vnum pedale potius q̄ȝ alterū ſit ꝑncipiuȝ mouēdi. ¶ Preterea.motus ſimpliciter naturales habēt finem in quem tendunt:quo habito quieſcūt:vnde motū elemēti vel mixti coꝛpoꝛis naturalē impoſſibile eſt infinitum eſſe:quia natura:que nō eſt intellectus:nō mouet ad aliquid qđ haberi nō pōt.Si aūt datum coꝛpus circulo moueretur ſemper moueretur:nec vnq̄ȝ quieſceret.

¶ Quartū coꝛrelariū. Impoſſibile eſt idem coꝛpus cōplexionatum eſſe:⁊ abſolute calidū vel frigidū.Coꝛrelarium patet ex coꝛrelario ꝑme ſuppoſitionis ⁊ ꝯcluſiōe iā ꝓbata

¶ Quintum:nō omne mixtum eſt calidum quo ad equale ad pondus:nec omne humiduȝ.ꝓbatᷣ.complexio enim eſt qualitas media inter qualitates ꝑmas:que vt iam ꝓbatuȝ eſt vel vna vel altera magis participat:ſi calido vl humido neceſſe eſt cōtraria ſit alteri:que cōtraria magis participat:duoꝝ autem contrarioꝝ ſi vnum eſt in rerum natura ⁊ alterum:quoniā vtrūq̄ ad mundi integritatem pertinet.vt dicitᷣ ꝑmo celi. Igitᷣ ſi complexio reperitᷣ calida vel humida reperitᷣ frigida ⁊ ſicca.⁊ ecōtrario.omnis autē complexio alicuius mixti nālis eſt cōplexio.igitᷣ ⁊c. ¶ Cōfirmatᷣ.mixta calida ⁊ frigida humida ⁊ ſicca ſunt iter ſe ꝯtraria.ſi igitᷣ danᷣ mixta calida ⁊ humida:neceſſe eſt dari frigida ⁊ ſicca.Aliogn calido ⁊ frigido agentibus nunq̄ȝ cōtingeret frigidum ex parte calido dñari adeo q̄ vtroq̄ coꝛrupto complexio fieri poſſit:⁊ mixtuȝ aliquod qđ philoſophie repugnat. ¶ Idē cōſtat in his mixtis que coagulata ſpē a frido vt ſunt mella:oſſa:nerui:cartilagies:melācolia:flegma:lac:⁊ ſimilia:que ſi calida ſunt ex participatione ſolum ſunt calida:vt aqua:ſed calitate ablata ſentiuntᷣ fridiſſima.vt Ar.dicit 4ᵒmetheoroꝝ.

¶ Quidā tamē putāt omne mixtū abſolute calidum eſſe:maxime vō animatū coꝛpus ⁊ viuū:quoꝝ potiſſimus eſt Gētilis.ꝑma ꝑmi longā circa hoc diſputationem faciens. ¶ Argumēta aūt breuiter ſunt hec. ¶ Primū eſt.cuiuſlibet mixti generatio eſt per digeſtionē. In omni eniȝ mixto opoꝛtet humidū ſicco miſceri:qđ eſt opus digeſtionis.digeſtio autem fit a calido.igitᷣ omne mixtum a calido fit.qđ aūt fit a calido abſolute calidū eſt. ¶ Secūduȝ eſt.oē mixtū putreſcit:putrefactio aūt eſt coꝛruptio ꝓpꝛie ⁊ innate caliditatis ab aliena caliditate:qđ fieri non pōt:niſi in quolibet mixto caloꝛ regat ⁊ dominetᷣ:qñ enim humidū cōtinere nō pōt:eo q̄ defecit fit putrefactio.ſi igitᷣ in quolibet mixto caloꝛ dñatᷣ ⁊ regit:opoꝛtet omne mixtū calidū eſſe. ¶ Tertio adiūgi pōt.qđ Ar.dicit 4ᵒmetheoroꝛuȝ.his verbis:facturū aūt frigidū vt coꝛruptionē:aut ſm accidens. ¶ Idē quocq̄ Albertus inuere videtᷣ 4ᵒmetheo.ſi diligēter legatᷣ.Qꝛ vō omne viuēs ſit calidū ⁊ humiduȝ ꝑſuadent pluribus argumētis. ¶ Primo:qꝛ oīs operatio viui coꝛpoꝛis calido ⁊ humido perficitᷣ vt ſpiritu ⁊ ſanguine:aut ꝓpoꝛtionali. ¶ Scđo.qa in quolibȝ viuo fit nutrimenti cōuerſio in ſubſtātiā coꝛpoꝛis nutriti:cōuerſio aūt huiuſmodi eſt opus caloꝛis. ¶ Tertio:qa generatio viui coꝛpoꝛis eſt ꝑma participatio aīe in calido naturali:⁊ vita eſt eius permanſio.

¶ Sed cōtra eſt:ꝑmo qđ ariſt.dicit generationē mixti coꝛpoꝛis a calido fieri ⁊ frigido:⁊ idem dicit 2ᵒde gñatione.

¶ Dicit autē beatus Thomas 4.º metheoroꝝ. ſi eſt opus beati Thome. ꝙ ideo dictū eſt generationē mixti a calido ⁊ frigido fieri: quia quedam mixta generant̄ a frigido. ¶ Itē Ariſt. dicit eodē 4.º ꝙ coagulata. ſ. a frigido. vt ſunt inq̄t beatus Thomas metalla difficile putreſcūt: q2 magis frigida ſunt ꝙ̄ aer ſit calidus: qui tamen abſolute calidus eſt in naturali ſua diſpōne. ¶ Item Ariſt. iuxta finē quarti metheo. dic̄ ꝙ ea mixta: quoꝝ mā magis eſt aqua nāliter ſunt frigida qualia ſunt metalla. ¶ Idē cōſtat in criſtallo: glacie: grandine: niue: pruina. ¶ Itē Ariſt. dicit in lib.º de aīalibus ꝙ cerebrū frigidū eſt: ⁊ ad tactū fridū ſentit̄. qđ Ugo dicit ſe exptū eſſe nōnunq̄ in fractura capitis. ¶ Itē ſunt fruct9 quidam ⁊ potētia ⁊ tactu fridi: vt ſuccus limonū: aranciorꝝ: prunoꝝ ⁊ piroꝝ imaturarum ⁊ agreſta. ¶ Itē Gal. dicit 2.º tegni. ꝙ ſignū cōplōnis fride eſt ꝙ manib9 fridū corpus ſentit̄. ¶ Item dicit ꝙ corpus tempatū mediocritatē in oībus ſeruat: non. n. hȝ multam carnē: nec paucā: nec oīno durū: nec molle: nec calidū: nec fridū: nec humidū: nec ſiccū. Si vo dicat̄ frigidū corp9 iudicari fridū: hoc eſt minus calidū ꝙ̄ tempatū: neceſſariū erit iudiciū frigidi pendere ex iudicio ⁊ cognitione tēperati: tempatū aūt non iudicat̄ tempatū: niſi ex eo ꝙ nec calidū nec frigidum ſentit̄. vt Gal. dicit in pncipio ſecūdi velut ſigno a ſubſtātia ſumpto. Si igit̄ omne viuens abſolute eſt calidū oportet temperatū eo iudicari temperatum. qđ nō eſt fridū ad tempatū: nec calidū. In cognoſcēdo igit̄ tempato oportebit cognitionē eiuſdē tēperati antecedere qđ eſt ridiculū. ſic enim ſi deberet iudicari a medico ſor. eſſe tēperatū maxime in ɔplōne per ſigna a Gal. tradita oporteret pus ſcire ipſum eſſe tēperatū in ɔplōne. ¶ Preterea. ſi corpus tēperatū nō eſt vere mediū inter extremā calitatē: ⁊ extremā friditatē cū qbus ob earum intenſionē vita non pōt ſupeſſe: ſed ſolū eſt mediū inter exceſſus tēperamēto iproportionatos: vt Jacob9 dicit: ſeqtur corpus tēperatū nō eſſe mediū iter multā carnē hñs ⁊ paucā: ſed potius vergere in paucā carnē: qđ ita deducitur: extremū fridū ⁊ ſiccū eſt pauciſſime carnis: aut illi pximū: cōplexio enim melācolica eſt frida ⁊ ſicca ⁊ pauciſſimi ſanguis ⁊ carnis: calida vo ⁊ humida eſt plurimi ſanguinis ⁊ carnis. ſi igit̄ extremo frido et ſicco pximius eſt tempamētū ꝙ̄ calido ⁊ ſicco pximius erit pauce carni ꝙ̄ multe. cū tñ Aui. dicat ꝙ magis inclinat in craſſitiē quādam ꝙ̄ in maciē. Sed hec mā al's latius. ¶ Ad pmū igit̄ dici pōt nō omne mixtū per digeſtionē fieri: vt eſt nix: criſtallus. ¶ Scđo. cōceſſo ꝙ per digeſtionē fiat nō oȝ ſimpliciter calidū eſſe: q2 facta digeſtione pōt poſt aduenire frigidū cōgelās a quo calore expulſo fit res frigida: vt in metallis cōtingit ⁊ cornib9: ⁊ vnguib9: ⁊ oſſib9: ⁊ neruis: q̄ niſi frida eſſent nō lederent̄ a frigido: nec flegmatici: niſi fridi eēnt iuuarent̄ ab eſtate: ſicut iuuari dicit Hy. ⁊ Gal. 3ª particula afforiſ. ¶ Preterea calor nālis a quo fit digeſtio nō eſt niſi ɔplexio quedā: que lȝ aliquādo plus ſapiat frigidi ꝙ̄ calidi: digerit tñ vi cali: qđ habet vnde digeſtio ſanguis in lac a māmillis facta a cōplexione nāli fit mamillarū que fride ſunt ſanguini cōparate: ⁊ oſſa que ſunt ſanguine frigidiora ſanguinē ſuū digerūt. ⁊ cerebrū ſanguinē ſuū ſe calidiorē: ⁊ ex ſpiritu vitali generat animalē digerēdo: qđ Jacobus quoq3 a veritate aliqñ coact9 cōcedit: ⁊ in queſtionib9 tegni. ⁊ in 21ª terty canonis. ¶ Preterea a calido celeſti pōt fieri digeſtio. lȝ paucū fit ⁊ frigore minus: a quo poſtea res ſpiſſeſcit: ⁊ cōſtat: ſicut Auerroys inuit 4.º metheoroꝝ. cōmēto. 10.º iuxta finē: ⁊ idē Ariſt. in libro de aīalibus: qui calor potiſſimū eſt in ſeminib9 rerū animatarꝝ. ¶ Ad 2m dr̄. ꝙ metalla putreſcūt que frigida ſunt. verū: q2 cōplexione quadā participāt que eſt calidū naturale: eoꝝ que quādo tantū habent calidi quāto opus eſt ad regēdū humidū nō putreſcūt: quādo aūt nō habet: ſed deficit ex frigore vel alia qualibet cauſa educit̄ foras calidū naturale a calido cōtinētis quo calido educit̄ ⁊ humidum: ſed nō ppter hoc oȝ cōcludere omne qđ putreſcere pōt calidū abſolute eſſe. Albert9 aūt qcqd dixerit ſuam habuit opionē. ¶ Ad 3m dr̄. ꝙ Gal. in libro cōplexionum nō putat omne viuēs abſolute calidū eē: nec humidū: niſi eidē mortuo cōparet̄ formice ⁊ tortuce ⁊ piſces multi nā ſunt frigidi ⁊ cutis: quedā eſt frida: quedā ſicca: ⁊ dura: vt ipſemet dicit in 2.º tegni. verū autem eſt ꝙ vita eſt per calidū ⁊ humidū: puta per ſpiritū ⁊ ſanguinē vel pportionalia que abſolute ſunt calida: ſed non opȝ quodlibȝ in quo eſt aliqd calidū abſolute calidū eſſe: ſed opȝ partes calidas adeo domiari vt res abſolute calida dici poſſit in roſis: in ſandalis: in prunis imaturis ⁊ limonibus ſunt partes quedam ignee ⁊ calide: ſed adeo pauce ſunt vt nō poſſint totū reddere calidū: in viuo igit̄ corpore partes calide dominant̄ ſaltem vtute: non mole. ¶ Ad quartū dr̄. ꝙ in partibus corporis animati eſt calor nālis qui vi calidi digerit nutrimentū ſiue abſolute plus habeat calidi ſiue non. ¶ Preterea. vt dictū eſt adſunt ſpūs: vl' ſpiritib9 quedam pportionalia que ſunt calida: quoꝝ auxilio fieri poteſt nutrimēti conuerſio. ¶ Ad qntū ſolutio patet ex dictis: niſi enim materia in quā anima debet itroduci participaret huiuſmodi ſpiritu: aut pportionali: nō poſſet aīa introduci: ſed non oportet abſolute calidā eſſe. Or vo non omne mixtū abſolute ſit humidum: patet: quia quedam ex terra maxime cōſtant: vt patet in ſulfure: in lapidib9: ⁊ oſſibus: ⁊ cornibus: ⁊ ſimilibus.

¶ Sextum correlariū. nulla complexio poteſt in ſua ſpecie intenſiſſima eſſe: adeo ꝙ naturaliter non poſſit eſſe intenſior: ſit enim a. complexio que fieri poteſt intēſiſſima: ⁊ conſtat: ex quo medium eſt inter cōtraria per ipſam intenſam in calore vel frigore vel humore vel ſiccitate poſſe fieri tranſitum ex vno cōtrario in aliud: ſicut per palidum fieri poteſt tranſitus ex nigro in albū: ⁊ econuerſo. ſit igit̄ intēſiſſima: ⁊ conſtat ꝙ agente actionem ſuam cōtinuante quod intēdit in contrarium ⁊ extremum materiam in quam agit deducere tandē corrumpet huiuſmodi complexionem. Si igit̄ nūc eſt intēſiſſima: ⁊ non poteſt eſſe intenſior cum imediate poſt hoc actio agentis ad aliquid terminet̄: neceſſe eſt in contrariū terminet̄: ⁊ per cōſequens non dabitur primum inſtans forme in qua actio agentis terminat̄: puta caloris: aut alterius forme. qđ eſt falſum: nūc enim ſupponimus dari pmum rerū pmanentium ⁊ qualitatū ⁊ ſubſtantiarū. ⁊ non vltimum ex Ariſt. 8.º phyſicoꝝ. qđ inferius magis apparebit.

¶ Septimum. non poteſt dari colericiſſimus homo: nec temperatiſſimus.

¶ Octauum. impoſſibile eſt in eodem corpore vel mēbro multas eſſe eiuſdem generis cōplexiones: probat̄. omnes complexiones eiuſdē generis ſunt inter ſe cōtrarie: vt colores oēs inter ſe: ⁊ ſapores. Si igit̄ vna adeſt ɔplō nō pōt altera adeſſe: aliter oporteret idē habere: ⁊ plus ⁊ minus: vel calidi vel frigidi: vel humidi vel ſicci: vna enim complexio differt ab alia: ex hoc ꝙ altera plus habet vni9: altera alterius: aut ex eodē vna plus habet alia minus. Complexio enim calida non eſt vnius ſpeciei: ſicut nec colores medy plus albo pticipātes ꝙ̄ nigro oēs ſunt eiuſdē ſpēi.

¶ Nonū. ſi aliquod mēbrū natura eſt frigidū ex complexione innata: qđ ex influxu vel ſpūs vel ſanguis fit calide complexionis priorem perdit complexionem: ⁊ nouā induit: ſicut oſſa: quādo ſunt mortua frigidam habent complexionē: ⁊ lac: qđ extra vbera diu pmāſit que duo antea erāt calida pticipatione ſpiritus ⁊ ſanguinis.

¶ Decimum. quot ſint ſpecies complexionū ſpecialiſſime

certo ſciri non poteſt.pꝛobatur:non eniꝫ poteſt ſciri quot
ſunt ſpecies mediozum inter contraria ex quo non cõſtat
nobis quot modis:⁊ vijs contraria poſſunt miſceri:hec.n.
ſunt ſecreta nature:nec enim ſciri poteſt quot ſunt ſpecies
colozuꝫ mediozuꝫ. ¶ Secũda cõcluſio:nulla complexio
ꝓpꝛie eſt compoſita.pꝛobaᵗ:omnis complexio eſt quali/
tas:omnis auteꝫ qualitas eſt vna:compoſita aũt comple/
xio:ſi qua eſt non eſt vna qualitas:ſed due ex quibus non
fit vnum per ſe:non eniꝫ agunt iter ſe:nec patiunᵗ.igiᵗ ⁊c.
Solent tamẽ medici quaſdam complexiones dicere cõ/
poſitas complexionẽ vocãtes numerũ duarũ complexio/
num ſibi inuicem conſentientiuꝫ vt eſt calida ⁊ ſicca com
plexio que nõ ſunt vna cõplexio: ſed due.

Quantum ad ſecundũ articuluꝫ.ſupponiᵗ pͥmo
ꝙ maioꝛ eſt contrarietas extremi
ad mediuꝫ q̃ medioꝝ inter ſe.Suppoſitio patet:ſi enim
medium contrariũ eſt medio:hoc eſt:quia extremi ratiõe
participat:igitur eidem medio extremum magis contra/
rium eſt:aut ſaltem non minus:quod noſtro pꝛopoſito ſuf
ficiet. ¶ Secũdo ſupponiᵗ.ꝙ contrarietas terminoꝝ eſt
cauſa cõtrarietatis motuum 5º.phyſicoꝝ.ex quo ſeqᵗur ꝙ
maioꝛ eſt repugnãtia iter terminos motuũ contrarios q̃
inter motus:qꝛ ꝓpter quod vnumquodq;:⁊ illud magis.
¶ Tertio ſupponiᵗ.ꝙ contraria differunt ab inuicem ex
ꝓpꝛia natura ⁊ ſpecie ſua:vt albuꝫ ⁊ nigrum:dulce ⁊ ama/
rum:non enim ex alia natura poſſunt eſſe cõtraria:aliogn
non eſſent per ſe ⁊ pꝛopꝛie cõtraria. ¶ Quarto ſupponiᵗ.
ꝙ contrarla ſub eodem genere poſita maxime diſtant ab
inuicẽ. ¶ His poſitis ſit hec pͥma cõcluſio. Non eſt poſſi/
bile cõplexionẽ ⁊ qualitateꝫ pꝛimã ⁊ ſimplicẽ eiuſdẽ gene
ris in eodẽ ſubiecto eſſe.pꝛobaᵗ.due cõplexiones eiuſdeꝫ
generis non poſſunt ſimul in eodẽ ſubiecto eſſe:vt pꝛoba/
tum eſt.aliter ideꝫ eſſet plus calidi participans ⁊ minus.
Sed cõtrarietas ⁊ repugnantia medioꝝ eſt minoꝛ:aut nõ
eſt maioꝛ q̃ contrarietas extremi ⁊ medij:vt habeᵗ ex pͥ/
ma ſuppoſitione.igitur ⁊c. Ideo mirанduꝫ eſt de Jacobo
qui videtur putare cõplexionẽ eſſe huiuſmodi qualitatẽ
mediaꝫ que dicta eſt:⁊ tamẽ in eodeꝫ membꝛo ponit com
plexioneꝫ ⁊ caloꝛeꝫ ſimplicẽ:⁊ frigus ſimplr:⁊ aliquando
equales. Idẽ Ugo in pͥma pͥmi.⁊ in queſtione magna quã
edidit an cõplexio ſit qualitas. ¶ Secũda cõcluſio.non
eſt poſſibile duas qualitates extremas in eodẽ ſimul eſſe
vt caloꝛẽ ⁊ frigus.cõcluſio ꝓbari poteſt ex cõcluſione iam
ꝓbata:maioꝛ enim eſt cõtrarietas extremi ad extremum
q̃ extremi ad mediuꝫ.igitur ⁊c. ¶ Sed pꝛobaᵗ eadeꝫ cõ/
cluſio pluribus argumẽtis:quia oppoſituꝫ hodie currit ꝑ
ſcholas:lꝫ opinio huiuſmodi ſit cõtraria auctoꝛibus pꝛo/
batis ⁊ doctoꝛibus antiquis:⁊ philoſophis et medicis.5º
enim phyſicoꝝ.mediuꝫ eſt in quod pͥus venit mutãs q̃ in
extremuꝫ.igitur ſi aqua debeat ex frigido in caliduꝫ per/
mutari:opoꝛtet pͥus in mediuꝫ venire:mediuꝫ auteꝫ inter
caliduꝫ ⁊ frigidũ ſpecie differt ab extremis.vt Auerroys
dicit 3º de anima.ↄmẽto ſupꝛa allegato.non igiᵗ cuꝫ aqua
incipit calefieri mox aufertur aliqd veri frigoꝛis ⁊ intro/
duciᵗ aliqd veri caloꝛis:ſic eniꝫ nunq̃ itroduceretᵗ aliqd
mediuꝫ ſpecie differens ab extremis.ſed ſemper ſola cali
ditas adeſſet ⁊ frigiditas:lꝫ quandoq; ex vna plus:quan/
doq; ex alia: quandoq; equaliter vt hi concedunt qui
hanc opinionem ſequuntur. ¶ Preterea eadem eſt na/
tura totius homogenei : ⁊ cuiuſlibet partis:⁊ eadem vir/
tus ⁊ actio.ſicut Auerroys dicit pꝛimo celi. Caliditas au/
tem ſumma eſt quidam homogeneuꝫ:qꝺ conſtat ex par/
tibus eiuſdem rationis:ſicut dicũt qui opinioneꝫ ſequun/
tur.igitur eadeꝫ erit virtus ⁊ actio totius ⁊ cuiuſlibet par
tis:ſicut eadeꝫ eſt virtus terre pedalis:⁊ actio:⁊ cuiuſlibꝫ
partis que eſt deſcendere:eſt autẽ caliditas ſumme natu/
ra ⁊ virtus vt omni frigiditati ſit contraria:⁊ in omnem
agat:niſi aliquid pꝛohibeat:⁊ nullam ſecum patiatur.igiᵗ
eadem erit natura cuiuſlibꝫ partis:nulla igitur frigiditas
poterit eſſe cum aliqua caliditate:nec econtrario. ¶ Pꝛe
terea frigiditas vt.8.agit in omnẽ caliditatẽ vt.8.niſi ali/
quid pꝛohibeat:igitur actiuitas caliditatis vt octo eſt ma
ioꝛ reſiſtẽtia frigiditatis vt octo.cum igitur qualis eſt pꝛo
poꝛtio totius ad totum:talis ſit partis ad parteꝫ:actiuitas
frigiditatis vt.4.erit maioꝛ reſiſtentia caliditatis vt.4.
igitur frigiditas vt.4.agere poterit in caliditatem vt.4.
igitur duobus inuiceꝫ coniunctis:quoꝝ vtrũq; eſt calidũ
vt.4.⁊ frigidũ vt.4.alteruꝫ aget in alteruꝫ:⁊ ſic iter ſilia
omnino fiet actio. ¶ Confirmaᵗ.maioꝛ eſt reſiſtentia ca/
liditatis vt octo q̃ caliditatis vt.4.ſed frigiditas vt.4.
poteſt agere in caliditateꝫ vt octo.igitur multo magis in
caliditateꝫ vt.4.quod maxime continget:ſi duo ſint ſub/
iecta ad imaginationeꝫ:quoꝛuꝫ alterũ ſit frigidum ſolum
vt.4.alteruꝫ vero caliduꝫ ſolum vt.4.nihil frigoꝛis ha/
bens. ¶ Preterea non repugnabit aliquid eodeꝫ tempo/
re ad caliduꝫ vt.4.⁊ frigiduꝫ vt.4.ſimul intendi ⁊ moue
ri motibus contrarijs.Maioꝛ enim eſt repugnantia ter/
minoꝛuꝫ q̃ motuuꝫ.vt diciᵗ in 3ª ſuppoſitione. ¶ Prete/
rea.ſi caliditas vt octo.⁊ frigiditas vt octo:maxime repu
gnant vt hi dicũt:caliditas vt.3.⁊ friditas vt.3.minus re/
pugnabunt q̃ caliditas vt.4.⁊ friditas vt quatuoꝛ.quia
magis elonganᵗ a natura contrarioꝝ.cum igiᵗ iuxta poſi/
tionem ſit poſſibile caliditatem vt quatuoꝛ:⁊ friditatem
vt quatuoꝛ ſimul eſſe:multo magis friditatẽ vt.3.⁊ calidi/
tatem vt.3. ¶ Nec obſtat qꝺ diciᵗ latitudines opoꝛtere
compleri.hoc eni opoꝛtet pꝛobari nõ ſolũ dicere. ¶ Pꝛe/
terea ſeqᵗur ꝙ non ſit reactio:qꝺ ſenſui repugnat.⁊ mix/
tionem tollit:quod tamẽ deduciᵗ hoc modo.Sit.a.mate
ria pͥma ſolam quantitatem habens cum humiditate:aut
ſiccitate:ſiue materia ſit aliud a quãtitate:ſiue non:in qua
nihil ſit frigoꝛis:nec caloꝛis:iuxta imaginationem:⁊ ſit.b.
aqua ſumme frigida que calefiat:⁊ tandeꝫ fiat ignis:⁊ cõ/
ſtat ꝙ.b.aliquando plus poterit calefacere q̃ frigefacere
aliquãdo minus.igitur aliquando equaliter.capiatur igiᵗ
b.quãdo tantũdem poteſt calefacere quantũ frigefacere:
ſiue habeat equalem caloꝛis mẽſuram ⁊ frigoꝛis:ſiue nõ:
⁊ appliceᵗ.a.materie in quam agit:ex quo nulla eſt reſiſtẽ
tia vt poſitum eſt:aut igitur calefaciet:aut frigefaciet:aut
neutrum faciet:ſi neutruꝫ:aut hoc ideo euenit ꝙ qualita/
tem mediam introducit que non eſt caloꝛ:nec frigus:aut
quia nihil agit.nõ pͥmum:qꝛ vt ſupꝛa ex Ariſtotele ⁊ Auer
roy dictum eſt.Media qualitas non poteſt introduci qñ
contraria ſunt equipotentia:vt eſt in caſu.ſi ſecundũ:hoc
ideo eſt:quia altera qualitas alteri reſiſtit ne agat:puta ca
loꝛ frigoꝛi ⁊ frigus caloꝛi.igiᵗ ſi in materia.a.ponatur ſum/
ma calitas:⁊ fiat ignis:vel ſumma frigiditas:⁊ fiat aq̃ pu/
ra:multo magis reſiſteᵗ friditati:ne agat vel calitati.Sꝫ
ſi in materia.a.ponatur ſumma caliditas vel ſumma frigi
ditas aget.a.in.b.⁊.b.nõ aget.igiᵗ ⁊c.Qꝛ autem calefaciat
ſimul ⁊ frigefaciat fieri non poteſt.Idem enim moueretᵗ
motibus contrarijs. ¶ Preterea.caloꝛ ⁊ frigus ſunt con/
traria:aut igitur qlibet caloꝛ cuilibet frigoꝛi eſt cõtrarius
aut non:ſi pͥmuꝫ:quilibet caloꝛ aget in quodlibet frigus:⁊
illi repugnabit:nec poterit cuꝫ eo eſſe:qꝺ poſitio negat.ſi
ſecundũ ſigneⁿᵗ calor ⁊ frigus contrarij:⁊ ſint vt poſitio
dicit caloꝛ vt octo:⁊ frigus vt octo.igiᵗ ex 3ª ſuppoſitione
ex ꝓpꝛia natura:⁊ ſpecie ſunt contraria:igiᵗ quolibet caſu
poſſibili poſito quo erũt in rerum natura ſemper erũt cõ/
traria:ſicut enim natura nõ auferᵗ iſtis poſitis nõ auferᵗ
pꝛopꝛietas:que nãm ſeqᵗur.igitur ſi deus creet maioꝛem
caliditatẽ q̃ vt.8.eodeꝫ modo ⁊ friditatẽ:erũt ↄ̃ria:qꝺ eſt
falſuꝫ:non.n.maxie repugnabũt:ſiue diſtabũt ſub eodeꝫ

genere. ¶ Et ſi dicať frigiditateꝫ īfinitam ⁊ caliditatem infinitam eſſe contraria ſtatim concludetur non eſſe contraria: que enim non ſunt: nec poſſunt eſſe in genere non poſſunt eſſe contraria: cōtraria enim ſunt que ſub eodem genere poſita maxime diſtant: que auteꝫ non ſunt nec poſſunt eſſe nō ſunt: nec poſſunt eſſe in genere: quia 4° topicorum. dicitur ꝙ non entis non ſunt genera: nec ſpecies: infinita autem caliditas ⁊ īfinita frigiditas non ſunt: nec poſſunt eſſe. non igitur ſunt contraria. ¶ Preterea ſequereť ꝙ ignis: ⁊ aqua non eſſent proprie inuicem contrarij ſm qualitates ſuas: quod eſt contra Ariſto. 2° de generatione ⁊ phōs omnes. ¶ Correlarium p̄mum. quādo aqua ex frigiditate in caliditatē permutať p̄us remittiť in frigiditate donec ad p̄muꝫ non eſſe friditatis veniat in quo medium aliquod p̄mo generatum eſt inter calorem ⁊ frigus ſiue ſit tepiditas: ſiue aliud: quo itenſo in ea qualitate verſus quā aqua permutať: tandem in ſimplicem caliditatē tranſit: in qua poſtea intenditur. ¶ Secūdum. neceſſe eſt dari p̄muꝫ caloris ⁊ frigoris ⁊ medij abſolute: non autem vltimū. vt Ariſto. dicit 8° phyſicoꝝ. qui dicit ꝙ datur primum albi non vltimū: nec exponi poteſt: ſicut Burleus ⁊ nominales dicunt: ꝙ datur p̄muꝫ huius albi: puta cuiuſlibet gradus: ſed non p̄mum abſolute albi: ſiue albedis. Si enim ſic itelligeret non dixiſſet dari p̄mum albi non vltimum: cuiuſlibet enim gradus datur p̄muꝫ ⁊ vltimū: quia in īdiuiſibili conſiſtit. Hec tamē materia ad philoſophos magis pertinet.

Quantum ad tertiuꝫ articulum ſupponiť p̄mo diffinitio egritudis: que eſt diſpoſitio non naturalis a quā operationes viuētis per ſe: ⁊ imediate ſenſibiliter leduntť. ¶ Supponanť ſecūdo omnia que hactenus probata ſunt. ¶ Prima concluſio. Febris non eſt calor qui eſt qualitas prima. ſi enim eſſet qualitas p̄ma eſſet cōtraria complexioni: nec poſſet vna cum complexione eſſe: vt iam probatum eſt: cum igitur membrum vel corpus qđ febrit ſemper complexionē habeat: nō erit febris calor ſimplex ſiue qualitas p̄ma.

¶ Scđa ↄclo. Febris eſt cōplo: ꝓbať. omnis enī calor: aut eſt ſimplex: aut compoſitus: non eſt autē ſimplex. vt ꝓbatum eſt. igiť erit compoſitus qui eſt complexio. ¶ Preterea febris eſt calor naturalis mutatus in igneum. vt Gal. dicit p̄ma affoꝛiſmoꝝ. calor autem naturalis eſt complexio: eſt enim cōplexio naturalis calido participans: vt cōſtare poteſt ex dictis ex quo in mixto corpore nō pōt eſſe calor ſimplex: vt iam probatum eſt. ¶ Ideꝫ dicūt medici omnes: ⁊ maxime antiq. vt infert Jacobus in p̄ma primi. caplo de complexionibus qui dicūt calorē naturaleꝫ ⁊ ſanitatem ⁊ complexioneꝫ ⁊ mixtionē idem eſſe. ¶ Preterea. febris eſt morbus: aut igiť mala complexio: aut mala compoſitio: aut ſolutio ↄtinui: non oportet autē in febriēte fieri malam cōpoſitionē: nec ſolutionē cōtinui: igiť erit mala complexio. ¶ Idē dicit Galienus in libro de febribus. ꝙ īmoderatio diſcraſie in ſuperabundantia caliditatis eſt febris: īmoderatio autē diſcraſie eſt ipſamet mala complexio īmoderata: ſicut moderātia complexionis eſt cōplexio moderata. ¶ Iteꝫ Auicēna dicit. ꝙ febris ethyca eſt complexio facta mēbro cōueniēs. Idem indubitanter tenēt omnes medici veteres: lꝫ qdā noui putēt eſſe calorem qui eſt qualitas p̄ma.

¶ Tertia cōcluſio. Febris non eſt calor compoſitus ex naturali ⁊ extraneo aduenięte: poſito ꝙ alter ab altero differat: ⁊ ex vtroqꝫ vnus calor fieri poſſit. probatur. calefactum eſſe ſpūs eſt per ſe: ⁊ imediata cauſa febris effimere. non eſt autē īmediata cauſa caloris compoſiti: ſed per accidens ſolum: quatenus ſcilicet eſt īmediata cauſa aduenticij ⁊ extranei. igitur ⁊c. ¶ Preterea. calor extraneus ꝓri adiūctus eſt īmediata ⁊ per ſe cauſa ledēdi ſenſibiliter operationes. igitur ex ſuppoſitione prima eſt egritudo: q̄ autem ſit niſi febris dicať fingi non poteſt. ¶ Preterea. ſi febris eſt calor compoſitus ex naturali ⁊ extraneo non poſſet tota febris auferri: niſi calor naturalis totus auferretur. Sed ablato calore naturali aufertur ſanitas ⁊ vita. igitur tota febre ablata aufertur vita: quod eſt abſurduꝫ. ¶ Preterea febris eſt calor extnēus accēſus in corde: ſed calor compoſitus ex naturali ⁊ extraneo non eſt extraneꝰ niſi ex parte. ergo non niſi ex parte eſt febris: calor eniꝫ naturalis qui preeſt non eſt extraneus: aut ſi eſt extraneus per accidens eſt extraneus: pari etiam ratione calor compoſitus per accidens eſt extraneus: ratione. ſ. caloris aduenticij: non igitur per ſe ⁊ primo febris erit calor extraneus. qđ videtur mirabile. ¶ Febris enim ex ſe: ⁊ ex propria natura: ⁊ non ratione alterius extraneus eſt calor: et vt Gal. dicit eſt ex genere ſuo preter naturam.

¶ Quarta concluſio. calor naturalis ſiccitati coniunctus: propter quam operationes ledit non eſt febris. probatur eodem medio quo proxima. ſi enim calor naturalis ex ſola ſiccitate ledit: immediata cauſa ledendi eſt ſiccitas: nō calor. igitur ſiccitas eſt egritudo non calor. ¶ Preterea. ſi calor ſiccitati cōiunctus eſt febris nihil repugnabit ſiccitatem ex qua ledit augeri: ⁊ magis ledere: ponatur igiť ꝙ ſiccitas intendatur: ⁊ calor remittatur: ita ꝙ equaliter vel plus ledantur operationes ex augmento ſiccitatis q̄ꝫ prius: ⁊ ſequeretur aliquid magis ⁊ magis febrire ⁊ cōtinue refrigerari: qđ claudit contradictionem. Si eniꝫ magis febrit magis calet. ꝙ vero maior fiat febris patet ex augmento leſionis que a febre facta continue fit maior. augmentuꝫ enim effectus eſt ex augmento cauſe. ¶ Correlariuꝫ: nec proprietas mala vel ex veneno vel ex humore putrido: nec alia qualitas calori naturali coniuncta ex qua operationes leduntur poteſt facere calorem naturalem eſſe febrem.

¶ Quinta concluſio pro defendenda opinione Gentilis. ſi calori naturali calor nouus addi poteſt: vel idē ſpecie vel differens ſpecie calor additus eſt febris. Hec concluſio ſequitur ex proxima. Si enim febris non eſt calor compoſitus: nec eſt ſolus calor naturalis qui preeſt: vt cōſtat. in ſanitate enim eſſet febris: neceſſe eſt ꝙ ſit calor additꝰ: ſi calor addi poteſt. ¶ Preterea. hic ſolus ē egritudo: vt probatum eſt: quia eſt immediata: ⁊ per ſe cauſa ledendi. Si enim queratur. propter quid ledātur actiones febriētis rationabiliter reſpondētes dicimus: quia adiūctus eſt nouus calor extraneus vel ex ſole vel ex cibo vel ex alia cauſa: ſicut ſi themoniædituꝫ ſit lignum ob quod nauis moueri non poſſit: dicimus ꝙ lignum additum eſt cauſa nō themo: nec aggregatū ex themone ⁊ addito. ¶ Preterea ſor. in ſanitate exiſtenti ſolo calore extraneo calori naturali addito ⁊ poſito poniť febris: ⁊ ſolo calore extraneo ablato auferť febris. igiť calor additꝰ eſt febris. ↄſequentia eſt optima: qꝛ oppoſitū ↄ̄dictionem claudit ex terminis: antecedēs etiā eſt manifeſtū. igiť ⁊c. ¶ Eandē ↄcluſionē ꝓbat Gētilis tribus argumētis. ¶ Primū eſt tale. Febris eſt morbus naturali aduenięs cōplexioni. vt Gal. dic: hoc eſt naturali calori. Cum igitur omnis morbus non veniat niſi aut ex additione: aut diminutione. vt idē Gal. dicit in libro de accidenti ⁊ morbo: ex additiōe naturalis caloris neceſſe eſt veniat: diminutio enim caloris eſt refrigeratio que nō fit in febre. ¶ Secūdū eſt. ſi calori nāli adueniat frigiditas ea erit morbus nō calor nālis. igiť eadē rōne: ſi adueniat calori naturali nouus calor erit ille egritudo: ⁊ febris ſi actiones ſenſibiliter ledat. ¶ Tertiū eſt. medici intendūt nālē calorē ↄſeruare: udituꝫ aūt corrūpere: nō intēdunt aūt corrūpe: niſi febrē. igiť calor additꝰ ē febris.

Qr vͦ non ſit calor naturalis probat.p̄mo:quia eſt calor preter naturam.Secundo:quia ſextus digitus prioribus quinq3 additus eſt morbus:nullus autez prioꝝ:eadē igiť rōne calor additus erit febris non prior.

¶ Sexta concluſio.que poniť contra Gen.probabiliť.Si calor ſpecie differt a calore naturali:⁊ vterq3 ſit complexio:aut alter ſit ſimplex:alter ſit complexio:non pōt teneri calorem naturalem ſupereſſe calore extraneo adueniēte.Concluſio patet ex dictis:quia due complexiones contrarie nō poſſunt ſimul eſſe:nec ſimplex calor ⁊ cōpoſitꝰ.

¶ Septima concluſio.contra eūdem probabiliter.Si calor additus eſt eiuſdem ſpeciei ſiue intenſior ſiue non:nō poteſt virtutem aliquam habere poſitiuum aliquid ⁊ abſolutum ꝓducentem que eadem ſit calori iaz addito que calori naturali non competat.probať.Ubi eſt eadē eſſentia ⁊ natura:eſt eadem virtus eſſentiam ſequēs vel eadē eſſentie:ſicut virtus calefaciendi:que eſt eadē calori adeſt omni calori.ſi quid enim ex eſſentia ſua eſt potens aliqͩ facere contradictionem claudit in aliquo eſſe eandē eēntiam in quo non ſit eadem virtus.Si igitur calor additus eſt eiuſdem nature cum naturali calore:neceſſe eſt:ſi virtutem habet que ſit eadem nature in calore naturali eandem reperiri.¶ Et ſequiť.ꝙ ſi habet virtutē exiccandi:aut vim veneni:aut aliam habebit:⁊ calor nālis qui p̄eſt:ex quo etiam ſequiť ꝙ non poteſt calor additus agere in naturalē ex ſua eſſentia vel virtute que ſit eadē eſſentie.¶ Et confirmať hoc.quia friditas vt quatuor coniuncta caliditati vt quatuor non agit in caliditatem.igiť multo minus calor aget in calorē per ſe:per accidens enim forte non eſt incōueniēs:maior.n.flāma cōburit minorē.

¶ Octaua concluſio.Febris eſt calor naturalis factus intenſior q̄3 debeat.Ex quo operationes ſenſibiliť ledūtur.Concluſionem autē non intelligo quaſi calor compoſitus ex naturali ⁊ addito ſit febris.Hoc enim iam reprobatuz eſt.nec ponimus calorez calori poſſe adiungi in eodē ſubiecto.ſed dicimus eundē calorem fieri poſſe intenſiorem:eo ſolum ꝙ magis reduciť de potentia ad actum:lz nulla qualitas realis acquirať que non fuerit prius.¶ Probare autem ꝙ intenſio forme fiat hoc modo:⁊ non per additionem gradus ad gradum in eodem ſubiecto eſt longe alienum a propoſito:⁊ magis ad philoſophiaz pertinens:tria tamen argumenta ad preſens adducemus ob curioſitatem eorum qui in medicina querunt philoſophica:ad probandum ꝙ intenſio non fit per additionez gradus ad gradum:nec remiſſio per ablationem que aliquantuz perſuadent.¶ Primum eſt.capiatur.a.caliditas vniformis intenſa vt quatuor extenſa in bipedali:⁊ ad imaginationem tota ponatur in vno pedali eiuſdem bipedalis:⁊ arguiť ſic.a.caliditas eſt eadem que p̄us fuit:⁊ prius fuit intenſio vt.4.nūc autem eſt intenſio vt.8.pono enim ꝙ caliditas extenſa in.b.pedali tota extendať in.c.alio pedali priore remanente.igiť creuit intenſio a.a 4.vſq3 ad.8.igitur aduenit ipſi alia intenſio.vt.4.cum igiť intēſio nō ſit aliud q̄3 qualitas intenſa:vt pulchre demonſtrat.calidior igiť aduenit alia qualitas:ſed nulla aduenit vt ↄſtat.habet enim eaſdem partes quas prius:⁊ non plures:lz caliditas vnius pedalis adueniat caliditati alterius:non tamen aduenit toti:nec prior ſit intenſior:nec ea que aduenit.igitur ⁊c̄.¶ Secūdum eſt.creet deus aquam.c.ſumme frigidam:⁊ relicta ſue nature conuerti debeat in ignē cum nulla ratio poſſit aſſignari:cur vnus gradus frigiditatis prius auferatur q̄3 alius:non poterit in frigiditate remitti:qͦd eſt falſum:non enim vnus gradus eſt poſterius inductus q̄3 alius:nec minus:nec magis fixus:nec celum vnum potius conſeruat q̄3 alium:quod poteſt in omnes equaliter agere.¶ Tertiuz eſt,nullus calor intenditur.igitur nec omnino calor:non enim calor qui prius eſt:nec qui aduenit qui non prius fuit:nec eadem rōne aggregatus ex vtroq3 qui non prius fuit:intēdi autem eſt moueri ad maiorem perfectionez in eadem ſpecie q̄3 prius haberetur.¶ Contra eandem opinionez beatus Thomas diſputat multis in locis:⁊ alij quidam:lz Jacobus noſter forliuienſis illam defendat quantuz poteſt.¶ Sed ad priorem opinionez reuertamur dicētes:ꝙ ſicut nutricatio in ſubſtantiam membri conuerſio ſit augmētatio que nihil aliud eſt niſi eiuſdem quātitatis mēbri reductio ex minori termino in maiorē terminū:lz poſt factam nutrimenti conuerſionem nulla noua quantitas addať:nec in diminutione aliqua noua quātitas perdať preter partes membri que priuſq̄3 diminutio fiat reſoluunť ⁊ abeunt:quod ī corrigia extēſa ⁊ contracta videri poteſt:ita quādo calor iam genitus intendiť non ſit alius calor:ſed genitus perficiť magis:eo ꝙ magis ex potentia in actum reducitur:ſicut qui ſigillum cere poſt figuram ſemel factam rurſus magis imprimit:⁊ in latera mouet non efficit nouam figuram:nec partē figure:ſed factam ſtabilit magis ⁊ perficit ſic agēs ſua actione continuata calorez iam genitum magis ꝑficit.¶ Qr ſi querať quis eſt terminus alterationis qua calor intēditur.¶ Dicendum eſt.ꝙ eſt ipſa qualitas facta intenſior non modus.vt Jacobus putat neq3 aliud reale differēs re a priore calore.vt Gen.videť putare.Si enim calor nunc eſt vt vnuz:⁊ in fine hore erit duo/vt terminus erit calor vt.2.qui eſt aliqͩ reale:ſicut in augmentatione terminus eſt eadē quantitas facta maior:puta ex pedali bipedalis.Sed hec vt dixi phoꝝ ſunt.¶ Concluſio igiť 8ͣ ꝓbatur auctoritate Galieni.qui in aphis dicit.ꝙ febris eſt calor naturalis mutatus in igneum:nec hec ꝓpoſitio recipit expoſitionē Gētilis qui dicit:ꝙ ſicut dicimus ꝙ nigredo eſt albedo cōuerſa in nigredinem:non tamē eſt albedo:ſic febris non eſt calor naturalis:ſed eſt calor naturalis mutatus in igneum.¶ Ex hac enim expoſitione:ſequiť in aduentu febris calorē naturalē corrūpi:ſicut adueniēte nigredine corrumpiť albedo.¶ Scd̄o quia Gal.dicit in libro de accidēti ⁊ morbo:ſanitas que ē tēꝑamentū ipſa eadē erit morbus cum extra temperamentum exierit:calor autem naturalis temperatus eſt ſanitas ſaltez in complexione.igitur ipſe idem numero erit egritudo:factus autem igneus eſt extra temperamentuz.igitur eſt egritudo:que autem ſit niſi febris fingi nō pōt.

¶ Arguit autem Gentilis rurſus hoc modo.In febribus in quibus paucus eſt calor medici adhibent vinum ⁊ ignē ad calorem naturalē intēdēdum:roſas vͦ ⁊ ſandalos ad remittēdū.non pōt autē idez calor intendi ſimul ⁊ remitti.febres autem remiſſionem querūt:naturalis autez intenſionem.igitur non eſt idē calor nālis ⁊ febris.¶ Sed hoc argumētū quod non ita formaliter ſit ab homine ſoluitur.roſe ⁊ ſandali iuuant quatenus confortant naturaz ⁊ ſua frigiditate febrem remittunt:vinum autem ⁊ ignis ⁊ panni calidiores iuuant:quoniaz ex vino mox multi ſpiritus generantur:quorum preſentia iuuat naturaz ad materiam morbi expellendam:aut digerēdam:aut omnino ad vires habendas:pāni quoq3 calidiores iuuant quatenus in membris parum caloris habentibus partes extreme poſſunt multum frigide eſſe que fortaſſe non febriūt ſicut in principijs interpollataruz contingit in quibus mēbra quo ad partes quaſdam ſaltez extrinſecas ſunt frida:nec febriūt:lz quo ad partes intrinſecas poſſint febrire.

¶ Roſe preterea ⁊ ſandali mox a natura verſus cor diriguntť qͦd aliquātum refrigerari poteſt:vinum autē ⁊ pāni alia mēbra calefaciūt:⁊ ſi tandem cor calefit ex vino poſterius hoc fit.Argumenta quoq3 ſuperius recitata quibus probat febrem eſſe calorem additum:non militant.

¶ Ad primum dicit̄ febrem eſſe morbuꝫ ex additione caloris: additionē autē vocat Gal. ꝛ veram additionē ꝛ intēſionem quālibet. ¶ Ad ſecundū dicit̄. ꝙ falſa eſt imaginatio: non enī ſi friditas pōt addi calori: ꝛ addita fit morbus: eodē modo quādo fit intēſio caloris fit nouus calor qui a priore differat. ¶ Ad 3ᵐ dr̄. ꝙ medici querūt calorē naturalē in ſua nālitate conſeruare quādo oīno eſt nālis. quādo aūt exyt tempamētū ad nālitatē reuocare: quod fieri nō pōt: niſi deſtruāt ipſum inquantū innālis eſt ſiue febrilis. ¶ Ad 4ᵐ dr̄. ꝙ idem calor eſt ꝑm naturaꝫ: ꝛ p̄ter nām alia ꝛ alia rōne eſt quidē ꝑm naturam: qd̄ pꝫ ex eo ꝙ facit opera vite: nutrit: auget: viuificat: preter naturaꝫ vō eo ꝙ intenſior factus ſibiipſi repugnat inquantum naturalis eſt: vnde non eſt ex toto ꝑm naturaꝫ: nec ex toto preter naturam. ¶ Ad quintuꝫ dicit̄. ꝙ exemplum ſexti digiti non conuenit. vt patet ex dictis.

¶ Contra vō quintam concluſionem arguit Herculanus dicens: Cor febriens calefacit ex febre ſanguinem ꝛ ſpiritum. igit̄ calor qui eſt febris eſt intenſior calore ſpiritus ꝛ ſanguinis: ſed calor ſpiritus eſt pluſq̄ꝫ quatuor. aliter non eſſet ſpiritus abſolute calidus: nec ſanguis. igit̄ calor qui eſt febris eſt ꝛ ipſe pluſq̄ꝫ quatuor: cum igitur ante febreꝫ cor eſſet abſolute calidum: ꝛ haberet calorem intenſum pluſq̄ꝫ quatuor: ſequitur ꝙ ex febre factum ſit calidius q̄ꝫ octo. eſt igitur ignis. ¶ Item ſic arguit. inducat̄ vnus gradus caloris a ſole qui ſit febris: ꝛ ſequitur ꝙ niſi inductus auferatur non ceſſabit febris: conſequens falſum: qꝛ quolibet alio ex prioribus ablato ceſſat febris: gradus enim inquit a ſole pōt eē naturalis: qd̄ patet: ſi enim refrigeratꝰ ſit ſor. ꝛ poſtea a ſole calefactus reſtitutus ſit priſtine ſanitati gradus inductus erit nālis: ꝛ pars ſanitatis. ¶ Item ſic. febris ethica eſt complexio facta membro conueniēs. igitur non eſt calor additus. antecedens eſt Auicen. p̄ma quarti. Sed ad p̄mum qd̄ vocat demonſtrationem dicit̄ ꝙ ſicut lignum additum themoni vocatur proxima cauſa: cur nauis moueri nō poſſit: lꝫ non ſolū ſit cauſa: ſed vna cum themone: ita calor cordi additꝰ: ſi quis addi pōt qui eſt febris eſt cauſa ꝓxima. lꝫ nō ſolus cur ſanguis calefiat ꝛ ſpūs. ſed totus calor cordis eſt qui ītēſior eſt: ꝛ calefacit ſpiritū ꝛ ſanguinē. ¶ Ad 2ᵐ qd̄ etiā demonſtrationeꝫ vocat: dicit̄ ꝙ ſi ſor. addet̄ libra ſanguis boni ex qua egrotaret ipſa eſſet egritudo: quia eſſet īmediata cauſa ledēdi: qualibet tamē libra ſanguis ablata ex flobotomia vl̄ alia via reſtitutus eſſet ſor. ſanitati. Sil'r eſt in caſu argumēti. ¶ Unde concludit̄ ꝙ aliqd eſt egritudo quo non ablato ſed in corpore relicto corpus ſanabit̄: qd̄ enim eſt egritudo deſinet eſſe egritudo. Cꝛ ſi calor additus ſpecie differt a calore nāli. qd̄ ipſe Gen. aſcribit facilior eſt ſolutio. non enim auferet̄ febris: niſi auferat̄ gradus ſemel inductus. Sed Gen. non omnino affirmat calorem additum ſpecie ſemꝑ differre: imo videt̄ credere ꝙ aliquādo eſt idē ſpecie ex argumento qd̄ factum eſt: ſi enim refrigeret̄ ſor. ab aere ꝛ poſt calefiat a ſole ſanabit̄. vt dicit qd̄ non videtur rōnabile: niſi calor adiūctus ſpecie conueniat cum eo qui fuit ablatus. ¶ Tertiū vō argumētū non tam eſt contra Gen. q̄ꝫ cōtra Gal. ꝛ Auic. dr̄ igit̄ ꝙ febris ethica eſt facta conueniēs ꝛ nālis membro quo ad ſenſum: quia ethicꝰ nō percipit calorem ſuum febrilē: eo ꝙ illi iam aſſueuit: calor tamē in febre ethica additꝰ priori eſt febris. iuxta Gen.

¶ Nona cōcluſio. Si calor additus ſpecie differt a calore naturali opꝫ calorem naturalē corrūpi. probat̄. aut enim vnum fit ex ambobus: aut non. ſi p̄mū cum vterq̄ꝫ ſit cōplexio: ꝛ inter ſe ſint contrarij vt media medijs contingit eſſe cōtraria: opꝫ vtrūq̄ꝫ corrumpi: ſicut quādo ex viridi ꝛ fuſco fit aliqd mediū: ſi ſecundum non poterūt ſimul eſſe vt ex ſuperioribus dictis clarū eſt: cedet igit̄ nālis alieno aduētante. Si vō additus non differt ſpecie opꝫ vnum ex vtroq̄ꝫ fieri: quia aliter non fieret intenſio prioris: nec mēbrum in quo additus recipit̄ fieret calidius: hec aūt concluſio videtur contraria Genti. ſi diligenter hominis verba examinentur.

¶ Decima cōcluſio. poſſibile eſt febrē eſſe que nō ſit calor cordis extraneus: neq̄ꝫ ꝓcedēs ab eo: neq̄ꝫ qui ab eo cōſeruetur: neq̄ꝫ cōtinuus ſit calori cordis extraneo. ꝯcluſio pꝫ ſi ponat̄ ꝙ calor epatis: aut pedis intēdat̄ ab aere: aut alia cauſa priuſq̄ꝫ cor intendat̄ poſito forte obſtaculo: puta humore frigido īter epar ꝛ cor: aut pedeꝫ ꝛ cor: qui calor ꝑus fiat igneus ꝛ opatiōes membri ſenſibil'r ledat q̄ꝫ in corde accendat̄: huic enim diffinitio conuenit febris a Gal. tradita que eſt calor nālis mutatus in igneum: cōuenit etiaꝫ ethimologia vocabuli que eſt feruor a quo febris nomen accepit in aīalibus. ¶ Ideꝫ melius cōſtat in cauda lacerte abſciſa: que aliquādiu viuit ꝛ animal eſt: lꝫ impfectum que ꝑus poterat febrire: ſi tota lacerta febriebat: ꝛ ſeparatam nihil repugnat febrire. vnde febris non ideo eſt ꝓpa cordis paſſio ꝙ ex neceſſitate oporteat in qualibet febre cor febrire: aut febrem non eſſe febrē: niſi cum calore cordis extraneo ꝯnexionē hēat ſiue ꝯtinuitatē: vt qdā dicūt.

¶ Undecima cōcluſio. Febris ideo vocari pōt ꝓpria cordis paſſio ꝙ cordi facillime aduenit: eo enim ꝙ calidiſſimum eſt facillime ignit̄: ſicut canes facillime iraſcunt̄. cōcluſio perſuadet̄: qꝛ nulla alia eſt rōnabilior cauſa: cur ꝓpria cordis paſſio dicat̄. quod patet ex concluſione proxima iam probata.

¶ Duodecima cōcluſio. non opꝫ in qualibet febre omnes actiones per ſe ledi: ſicut credidit Genti. probat̄. homines melancolici in febribus aliquādo melius intelligūt ꝛ futura vaticinant̄. vt Ariſt. in ꝓbleumatibus dicit. ꝛ ī febre virtus auditiua que ſicco ꝑficit̄ ex ſententia Gal. 2° tegni. videtur fieri expertior ꝛ melior. Item frenetici fortius mouent q̄ꝫ ipſimet ſani quantumcūq̄ꝫ ab inimico irritati quicqd Gētilis dicat. ¶ Ad argumēta p̄ncipalia rn̄det̄. ¶ Ad p̄muꝫ dicit̄. ꝙ non omnis complexio fit īmediate ex qualitatibus p̄mis. lꝫ aliqua fieri poſſit: ex cōplexione enim ſpiritus gignitiui: ꝛ menſtrui ſanguinis inuicem agētibus fit carnis ꝛ oſſis complexio. ex aceto etiam ꝛ melle inuicē agētibus fit complexio oximellis. ¶ Preterea. cōplexio homīs qui febrit non ex neceſſitate variat̄ ꝑm ſpeciem: ſed ex febre fit intēſior: cuius intēſionis cauſa proxima pōt eſſe calefactum eſſe ſpiritꝰ vel humoris vel mēbri. ¶ Ad 2ᵐ dicitur. ꝙ ſi tenemus complexioneꝫ cuiuſlibet hominis naturalem eſſe abſolute calidam: dicendum eſt complexionem flegmatici non permutari: ſed fieri intenſiorem. Si vō qd̄ ꝓbabilius eſt teneamus frigidā eſſe concedenduꝫ eſt complexionē ꝑmutari a frida in calidā: nec eſſe flegmaticū niſi potētia ꝛ naturali cōplexione ad quaꝫ cito reuertit̄. Similiter in irato dicēdum eſt ꝛ exercitato. ¶ Ad 3ᵐ. ſolutio pꝫ ex dictis: caſus enim eſt impoſſibilis: ſiue enim complexio flegmatica ſit abſolute frigida: ſiue calida: conſtat frigidā eſſe ad colericam. Si igit̄ ſor. colericus incipiat febrire fiet calidior q̄ꝫ ſit: non igit̄ permutabitur ad flegmaticū. ¶ Ad confirmationē dicit̄. ꝙ cibi ꝛ potus exhibiti prohibēt febrem ita intendi: ſicut intenderet̄ niſi exhiberent̄: forte etiam aliquādo abſolute remittunt: lꝫ remiſſio non ſentiat̄. ¶ Ad quartuꝫ ſolutio patet ex tertio articulo: ꝛ hec de queſtione ꝓpoſita. ¶ Ad laudem altitonantis dicta ſint.

Finis.

¶ Tabula dubioꝝ ꝛ queſtionum ↄtentoꝝ hic.

Utrum elemēta remaneāt formaliter ĩ mixto. 5.
Utrum quelibꝫ ꝑticula terre apetat vt eiꝰ centrum ſit centruꝫ mundi. 7.
Utrum terra ſit nālīter locata. 7.
Utrum terra grauitet in ſpera ſua. 7.
Utrum aliqua qualitatū motiuarū repiaẗ inteſioꝛ in mixto ꝙ in elemento: ſimiliter de qualitate ꝑma. 8.
Utrum ↄpl'o ſit vna qualitas. 8.
Utrum reperiaẗ equale ad pondus. 8.
Utrum aliqđ mixtum remaneat equale ad pondus. 9.
Utrum complexio de ſcđo modo ſit media. 9.
Utruꝫ homo de ſcđo modo equalitatis ſit vicinioꝛ temperamento ponderali ꝙ alius. 11.
Utrum deẗ complexio ſimplex diſtēperata. 14.
Utrum ſpiritus ſit coꝛde calidioꝛ ꝛ ſil'r vtꝝ ſit ſpiritus appꝛopꝛiatus coꝛdi. 15.
Utrum cerebꝛum ſit frigidum. 15.
Utrum ratio ꝓbans in iuuētute conſeruari caloꝛem ꝛ non fieri augmentū ſit bona. 18.
Utrum ꝑpter ↄſumptionē humidi extinguiẗ caloꝛ. 20.
Utrum moꝛs nālis accidit in termīo quē habet īdiuiduū in ſua virtute ad humiditatē ↄſeruandaꝫ. 20.
Utrum iuuenis ſit temperatioꝛ puero. 20.
Propter qđ in hoīb' mares ſunt maioꝛes femīs. 21.
Propter quid cuꝫ mulieres ſint frigide minus nocentur a frigoꝛe. 21.
Utrum ſcđa humiditas differat ſpecie a ſanguīe. 22.
Utrum glutē ſit pars mēbri aīata vel nutrimentum. 22.
Utrum ſanguis ſit quartꝰ humoꝛ. 23.
Propter qđ coꝛpoꝛa ſanguinea fetēt. 23.
Propter qđ chilus cū ſit humidus nō denigreẗ. 23.
Utrum ex ſanguine dulci genereẗ lac. 23.
Utrum ſanguis poſſit fieri flegma. 24.
Utrum flegma nāle ſit dulce. 24.
Utrum aliquod flegma ſit humoꝛ ſubtilis. 25.
Utrum flegma poſſit fieri acetoſum per ſolam diminutaꝫ digeſtionem. 25.
Utrum neceſſarium ſit ex quolꝫ chilo ex quo generaẗ ſanguis genereẗ colera. 26.
Utruꝫ colera que vadit ad chiſtim ſit calidioꝛ: an illa que vadit cum ſanguine: et que eſt maioꝛis quātitatis: ꝛ que groſſioꝛ. 26.
Propter qđ nā nō oꝛdiauit colerā ad abluēdū ſtōm. 26.
Utrum per ſanguinis mixtionem poſſit fieri colera non naturalis. 27.
Utrum per putredinem melancolie vel flegmatis contingat generari coleram. 27.
Utrum calidū agens in humiduꝫ ꝑmo denigret deide dealbet: ꝛ frigidum agens in humidum dealbet: ꝛ in ſiccuꝫ denigret. 28.
Utrum aliqua vtilitate miſcetur melancolia cuꝫ ſanguine vltra ingroſſationem eius. 28.
Utruꝫ in chiſti ſemꝑ ſit col'a: ꝛ in ſplene mel'ia. 28.
Utrum colera cum putreſcit eius groſſum fiat mel'ia. 29.
Utrum melācolia facta ex flegmate ſubtili habeat ſapoꝛē ſalſum. 29.
Propter qđ acetū obſtracoſum emolit carnes exicat. 29.
Utrum ſimplex nutriat. 30.
Utrū ſemꝑ aliqđ de aꝗſitate vꝛīali vadit cū ſanguine. 30.
Utrum ſtomacus plus digerat virtute pꝛopꝛiꝫ caloꝛis an circūſtantium. 32.
Utrum cuꝫ inteſtino ieiuno ſit aliqua vena meſerayca coniuncta. 32.
Utrum ſanguis genereẗ in epate. 33.
Utrum ſplen ſit mēbꝝ ſanguīs gnātiuuꝫ. 33.
Utrum gnātio humoꝝ ex chilo ſit ſimultanea. 33.
Utrum in epate calido ꝛ humido plus genereẗ de ſanguine an in temperato. 34.
Utrum tempata decoctio eſt foꝛmalis cā ſanguīs. 34.
Utrum mel'ia genita ex flegmate ſit ipo fridioꝛ. 35.
Utrum mel'ia ex ſupflua ↄgelatione gnāẗ. 35.
Utrum conuerſio flegmatis in ſanguinem ſit digeſtio ſcđa vel tertia. 35.
Utrum paniculus ex vilis neruoꝝ tm̄ cōponaẗ. 38.
Utrum cerebrū ſit imediate ꝑncipium effectiuum ſpiritꝰ animalis. 39.
Utrum coꝛ ſit mēbꝝ tribuēs ꝛ non ſuſcipiēs. 39.
Utrum v̄tus nutritiua ſit oſſi nālis. 40.
Utrum maſculinitas ꝛ femicitas depēdet ex ſpmate. 41.
Utrum ex calido ſpermate et digeſto fiat generaliter maſculus. 41.
Utrum caliditas matricis ſit cā maſculinitatis. 41.
Utrum coꝛ ſeruiat cerebꝛo fuitute ꝑparatoꝛia. 42.
Queſtio quid ſit coagulūꝫ: ꝛ in quibus inuenitur: ꝛ que eſt virtus eius. 44.
Utrum ad conceptionem ꝛ nutricationem requiratur ſanguis menſtruus. 44.
Utrum nutrimentum pueri poſt natiuitatem debet digeri digeſtione ſcđa. 46.
Utrum aliqua humiditas ſit lac. 46.
Utrum lac ſolum ex menſtruo genereẗ. 46.
Utrum lac conuenientius genereẗ in vltimis menſibus ꝙ in pꝛimis. 46.
Utrum natura bene ꝓuiderit īfanti de eiꝰ nutrimēto. 46.
Utrum caro genereẗ a frigido. 46.
Utrum adeps coaguleẗ a frigoꝛe. 46.
Utrum ſit aliqua cauſa ꝑpter quaꝫ fiat reſtauratio in vna etate: ꝛ non in alia. 47.
Utruꝫ dētes ſint ex ſanguīe ī quo v̄tꝰ exiſtit ſpmatis. 47.
Utrum a nutritiua dētes generenẗ. 47.
Utrum dentes poſt euulſionē poſſint regenerari. 47.
Utruꝫ nerui ꝛ vene ī notabili ꝗtitate poſſint regnāri. 47.
Utrum in ſenectute dꝫ fieri noſtroꝝ oſſiuꝫ maioꝛatio. 47.
Utrum dentes habeant ſenſuꝫ. 47.
Utrum cerebꝝ cū careat vilis poſſit moueri. 48.
Utrum vili appꝛopꝛienẗ talibꝰ motibꝰ. 48.
Utrum veſica hēat vnam tunicam. 49.
Utrum in quolibet mēbꝛo viloſo hn̄te duas tunicas viloſas vili lōgitudinales ſint in tunica intrinſeca. 49.
Utrum arteria venalis hēat duas tunicas. 50.
Utrum conuenienter vaſa ſpermatica habeant vnam tunicam. 50.
Utrum tunica digeſtiua in ſtomacho conuenienter ponatur exterioꝛ. 50.
Utrum genera v̄tutū ſint real'r diſtincta. 51.
Utrum virtꝰ vitalis diſtinguaẗ a nāli ꝛ aīali. 52.
Utrum recte dicātur virtutes miniſtrate que aſſignantur hic. 52.
Utrum faciēs opationes v̄tutis miniſtrate ꝛ miniſtrantis faciat mediātibꝰ ꝑncipꝭs real'r differentibꝰ. 52.
Utrum oēm reſtaurationē ꝑcedat reſol'o. 52.
Utrum humiduꝫ radicale poſſit reſtaurari. 52.
Utrum melius humidum pꝛo vite longitudine poſſit per actum virtutis nutritiue reſtaurari eo quod eſt a coꝛpoꝛe reſolutum. 52.
Utrum ſit poſſibile in etate ↄſiſtentie fieri augmētū. 54.
Utrum digeſtio ꝑcedat ingroſſando. 56.
Utrum retentiua puerozum ſit debilioꝛ retentiua iuuenum. 58.
Utrum attractio fiat a vacuo. 58.

Tabula

Utrum iuuenes habeant virtutem digeſtiuam fortiorem pueris. 59.
Utrum cor in dando virtutem vitalem operetur mediante ſpiritu. 60.
Utruz opatio nutritiua poſſit deſtrui pmanēte vita. 60.
Utrum ſit poſſibile q̈ remaneat plimū de opatione nutritiua: ⁊ tñ vtus vitalis tendat ad mortem. 60.
Utrum vtus vitalis pparet aiali. 61.
Utrum deſcriptio vtutis cōprehēſiue occulte ſit bona. 62.
Utrum ſenſus interiores poſſint mouere exteriores. 62.
Utrum organum ſenſus cōis ſit cerebꝝ. 63.
Utrum ſit dare vnum ſenſuz cōez. 64.
Utrum fantaſia qcqd recipit recipiat a ſenſu. 64.
Utrum deficiente ſenſu habeat̄ ſcia de ſenſibilibus illius ſenſus. 64.
Utrum ex alicuius virtutis leſione nulla ſequatur egritudo. 65.
Utrum ex impedimēto virtutis ſeq̄t̄ egritudo. 65.
Digreſſio de reminiſcentia. 66.
Propter qd quedā ſunt mobilia motu naturali ⁊ quedam non. 66.
Utrum inaīata moueant̄ a ſe. 66.
Utruz virtus motiua ſolo impio appetit⁹ mouet mēbra vl̄ aliqua alteratione preuia. 67.
Utrum in genere membrorum que mouent̄ cor vel cerebrum ſit pncipium. 67.
Utrum in cuiuſlibet aialis motu reqrat̄ aliqđ fixū. 67.
Utrum volūtaria fixio membri vel totius corporis ſit motus voluntarius. 68.
Utrum fixio volūtaria trahat mēbꝝ ſurſum. 68.
Utrum ab vna vtute fiat cibi digeſtio. 69.
Utrum appetitus cibi fiat ab attractiua. 69.
Utrum attractiua retinet illud qđ attrahit. 69.
Utrum triſtis ſenſatio q̄ eſt cā famis ſit vna vel due. 69.
Utrum ad deglutiēdum cōcurrat vt⁹ expulſiua naturalis meri. 69.
Utrum in deglutitione ope̅r vt⁹ attractiua nālis. 70.
Propter quid non poſſumus deglutire ꝓpter rem aliquaz fedam viſam. 70.
Utrum in nutrimēto poſt conuerſionem remaneat qualitas alteratiua. 71.
Utrum oīs ſanguis ſit calidus ⁊ corp⁹ calefaciat. 71.
Utrum medicine tales in potētia reducant̄ ad actum a calore noſtri corporis. 73.
Utruz medicina que dicit̄ talis dr̄ tal̄ reſpectu hoīs temperati an hominis abſolute. 75.
Utrum detur aliqua medicina tēperata: 76.
Utrum illud qđ corrūpit hominē. ⁊ tñ patit̄ a corpore hoīs dicit̄ venenum. 76.
Utrum medicina quarti gradus in quātitate que nō poſſit trāſmutari a corpe noſtro ſit venenum. 76.
Utrum omne qđ mutat ⁊ mutat̄ a corpe vt eius operatio deſtruat̄ ſit abſolute medicina. 77.
Utrum venenū poſſit nutrire corpus. 77.
Utrum ſi medicina nutriēs mutat̄ in ſubam mēbroꝝ: quō mutat corpus eius ſpecie manēte. 77.
Utrum pulſus ſit motus īterciſus. 78.
Utruz pulſus ſit ita neceſſarius ſicut anhelit⁹. 78.
Utrum ſolum cor ⁊ arterie mouent̄ motu pulſus. 78.
Utrum pulſus ſit factus ad refrigerādūz ſpiritū ꝓpter aerem attractuz. 78.
Utrum ꝓpter ſolū refrigerium ſpūs ſit pulſus. 78.
Utrum diffinitio pulſus ſit bona. 78.
Utrum ſignum a pulſu ſit certius q̄ ab vrina. 78.
Utrum Aui. fuerit dimiut⁹ in enumeratōe pulſus. 80.
Utrum natura intendat quietē determiati tēporis. 80.
Utrum ſiſtoles ſit cognoſcibilis a nobis tactu. 80.
Utrum ſint tm̄ quatuor genera pulſuuz. 81.
Utruz ſint nouē ſpēs pulſus ſimplicis. 81.
Utrum pulſus ſit longus alt⁹ lat⁹ reſpectu tempati. 81.
Utrum ex cibo temperate quantitatis proueniant pulſus magni. 93.
Utrum dolor in pncipio faciat pulſum fortez. 96.
Utrum ſit aliqs pulſus horripilationis. 96.
Utrum in calido apate pulſus ſit ſerinus. 96.
Utrum cauſa humectans faciat pulſum vndoſuz. 96.
Utrum ſignificationes ſint ſumēde a pma vrina que colligitur in mane. 97.
Utrum vrinam tingat ieiuniuz. 98.
Utrum vigilie tingant vrinaz. 98.
Utruz timor tingat vrinaz. 98.
Utrum color citrinus ſignificet tempamētū. 99.
Utrum vrina nigra ſit bona in ſenibus. 99.
Utrum vrina alba ſemp ſignificet frigiditatez ⁊ ablationē digeſtionis; ⁊ vtrum poſſit eſſe groſſa primo modo accipiendo ipſam. 99.
Utrum vrina poſſit apparere alba oībus temporibus egritudinis. 99.
Utrum vrina lactea ⁊ alba ſimilis albule ſignificet frigiditatem. 102.
Utruz ſi vrina non fuerit puia hoc ſit: qr colera nigra ſit occultata. 102.
Utrum multo exiſtēte ſanguīe bono: ꝓpter quē vrina apparet ſicut lotura carnis ſit debilitas alicui⁹ vtutis. 104.
Utrum debilitas epatis ſit cā vrine ſubtilis. 104.
Utruz vrina tenuis ſit ꝓpter opil̄ones. 105.
Utrum vrine pueroruz ſint groſſe ex humiditate ⁊ ſenuz ſubtiles. 105.
Utrum nā pus ope̅r colorē q̄ ſubam. 106.
Utrum impgnātibus dz eſſe vrina turbida. 108.
Utrum apata longi tpis faciant vrinā rubeam. 108.
Utrum omnis hypoſtaſis naturalis ſube decidat̄ a tertia digeſtione. 110.
Utrum in vrina ſanoꝝ dz apparere hypoſtaſis. 113
Utrum hypoſtaſis ſanoꝝ ſit ex humore genito per ſecūdā digōnē tanq̄ ſupfluitas digōnis tertie. 113.
Utrum vrina petaloides an furfurea: an crynoides ſit deterior. 114.
Utrum paſſio renū faciat vrinā indigeſtaz. 114.
Utrum in vrina in qua eſt hypoſtaſis ſanioſa apparet ſedimen laudabile. 115.
Utrum multitudo hypoſtaſis ſignificat multitudinē cauſe efficientis ipſam. 116.
Utrum ſignificatio hypoſtaſis magne ſit ſicut mucilaginoſa. 116.

Opus impreſſum Venetys mandato ⁊ expēſis nobilis Uiri Dñi Octauiani Scoti Ciuis Modoetiēſis Quito kalendas Maias. 1498. Per Bonetum Locatellum Bergomenſem.

Finis.

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

Regiſtrum

a
¶ Expoſitio
¶ Excellentiſſimi
cum dixiſti ꝙ eſt
ſe habita eſt per

b
alterius non fuerit
in qualitatibus
rationes non eſſent
⁊ intelligit gradual'r

c
decem ſequentes
opinemur vnam
tius.neceſſario
Unus eſt per

d
tionis eſt:quia in
fuit ibi caliditas
naturalis.ꝑpter
quomodocūqꝫ ſit.

e
¶ Dubitatur an
¶ Docet modum
lancoliam generat
¶ Doctrine quinte

f
naturale.nam Aui.
mo.⁊ eius ſeruiens
do cor iuxta
vt dicunt ab Ariſt.

g
villis fit expulſio
virtuti ſentiendi:
quomodo dicimus
¶ Preterea cum

h
differentias pōnis
Prima in tres
tate attrahentis que
deramus duo.ſ.

i
modum in animali
Ecce quomodo
Hic autem illum qui
ſed non vtiqꝫ

k
¶ Ubi nota ſm
modus primo
effectum modo quo
40.annum ⁊ talium

l
Hec eſt ſexta pars
cet littera.Sed per
¶ Declarat nonum
lem tempus diaſtoles

m
ad ly ſtabit:⁊ feret
ſecūda ibi.Cauſa autē
tius in muliere ꝗꝫ in
volumus dicere hoc

n
.ſ.mutatum ſm
ſm ſuum colorem:
humoris ſubſtantiam
¶ Hic ponit ꝑticulares

o
totius recurrit ad renes
¶ Iſte eſt quartus
coniuncta ipſam
¶ Quādo cum vrina

p
talis qualis eſt in ſanie
re ſunt:immo in eis
variatur digeſtio
veſica ⁊ in virga

q
plexio:neceſſe eſt
certo ſciri non poteſt
Oꝛ ꝗo non ſit calor

Finis

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

VGO
SEN

Sala R
Gab.
Est. 46
Tab.
N.º 13